Student Editor

Anagha P S

Design and Layout

Shibin V K, Afnas C, Abhinand Shajy, Karuna Pious

Drawings

Aasish Anand, Aswin Dharmadas, Ivin Mani, Parvana V S, Saran, Sneha C P, Abhijith P, T K Jyothish, Sagarika Sreenivas

Cover Page Drawing

Joel Marwa

Editorial Board

Deepak Joy, Pranav V K, Henna M Akbar, Niveditha C M, Ansaf S, Akshay Jyothis, Atulya Vaishnavi, Gayathri K S, Gayathri C S, Rahul K

Thanks

College Union, SFI GEC Unit, Vishnu Vinod, Jithin P, Anagha C, Smera K V, Amal Babu, Sreejith V, Arjun V, Vishnu K Ramesh, Adhil Khan, Swathykrishna K, Athira R S, Soubhagya Tantri, Salil Parakkal, Shree lakshmi Lanish, Aiswarya V A, Sheikh Rafshan, Bimal Sunny, Abhijith P, Aarya Sunilraj, Gopakishor O, E J Avinash, Harikrishnan R U, Vaishnavi Biju, Parvathy V Nair, Gandharvaas Band, Union Room, Samavar Cafe, Internet, Ammu, Velutha and their love.

EDITORIAL

കാലം കാണിച്ചു തന്ന കാഴ്ചകൾ, അനുഭവങ്ങൾ, വായിച്ച പുസ്തകൾ, കണ്ട സിനിമകൾ, അസ്തമിക്കാത്ത അന്തിച്ചർച്ചകൾ എന്നിങ്ങനെ ഞാനും എന്റെ കൂട്ടരും ഞങ്ങൾക്ക് ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാത്തിനും അതിർവരമ്പുകൾ കല്പിച്ചുകൂട്ടി. പിന്നെ ഞങ്ങൾ തന്നെ അവയെ ഭേദിച്ചു. ചിന്തകൾക്ക് പുത്തനുടുപ്പിട്ട് കൊടുത്ത് തെരുവുകളിലേക്ക് ഇറക്കിവിട്ടു. കണ്ടതെല്ലാം പെറുക്കിക്കൂട്ടി മടികുത്തിൽ ഒളിപ്പിച്ച് കൊണ്ട് വന്ന അവയെ കാലം ചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ തളച്ചിട്ടു.വെള്ളമൊഴിച്ച് പാകപ്പെടുത്തിയെടുത്തു കൊണ്ടിരുന്ന സമയത്ത് വന്നുപെട്ട വീർപ്പുമുട്ടലുകൾ അവക്ക് വളമായി മാറി.പാപങ്ങളുടെ പറുദീസയായി തുടങ്ങിയ കാലഘട്ടത്തിന്, വാക്കുകളും വരകളും നിറങ്ങളും മാത്രം സ്വന്തമായുള്ള ഒരുപറ്റം മനുഷ്യരുടെ ചിന്തകൾ കൊണ്ട് ബലിയർപ്പിച്ച് നീട്ടികിട്ടിയ ജീവൻ തിരിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ചില ഉത്തരങ്ങളും, മറുചോദ്യങ്ങളും മാത്രമാണ് ഈ പുസ്തകം. മുട്ടിടിപ്പിക്കുന്ന കെട്ട രാവുകൾ ഞങ്ങൾ തീറെഴുതി വാങ്ങിയപ്പോൾ കിട്ടിയ പ്രതീക്ഷയുണ്ട്, പുഴുവരിച്ച് , ചീഞ്ഞളിഞ്ഞ് മണ്ണിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങി പോയാലും തല പൊക്കുന്ന പുൽനാമ്പ് പോലെ , എത്ര വടിച്ച് കളഞ്ഞാലും വീണ്ടും വീണ്ടും തൊലിപ്പുറത്ത് പൊങ്ങിവരുന്ന രോമ കൂപങ്ങൾ പോലെ നല്ല മനുഷ്യരും, നല്ല വാക്കുകളും, നല്ല നേരവും ഒരുനാൾ വീണ്ടും ലോകം കീഴ്പ്പെടുത്തുമെന്ന്.

ഓർമ്മപുസ്തകത്തിൽ വിള്ളൽ വീഴ്ത്തികൊണ്ട് കലാപങ്ങളും , വ്യാധികളും ചുറ്റും അതിരുകൾ സൃഷ്ടിക്കുമ്പോഴും ഗാലറിയിലെ വഴി വരുമ്പുകളിൽ വാക മരങ്ങൾ ഉരിഞ്ഞെറിയാൻ കഴിയാത്ത ഓർമ്മകൾ പൂക്കളായി പൊഴിച്ചിടാൻ മറന്നിട്ടില്ല. കെട്ട കാലത്തിന്റെ മുള്ളു വഴികളിൽ നമ്മുടെ കുഞ്ഞു കാലുകൾ വിണ്ടു കീറാതെ അവ മെത്ത വിരിക്കട്ടെ.

ശരിതെറ്റുകളുടെ ഷട്ടിലു കളിയിൽ അകപ്പെടാതെ പോയ രണ്ടു കമിതാക്കളുടെ കയ്യിൽ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ കൊടുത്ത് നിങ്ങളുടെ കൂടെ പറഞ്ഞയക്കയാണ്. ഒളിഞ്ഞു നോട്ടങ്ങളും തുറിച്ചു നോട്ടങ്ങളും കൂർത്ത കൽമുനകളും താണ്ടി പൊട്ടി കീറിയ തോല് ചുറ്റിയ രണ്ട് എല്ലിൻ കൂടുകളായങ്കിലും അവർ പ്രണയസാഫല്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരട്ടെ! അക്ഷരങ്ങളിൽ തൂങ്ങി നിങ്ങളും മുന്നോട്ട് വരൂ. മൂന്നു വേലിയേറ്റങ്ങൾക്കപ്പുറത്ത് ഉറ ഉരിഞ്ഞെറിഞ്ഞ ഉമി അളക്കാൻ ആളുകൾ നിൽക്കുന്നുണ്ട്.

ഓർമയിൽ

Ashik Athiyarath
PE 2021 Batch

Jerin Ebby
EEE 2022 Batch

ഈ പുസ്തകത്തിലെ അക്ഷരങ്ങൾ നിങ്ങളെ ആഞ്ഞു കൊത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, വാക്കുകൾ നിങ്ങളെ ശ്വാസംമുട്ടിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, കണ്ണടച്ചിരുട്ടാക്കിയ നിങ്ങളുടെ, മനഃസാക്ഷി തൊലി കീറി വന്നതാണെന്ന് ഇതിനാൽ കമ്മിറ്റി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

Contents

ഇതിലെ

നിയന്ത്രണരേഖ

Blazed in love

Eclipse

തുറന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ അടഞ്ഞ അധ്യായം

മുഖംമൂടി

The once colored column

Tattooing as an art of expression

Why is it hard to pour coffe from the mug

ചെറുതി

പഴത്തൊലി

Don't listen to SRK

Meoww

Cursed ivory

പെണ്ണുടലിന്റെ രാഷ്ട്രീയം

Sound of the sensed

ചുളിവ്

Scent of the skin

വലുത്

Apparently dead

happenstance of the understanding remnants

സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ ശിൽപ്പികൾ

Triumphing the atrocities

നഷ്ടം ദു:ഖം അടിച്ചമർത്തൽ

The withered flower

പിഴച്ച സന്തതികൾ

പളുങ്കു പാത്രങ്ങളിലെ തീ

Bedtime stories

അസമത്വങ്ങളുടെ നിർഭേദങ്ങൾ

ഉയരെ

നഗ്നത

കലാലയ ജീവി

The skin we wear

Reverse coalesce

കാലചക്രവും പരിണാമങ്ങളും

Son of a huntsman

Beneath the elation

അന്ത്യം

മലർന്നു കിടക്കുന്ന
നഗ്നയായ സ്ത്രീ

ഓന്ത്

കോലിനടിയിലെ തോല്

Haiku

പേരുകളുടെ രാഷ്ട്രീയം

കറുത്ത കണ്ണികൾ

Red card to racism

കൊച്ചേട്ടൻ

Nishaan

Our christ is black

ആദ്യമായി ഹൈമൻ പൊട്ടി പുറത്തു
വന്ന ചായില്യം രണ്ട് ശവക്കല്ലറകളായിരുന്നു
പുറത്തു വിട്ടത് !

The burning capital

മതിലുകൾ പണിയുന്നവർ

Pale blue dot

പച്ചത്തൊലി

When the skin recires
chronicles

ഇക്കിളി

ഉറ തഴുകി ഉടുതുണിയിൽ
നിന്നിറ്റുവീണൊരുല്ലാസയാത്ര..!

ഞാൻ പ്രണയിച്ചത് ഒരു കാണ്ടാമൃഗത്തെ ആയിരുന്നു. കറുത്ത് മെലിഞ്ഞിരുന്ന എന്നെ അങ്ങേയറ്റം സ്നേഹത്തോടെ ചേർത്ത് പിടിച്ച കാണ്ടാമൃഗത്തെ ഞാൻ പ്രണയത്തിന്റെ പാരമ്യങ്ങളിൽ റൈനോ എന്ന് വിളിച്ചു... ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുല്ലസിച്ചങ്ങനെ രാത്തെരുവീഥികളിൽ ഒരു സോഡിയം വിളക്കിലെ നിഴലിൽ നിന്ന് മറ്റൊന്നിന്റേതിലേക്ക് ചെക്കേറുമ്പോൾ അവന്റെ ഒറ്റ കൊമ്പിന്റെ തിളക്കം എന്നെ ഇക്കിളികൂട്ടികൊണ്ടെയിരുന്നു.....

Dildas
CSE 2021

നിയന്ത്രണരേഖ

Ansaf S
ME 2022

മജ്ജകൾക്കും ചോരക്കും മേലെ തൊലി തീർത്തിട്ടില്ലെ ഒരു കവചം, ഒരു നിയന്ത്രണരേഖ, പുറത്തെ പ്രകൃതിക്കും ശുദ്ധവായുവിനും കാണിക്കാതെ തൊലി അതിർത്തിതിരിക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യമനസ്സിനെപോലെ ഉള്ളിൽ പല വൈരുധ്യങ്ങളും ഒളിപ്പിച്ചു പുറമേ ഒരു തോലണിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്, എന്നാലും വീർപ്പുമുട്ടിയ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ രോമങ്ങളായി പുറത്ത് വരാറുണ്ട്.

നിയന്ത്രണരേഖകളാണല്ലോ നമുക്ക് ചുറ്റും, മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനു മേലെ അടിച്ചേൽപ്പിച്ച നിയന്ത്രണരേഖകൾ, ആശയങ്ങൾക്കും, ചിന്തകൾക്കും, മനുഷ്യർക്കും, മണ്ണിനും എല്ലാത്തിനും

അതിർവരമ്പുകൾ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു ഭൂപടത്തിന് ഉള്ളിൽ തന്നെ ഇത്രയേറ സങ്കീർണമായ വേർതിരിവുകൾ. നമ്മുക്ക് ചുറ്റും ഉള്ളവരാണല്ലോ നമ്മുടെ അയൽക്കാർ, എന്നാൽ ഈ അതിർത്തികളിൽ എത്തുമ്പോൾ നമ്മുക്ക് ചുറ്റുമുള്ളവർ അന്യരാകുന്നു. അവരുടെ സംസ്കാരവും ഭാഷയും എല്ലാം അന്യമാകുന്നു. ആർക്കാണ് ഈ നിയന്ത്രണരേഖകൾ കൽപ്പിക്കാൻ അവകാശം?? സർവ്വലോക അഭിവൃദ്ധി തേടുന്ന നമ്മേ നിയന്ത്രണരേഖകൾ ചെറുതാക്കുന്നു. തൊലിഞ്ഞുപോയ ഒരു ജീവിതത്തിന് മേൽ വികസനത്തിന്റെയും, മുന്നേറ്റത്തിന്റെയും തോലണിയാൻ നാം ശ്രമിക്കുന്നു.

മണ്ണും മരവും മനുഷ്യനുമെല്ലാം ഒന്നിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ചു പരസ്പരം കലഹിച്ചു സഹകരിച്ചു കാലചക്രത്തിന്റെ അവസാനം ഒന്നായി തന്നെ തീരും നന്ദിയുണ്ട്. നിയന്ത്രണരേഖകൾക്ക്, അവരുടെ സൃഷ്ടികൾക്ക് വിഭിന്നതയുടെയും വിവേചനത്തിന്റെയും ലോകം യാഥാർഥ്യവൽകരിച്ചതിന്.നിങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച നിയന്ത്രണരേഖകൾ സങ്കീർണമാക്കി അവയിൽ പഠനങ്ങൾ നടത്തി യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തി സമാധാനചർച്ചകൾ നടത്തി, ശരിതെറ്റുകൾ കാലം കൊണ്ട് മനനംചെയ്തു പുതുപുത്തൻ നിയന്ത്രണരേഖകൾ വീണ്ടും ഉണ്ടാക്കിയതിന്, അതെ, നിയന്ത്രണരേഖകളെ നിയന്ത്രണരേഖകൾ ഉണ്ടാക്കി തന്നെ വലുതാക്കിയ ആ നൈപുണ്യത്തിന്. ഇവക്ക് ഇടയിൽ എവിടെയോ സ്നേഹവും ദയയും മനുഷ്യത്വവുമെല്ലാം പുനർവ്യാഖ്യാനിക്കപെടുന്നു.

ഒന്ന് മാത്രം ഓർക്കുക, അവസാനം തൊലി തീർത്ത നിയന്ത്രണരേഖ മേൽ വിജയം കൈവരിച്ച പ്രകൃതി അതിനെ മണ്ണിലേക്ക് സ്വന്തമാകുന്നുണ്ട്.

മണ്ണിൽ എല്ലായിടത്തും പുല്ലുകൾ വളർന്നുനിന്നിരുന്നു. അടിയിൽ പാമ്പുകളും മുയലുകളും എണ്ണമറ്റ പ്രാണികളും പരസ്പരം കാണാതെ പരസ്പരം മിണ്ടാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടിപ്പോന്നു.

മൂന്നു വശത്ത് കമ്പിവേലികൾ. ശേഷിക്കുന്നിടത്ത് മൈലാഞ്ചിവേലി. അതിനകത്ത് ഓഫീസ് ബിൽഡിങ്.

പച്ചപ്പുതപ്പിന്മേൽ രോമങ്ങൾ എണീറ്റുനിന്നു. നേരിയ തണ്ടുകൾ , തണ്ടിന്റെ അറ്റത്തു പൂക്കൾ.

ഖാണ്ഡവം , പത്മരാജൻ

Blazed in Love

Could you bury me down
Down to the layers
Layers after layer
Deep down to the earth's crust
Where the lava collect
Let me be melted to it
Cause the pain I bear,
the skin I lug,
the fear I hide,
the ignominy I defy,
the face I veil,
Is never fleeting
Could there be a day
When I flaunt my
Half burned visage,
I long for the old me
Just the way you longed
For the new me.

Henna M Akbar
ARCH **2022**

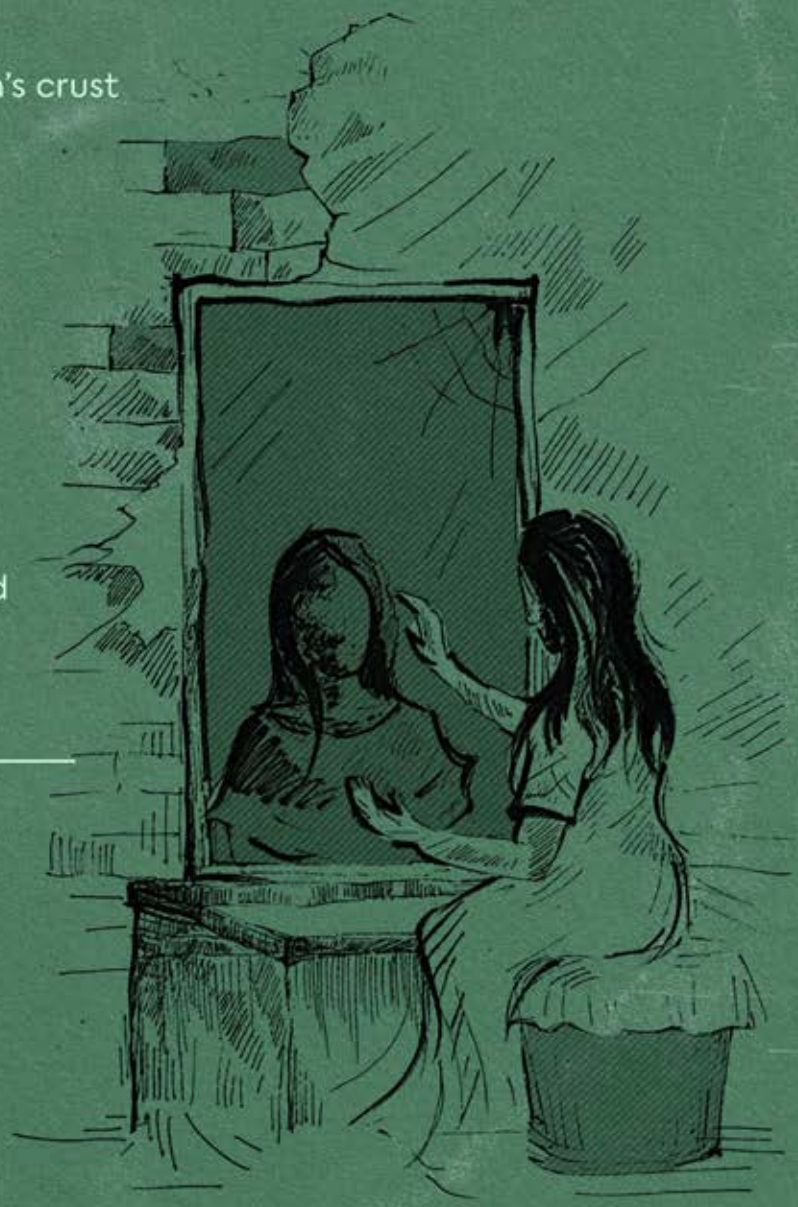

Eclipse

Desly Dominic
EEE 2021

There are moments worth a lifetime's joy or pain. Where you accept and are finally accepted. When a lifetime's worth of wait is justified by a prolonged look in the eye, a smile and a blush, a momentary lapse of reason and thought, finally a touch!

Staring into your eyes made me dive into a bluesy, starry night, where the whole world stood still and hosted our private dance of serenity, and tranquility.

You were jazz, and I was hard rock. And maybe we were totally on different scales and chords, but hey, Jazz taught us, that sometimes only the wrong notes together makes the right sense.

So in a sky full of stars, like two blue birds out of their prescribed places, we sat in silent harmony, a mute and a deaf, a blind and a numb; as you sang my favourite song, and I sat, lost in the harmony, lost in that silent thread.

What did love look like? I've never seen. Maybe we have failed to, blinded by all the lights piercing us, not knowing which is which? Never have heard anything.

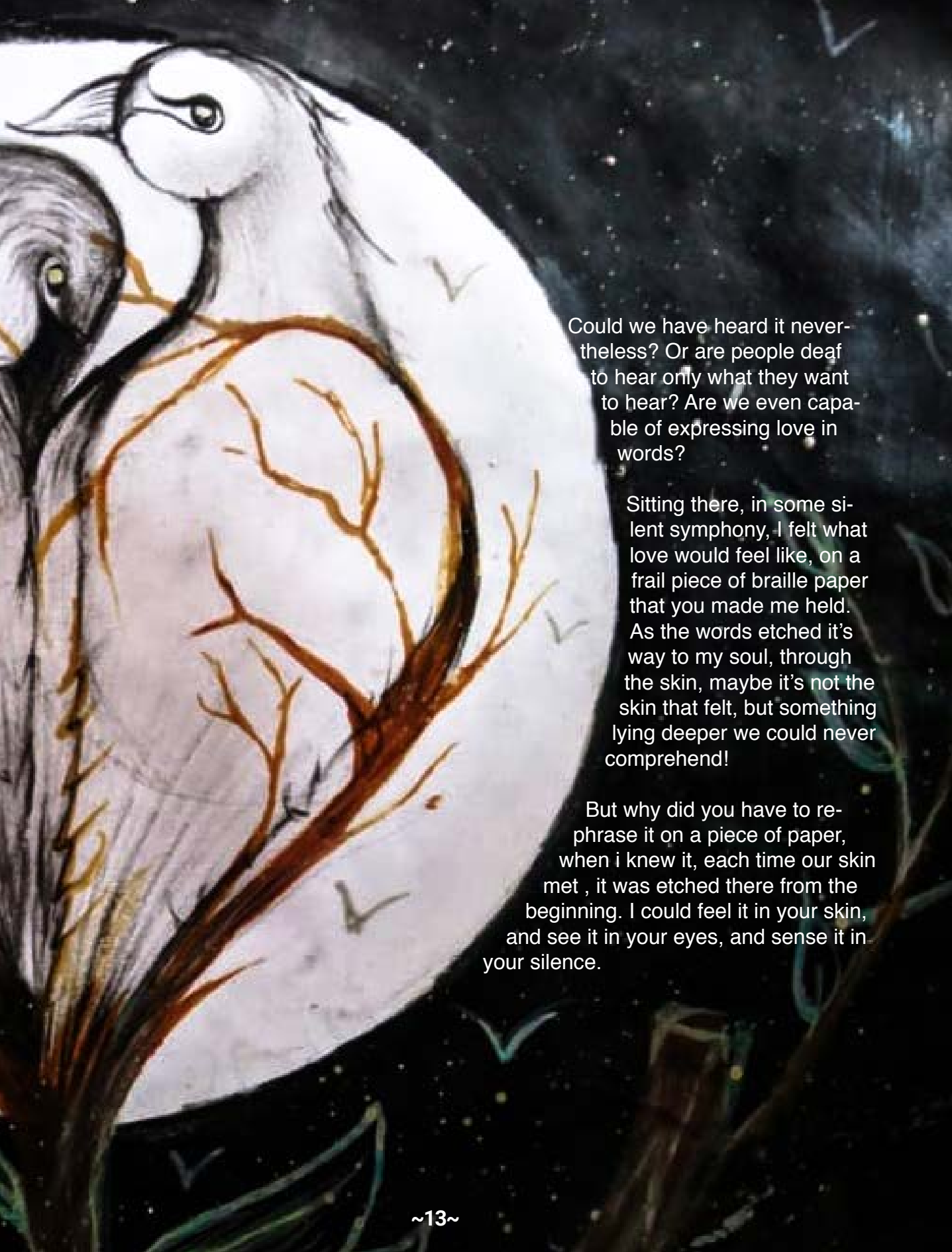

Could we have heard it nevertheless? Or are people deaf to hear only what they want to hear? Are we even capable of expressing love in words?

Sitting there, in some silent symphony, I felt what love would feel like, on a frail piece of braille paper that you made me held. As the words etched it's way to my soul, through the skin, maybe it's not the skin that felt, but something lying deeper we could never comprehend!

But why did you have to rephrase it on a piece of paper, when i knew it, each time our skin met , it was etched there from the beginning. I could feel it in your skin, and see it in your eyes, and sense it in your silence.

തുറന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ അടഞ്ഞ അദ്ധ്യായം

Liliya Mary Sunny
EEE 2021

കാഴ്ചയിൽ വ്യത്യസ്തതയൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും ഒരാകർഷണീയത അതിന് സ്വന്തമായിരുന്നു. ഓരോ താൾ മറിയുമ്പോനഴും വരികൾ സംസാരിച്ചിരുന്നു. താളുകളിലൂടെയുള്ള യാത്ര ഒടുവിൽ ആ അടഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ എത്തിനിന്നു. അതും തുറന്നുവായിച്ചു. പക്ഷെ ആ വരികൾ സംസാരിച്ചില്ല. അക്ഷരത്തിനും അപ്പുറത്തുള്ളതൊന്നും തുറന്നുകാട്ടിയില്ല. വാക്കുകൾക്കുള്ളിൽ ഒളിപ്പിച്ചതാക്കെയും അക്ഷരപ്പൂട്ടിനുള്ളിൽ സുരക്ഷിതമായിരുന്നു. വായിച്ചു, വീണ്ടും വായിച്ചു. പക്ഷെ വാക്കുകളുടെ പൂട്ടഴിഞ്ഞില്ല. ഓരോ തവണ വായിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴും വരികളുടെ ഭംഗി കൂടിവന്നു. ഒരുപക്ഷേ എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും വായിച്ചെടുക്കാനാകാത്ത, ആ അക്ഷരങ്ങൾക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാനാകാത്ത ആശയങ്ങളാകാം ആ ഭംഗി. വായിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടും ആ അദ്ധ്യായം അടഞ്ഞു തന്നെ ഇരുന്നു.

താളുകൾ പിന്നെയും മറിഞ്ഞു....അദ്ധ്യായങ്ങൾ വീണ്ടും കടന്നു.....ഒടുവിൽ വായന കഴിഞ്ഞ് പുസ്തകം അടച്ചിട്ടും പിടി തരാത്ത ഒരു അനിശ്ചിതത്വം അതിലുണ്ടായിരുന്നു. ശബ്ദത്തെക്കാൾ ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിക്കുന്ന നിശബ്ദത അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.ഇപ്പോഴും അന്യമായി നിൽക്കുന്ന വൈശിഷ്ട്യം അതിലുണ്ടായിരുന്നു. വായിച്ചിട്ടും അറിയാത്ത, പറഞ്ഞിട്ടും പറയാത്ത, കണ്ടിട്ടും കാണാനാകാത്ത ഒരു ഭംഗി ഉണ്ട് ആ അദ്ധ്യായത്തിന്.

ഓരോ പുസ്തകത്തയും വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നത് അക്ഷരങ്ങൾക്കപ്പുറത്തേക്ക് സംസാരിക്കാത്ത വരികളിൽ മയങ്ങുന്ന ഭാവമാണ്. ആ ഭാവമാണ് ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വം; തുറന്നിട്ടും തുറക്കാത്ത ആ അടഞ്ഞ അദ്ധ്യായം.

മുഖംമൂടി

ANUSHREE P
MCA 2021

ഈ മഴതൻ ഓർമ്മകളിൽ വാഴും
വരികളും
അതിൽ വിരിഞ്ഞ നമ്മുടെ പ്രണയവും
മഴത്തുള്ളികൾ പറയും ഒരായിരം കഥകളും..
ഈ കാറ്റിൻ ഈണവും
ഈ മണ്ണിൻ നനവും
കാലം നമുക്ക് തന്ന കൂട്ടും
ഇലകൾ പൊഴിയും നേരം
നാം കാണും ഈ ലോകം
ഒരു മുഖംമൂടി മാത്രം....

THE ONCE COLOURED COLUMN

Shivani
ARCH 2021

When shall the last leaf fall? Would it hang gloomily by the tender stem, would you, Amma, tend it lovingly and let it, let it stay a little longer before Di leaves? Could it be an omen, or a deed, if it even were to be laid beside an empty shoe; falling down floating through scents and dusts, to gently rest with its cousins? How much longer before my last left joy pulls out my withering soul? How many seconds more Amma? This vague reference to an inanimate expression ;this unbound love towards an inexpressive bounty, this torn loyalty towards an even deeper angle, this fathomless image of me slowly fading away. How much longer Amma? As I spend my last reckless smiles on a photographed memory of you, everything seems to be shrinking into the little patterns of your last worn saare, that one with orangle flowers, the one that you wore to the beach. You let yourself be a little less worried about us. You let your thin hair feel the salty winds, you hugged me close and asked me to stay brave. There's a version of me that exists which only you knew about and now that we're here at the crossroads of life and death, I feel helpless. There are a hundred different tunes left to hum, I can't help but begin to feel brave.
There's a timeless timeline of you that exists in my head and all this plays like a broken record when I'm far away from my own self. There's a timeline of you.
We were just a cry away from each other and now we're worlds apart. In a different dimension. I shall let the last leaf fall unto the last left whiz of breath from this body. Though years apart from memories, steps apart from falling and breaths apart from dying, I just want you to know that in my little dictionary of love you shall never cease to exist as a star. Like a skin I kept shedding these memories and now we shed this body to transition from here to nowhere known. Now we shall let the last leaf fall.

The Once Coloured Column

Tattooing as an Art of Expression

Mishal
CHE 2023

From a very young age, we have come across the concept of tattooing. The temporary stickers that we used to get with cheap chewing gums were a sort of amusement. How many of us have sketched a simple design with something as ubiquitous as a ballpoint pen ? These were reflections of our inner desire to Express ourselves through symbols and figures.

Tattoos have been in existence for a very long time. The earliest known are believed to be from 3700 BC. Tribal cultures created tattoos by cutting design into the skin and rubbing around with ash. We have come a long way since electric needles replacing sharpened sticks and animal bones.

Even though tattoos have existed for a long time, they were widely considered a taboo in society. They were mostly seen on sailors, prison inmates and underworld thugs. This slowly changed with popular sportspersons such as David Beckham donning eye-catching ink work. The 2000s TV show Miami Ink put tattoo parlours and their activities in the spotlight. Tattoos were no longer something that was adorned by a select few groups, it became a pop culture. More than 1 in 3 Americans aged 18-25 have atleast one tattoo. Oh how the times have changed.
It is still uncommon to find a tattooed guy

These were reflections of our inner desire to express ourself through symbols and figures.

in non urban areas of India as we are progressing at a much slower pace compared to our counterparts in the West. Tattoos are seen as a deviation from our "traditions" and if there's something the society loves, it's judging the deviants. Regardless of that, tattoo culture is on a rise with new parlours popping up in smaller towns. Tattoos are becoming a topic of discussion among youths who come up with creative designs for the matching occasion. Some flaunt their inkwork while others like to keep it to themselves.

Even if you're not an enthusiast, you can't deny that it is captivating, the way it turns ideas into a visual experience. There's something for everyone, and I believe that's where the beauty of this form of art lies.

T K JYOTHISH RAJ
CE **2022**

ചായങ്ങൾ വേറിട്ടതായിരുന്നു.....
അവയുടെ വികാരങ്ങൾ
വൈവിധ്യമാർന്നതായിരുന്നു..
എന്നാൽ ഈ വൈവിധ്യതയുടെ
പ്രാരംഭം ഒരേ ത്വച്ചമായിരുന്നു...

WHY IS IT SO HARD TO POUR COFFEE FROM A MUG:

Muhammed Aslam
CHE 2022

It's a lazy Saturday morning and you've just finished pouring the last of the coffee into your mug when your significant other informs you they were hoping to have a little more coffee too. Being the generous person you are, you pour half of your fresh coffee into their mug ... only to dribble coffee all over the counter and the floor. Why is it so hard to pour liquid from a mug? A physics principle known as the Coanda effect is to blame for the mess in your kitchen, but it's not all bad — it's also the reason airplanes can fly.

You've probably never heard of Henri Coanda, which is a shame. After all, he was the first person to build a jet-powered aircraft (and according to some accounts, fly one) way back in 1910. His invention was less than successful, but in subsequent years, he did make a big contribution to our knowledge of how airplane wings produce lift.

In 1934, he filed a patent for a device that works on what's now known as the Coanda effect: On a curved surface, a moving stream of fluid will create internal pressure that keeps it moving along that surface. Because air is considered a fluid just like water, an airplane wing can use this effect to generate lift. How? Faster moving molecules have lower pressure than slower moving molecules (according to a rule called (Bernoulli's principle), so a jet of air is basically a low-pressure stream surrounded on all sides by high-pressure areas. Place a surface on one side of that jet, and you remove the high-pressure area pushing up on it, leaving the pressure on the other side to push the entire jet down onto that surface. Voila, the stream of fluid stays "stuck" to the surface, even if that surface curves.

An airplane wing is curved on top and straight on the bottom. Because air's natural tendency is to go in a straight line, the air molecules curving around the top of a wing are in conflict. Those closest to the wing stay "stuck" to the wing, but those furthest escape it's pull and move straight. The bottom of the wing, meanwhile, is straight, so

the air molecules stay packed together as they slide along it's surface.

The result is that you have the same number of air molecules on the top of the wing as on the bottom, but on top, they're stretched out into a larger area, which creates lower pressure. The air pushes up, and ladies and gentlemen, we have liftoff.
What does this have to do with coffee? The molecules in your coffee also experience pressure from the ambient air, and when it flows along the surface of your mug, that pressure keeps it "stuck." And as the Coanda effect assures us, that coffee will stay stuck even as it curves around the lip of the mug. But the Coanda effect isn't infinite. If the curve is sharp enough, as on a wine glass or the spout of a pitcher, the fluid becomes "unstuck" and flows freely. That's why the coffee pitcher doesn't dribble everywhere, but your mug does.

ആദ്യത്തെ തുള്ളി ദേഹത്തുവീണതും ഞാൻ ഒരു കഠാരക്കുത്തേറ്റതുപോലെ പിടഞ്ഞുപോയി. കണക്കുകൂട്ടൽ ശരിയാണെങ്കിൽ എട്ടോ പത്തോ മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ആദ്യമായിട്ടാണ് എന്റെ ദേഹത്ത് ഒരു തുള്ളി വെള്ളം സ്പർശിക്കുന്നത്. അതിന്റെ വേദന കഠിനമായിരുന്നു. അനും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മഴ വീശിപ്പെയ്യാൻ തുടങ്ങി. ഓരോ തുള്ളി പതിക്കുമ്പോഴും ദേഹത്ത് ഒരു തുള വീഴുന്നതുപോലെയാണ് എനിക്കനുഭവപ്പെട്ടത്. ആവേദന സഹിക്കാനാവാതെ ഞാനോടിപ്പോയി കമ്പിളിയെടുത്തു മൂടിപ്പുതച്ചു. എനിക്കു മാത്രമല്ല, ആടുകൾക്കും ആ വേദന അസഹനീയമായി തോന്നിയിരിക്കണം.
അവ അപരിചിതമായ ശബ്ദത്തിൽ അലറിക്കരയുവാൻ തുടങ്ങി. പൊതുവേ
ശാന്തരായ ഒട്ടകങ്ങൾ എവിടെയൊക്കെയോ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു മഴപ്പാതി
യിലാണ് കയറിവന്നത്. അവയും മഴസൂചിക്കുത്തേറ്റതിന്റെ വേദനയിലും
അസ്വസ്ഥതയിലും ആയിരുന്നു.

എനിക്കെന്തോ ദേഹത്തിനൊരു ഉഷ്ണം തോന്നി. ഞാൻ എന്റെ നനഞ്ഞ പുതപ്പു വലിച്ചുകളഞ്ഞു. അർബാബിന്റെ കൈ വിടുവിച്ചു. വസ്ത്രങ്ങൾ ഊരിയെറിഞ്ഞു. ഞാൻ പൂർണ്ണ നഗ്നനായി മഴയിലേക്ക് ധൈര്യപൂർവ്വം ഇറങ്ങിച്ചെന്നു. ആദ്യം കുറെ നേരത്തേക്ക് ശരീരം വേദന കൊണ്ടു വിങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ മഴ ഞാൻ സഹിച്ചു. പതിയെ പതിയെ എന്റെ ദേഹത്തു നിന്നും ശരംകുത്തൽ ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നതു ഞാൻ അറിഞ്ഞു. ഓരോ മഴത്തുള്ളിയും ദേഹത്ത് തണുപ്പും നിർവൃതിയും പടർത്തി. ഞാൻ ആ മഴ ആസ്വദിച്ചു.
ബെന്യാമിൻ , ആടുജീവിതം

ഉയരെ

Khalida
CE 2022

രാത്രികളിൽ നിലാവിന്റെ അഴകിന്
കാവൽ നിൽക്കെ
പ്രഭാതങ്ങളെ വിട്ട് അസ്തമയങ്ങളെ
തേടി പോകെ
ഇരുട്ടിലെ നക്ഷത്രങ്ങളെ
എണ്ണി പഠിക്കുമ്പോൾ,
സൗന്ദര്യം ശാപമായി വിധിക്കപ്പെട്ടവർ
ആയുസ്സിൽ ഭയം കൊള്ളുമ്പോൾ
ഉയരെ നീന്തിത്തുടിക്കുന്നുവോ
കറുപ്പിൻ സൗന്ദര്യമേ.....
ശെരിയിലും തെറ്റിലും ഇടപെടാതെ
നീതിപീഠം മൗനം പാലിക്കെ,
കണ്ണുകാണാ ജനതയ്ക്കിടയിൽ
നിന്റെ തൊലിയുടെ നിറത്തിന്
എന്ത് പ്രസക്തി..
ആരുടെയോകണ്ണിൽ
നിന്റെ പ്രായം സൂചി പോൾ
കുത്തി നോവിക്കുമ്പോൾ
ഭയന്നുവോ നീ ഇരുട്ടിനെ..
ചിലർ അതാ നിന്റെ
ഇരുണ്ടിരിക്കും തൊലിക്കുള്ളിലെ
കൺചിമ്മിനോക്കും മനസ്സിന് വെട്ടമേകുന്നു,
അപ്പോൾ അതാ നിന്റെ ചിറകുകൾ
പറന്നുയരുന്നു, വെള്ള താളുകളിലെ
കറുത്ത അക്ഷരങ്ങളാവാൻ....???
ഇന്നും ആ അക്ഷരങ്ങളിലെ അറിവിനാണ്,
നിന്റെ നിറത്തേക്കാൾ പ്രാധാന്യം.

നഗ്നത

Rameez Rahman M B
Arch 2024

'ഞാൻ നിങ്ങളുടെമേൽ ഞരമ്പുവെച്ചു മാംസം പിടിപ്പിച്ചു നിങ്ങളെ ത്വക്കുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു നിങ്ങൾ ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളിൽ ശ്വാസം വരുത്തും; ഞാനാണ് സൃഷ്ടാവ് എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും.' (യേഹേസ്കേൽ 37:6)

.

കണ്ണാടിക്കരികെ അർധനഗ്നനായിയങ്ങനെ നിൽക്കെയാണ് പണ്ടപ്പൂപ്പന്റെ ഷേവിങ്ങ് ബ്ലേഡുരസിയ കല ശ്രദ്ധയിൽ പെടുന്നത്. പിന്നെ ചെവിക്കിടയിൽ ചില്ലു കയറി കീറിയതും നെറ്റിയിലെ വികൃതിപ്പാടുകളും അങ്ങനെയങ്ങനെ ഓരോന്നിലും സ്പർശിച്ച് ഓർമ്മകൾ തൻ മുറിവാഴങ്ങളിലേക്ക് കൂപ്പുകുത്തി.....

കാടിന്റെ മാറിൽ അന്തിയുറങ്ങവേ വാരിപ്പുണർന്ന കാറ്റിന്റെ കുളിരും നീരട്ടയുടെ കടിയും ആദ്യമറിഞ്ഞതെന്റെ തോലാണ്...
തൊലിയാണ്.
ഗിറ്റാറിന്റെ കമ്പിയിൽ വിരലറ്റങ്ങൾ പതിയുന്നതും... ഛായങ്ങളും ക്യാൻവാസും പരസ്പരചുംബിതരാവുന്നതും വിരൽത്തുമ്പ് സമ്മതം മൂളുമ്പോഴല്ലേ... പറ്റിച്ചേർന്നു കിടന്ന ഈർപ്പവും കടലോരത്തെയുപ്പുകാറ്റും ഹൃദയാവരണം
പോലും മറികടന്നതോർക്കുന്നു, രോമങ്ങളത് വിസ്മരിച്ചെങ്കിലും....! അവന്റെ വിരൽത്തുമ്പുകളിൽ നിന്ന് രക്തം പൊടിഞ്ഞു.നഗ്നമാം തന്റെ ഉടയാടയുടെ നഗ്നതയിൽ അവൻ തൃപ്തനായി. കുളിത്തൊട്ടിയിൽ മുങ്ങിയിരിക്കവേ തൊലിപ്പുറങ്ങളോരോന്നായി അലിഞ്ഞു തുടങ്ങി. അലിഞ്ഞലിഞ്ഞൊടുവിൽ തൊട്ടിയിലെ വെള്ളം വറ്റി. അവൻ പരിപൂർണ്ണ നഗ്നനായതിൽ പരിഭ്രമം കൊണ്ടു. ഒരശരീരി മുഴങ്ങി 'ആവില്ല നിനക്കെന്റെ നഗ്നതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ, നിന്റെ ഛായങ്ങളും പാപങ്ങളും ഞാനറിയുന്നു. ഞാനാണ് നിന്റെ മാംസവും മജ്ജയും. ഞാനാണു നീ. നിയെന്നതെന്റെ അന്വയസഞ്ചയനമാണ്..!' വിരൽത്തുമ്പിൽ നിന്നൊഴുകിയ രക്തമപ്രത്യക്ഷമായി. കൈപ്പത്തിയിൽ ഇങ്ങനെ കോറിയിട്ടതായി കണ്ടു

'XLI XX'

.

.പിറ്റേന്ന് പള്ളിയിൽ ഇമാമിങ്ങനെ ഉദ്ധരിച്ചു:'അങ്ങനെ അവർ അവിടെ ചെന്നാൽ അവരുടെ കാതും അവരുടെ കണ്ണുകളും അവരുടെ തൊലികളും അവർക്ക് എതിരായി അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനെപ്പറ്റി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതാണ്...!'

കലാലയ ജീവി

Abdul Rahuf
EEE 2020

നമ്മുടെ കലാലയങ്ങൾക്ക് ഒക്കെ ഒരു പ്രത്യേകത ഉണ്ട്. ആ നീണ്ടു കിടക്കുന്ന മതിൽ ക്കെട്ടിനിപ്പുറത്ത് ആരും ആരുടേും ജാതിയോ മതമോ പണമോ നിറമോനോക്കി സൗഹൃദം സ്ഥാപിക്കാറില്ല. അടുത്തിരിക്കുന്നവൻ കറു ത്തതോ വെളുത്തതോ ആയിക്കോട്ടെ, മു ഷിഞ്ഞ വസ്ത്രം ധരിച്ചവൻ ആയിക്കോട്ടെ.. സൗഹൃദങ്ങൾ കൊണ്ട് കൊട്ടാരങ്ങൾ പണിയു വാൻ അതൊന്നും ഒരു തടസമല്ല.

ഒരു കാലത്ത് അവർണനെ സംസ്കൃതം പഠി പ്പിച്ചു വിപ്ലവമുണ്ടാക്കിയ പാഠശാലകൾ ഇന്ന് ഞാനും നീയും ഒന്നെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ നിർമ്മിതിക്ക് നെടുംതൂണാകു ന്നു. അവിടെ പുലയൻ എന്നോ നായരെന്നോ ക്രസ്ത്യൻ എന്നോ മുസൽമാൻ എന്നോ ഇല്ല. എല്ലാവരും ഒരു പാത്രത്തിൽ ഉണ്ട്, ഒരു പായയിൽ ഉറങ്ങുന്നു. ഒരുവന്റെ വിയർപ്പുള്ള അലക്കാത്ത മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾ മാറി മാറി വീണ്ടും ഇടുന്നു. രാത്രികളിൽ ഒരിക്കലും നടക്കാത്ത മോഹങ്ങൾ പറഞ്ഞ്, വിപ്ലവത്തിന്റെ പൊള്ളുന്ന ആദർശങ്ങൾ
പുലമ്പി ഒരേ കലാലയത്തിന്റെ ചൂട് പറ്റു മ്പോൾ എല്ലാവരുടെയും കറുത്ത ചുണ്ടുകളിൽ മാറി മാറി കളിക്കുന്ന ഒറ്റ സിഗരറ്റു കുറ്റിയിൽ അതിനോടപ്പം എരിഞ്ഞ് ഇല്ലാതായതാണ് ഞാനും നീയും എന്ന അതിസങ്കീർണമായ കാ ഴ്ച്ചപ്പാടുകൾ..
ഇനി ഞാൻ നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ച കാര്യത്തി ലേക്ക് വരാം. കലാലയം ഒരു അതിർവരമ്പാ ണ്.നമ്മൾ എല്ലാവരെയും സുരക്ഷിതരാക്കുന്ന ഏറ്റവും ബാഹ്യമായ ഒരു ആവരണം. അതിന് പുറത്ത് മറ്റൊരു ലോകമാണ്. ഒരു ബസിൽ കയറിയാൽ മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രം ധരിച്ച ഒരപരി ചിതൻ അടുത്ത് വന്നാൽ നമ്മൾ മുഖം ചുളിക്കും. ഒരു സിനിമ കാണാൻ തിയേറ്ററിൽ
പോയാൽ അടുത്തിരിക്കുന്നവനെ ആദ്യം ശ്രദ്ധിക്കും. ഒരു ഹോട്ടലിൽ കയറിച്ചെന്നാൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കല്യാണത്തിന് പോയാൽ അന്യൻ കഴിച്ച ഭക്ഷണം അറപ്പോടെ നോക്കും, സ്വന്തം കൂടെപ്പിറപ്പിന്റെ ബാക്കി വന്ന ഭക്ഷണം പോലും കഴിക്കാൻ മടിക്കുന്നവരാണ് നാം.

ഇങ്ങനെ വരുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഒക്കെ കലാലയ കവാടത്തിന് ഒരു സവിശേഷതയുണ്ട്. അതിനു ള്ളിൽ കടന്നാൽ നമ്മൾ ഒക്കെ മനുഷ്യരാണ്. വസന്തത്തെ വരവേറ്റ ഭൂമിയിലെ പറുദീസകളെ തേടി വരുന്ന ദേശാടനപക്ഷികളില്ലേ, പേരറി യാത്ത ഏതൊക്കെയോ ഊരുതെണ്ടി വരുന്ന വർ.. അവരെപ്പോലെ വിവിധ ദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് വന്നവർ ഒരു മതിൽക്കെട്ട് കഴിഞ്ഞാൽ കൂടെപ്പി റന്നവരാകുന്ന ഒരു ശാസ്ത്രീയ വിശകലനവുമി ല്ലാത്ത ഏറ്റവും സുന്ദരമായ ഒരു തിയറിയാണി ത്. പക്ഷേ ഒരു വസന്തം കഴിയുമ്പോൾ തിരികെ പോകുവാനുള്ള മണി മുഴങ്ങും.'കലാലയ ജീവി' അവിടെ പിടഞ്ഞുമരിക്കും. സമൂഹത്തിൽ സ്റ്റാ ൻഡേർഡ് ആയി ജീവിക്കുമ്പോൾ ആ പഴയ ലോകം പഠിപ്പിച്ചുതന്ന നന്മകളും
ജീവിതപാഠങ്ങളും സൗകര്യപൂർവ്വം അങ്ങ് മറ ക്കും. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലായിരുവെങ്കിൽ ഒരമ്മയ്ക്കും നടുറോഡിൽ രക്തം വാർന്ന് മരിച്ച മകന്റെ ദുർവിധി ഓർത്ത് കരയേണ്ടി വരുമായിരുന്നില്ല. ഒരു മനുഷ്യനും ഭക്ഷണം മോഷ്ടിച്ചതിന്റെ പേരിൽ കൊല്ലപ്പെടുമായിരു ന്നില്ല. വെളുത്തവളെ പ്രണയിച്ചതിന്റെ പേ രിൽ ഒരു ശവവും കായലിൽ പൊന്തുമായിരു ന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ലോകം വല്ലാതെ നെറികേട്ടു പോകുമ്പോൾ ആ പഴയ കലാലയത്തിലേക്ക് ഒന്ന് തിരികെ പോകുക. അവിടെ അടുത്തിരി ക്കുന്നവന് വേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തിയ പഠിച്ചു തീരാത്ത സിലബസുകൾക്കിടയിൽ അപരനെ പറ്റി മാത്രം ചിന്തിച്ച കുറച്ച് മനുഷ്യരുണ്ടാകും.. അവർക്ക് ആ വഴിയിൽ കിടന്ന് മരിച്ച മനുഷ്യ നെ തിരിഞ്ഞ് നോക്കാതെ പോയ നിങ്ങളുടെ മു ഖമായ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിശയപ്പെടേണ്ട!

The Skin We Wear

Vivek Vishwanath
ME 2021

Maybe the first thing that comes to our mind when we hear the word skin would be racism.
That is exactly why I'm not going to write about it.
What I've decided to ponder upon is not about racism, it's about being who you are. It's about shredding the skin that you wear and being the truest reflection of who you are within.
Obviously, what I've stated above doesn't make sense. So we'll go step by step;
Let's talk about your hair..
Is it too long that you are no longer a boy, but a girl?
Is it too short that you are no longer a girl, but a boy?
Say, how about your body weight..
Are you too fat to be called a normal being or are you 'as slim as a drumstick'
Forget all that, when was the last time you did something out of the box simply to make yourself happy and alive?
All we did was try to be something we are not to fit in.
You see, we are all insecure beings. No matter how extroverted we are. No matter how detached we are from the bothers of life. We are all too afraid to not fit in. We all wear the skin of endurance to hide who we truly are so that we don't stand out. So that we could find a place among others.

Once I went to this saloon and this guy who was cutting my hair said something that was so obvious yet so oblivious to us. He said, "People love to be 'cool'. Everyone wants to be someone that the society accepts. So the barber became a hair stylist and the tailor became a fashion designer."
You see, the society has names for everything. It provides you the skin to hide what you truly are. Understand that it's not about what is right and wrong..it's about being who you are and paving your own roads.

If you want to read a book under the shade of that tree instead of playing with others.
Do it.
If you love to go for a jog early morning in those shorts with your earphones plugged in.
Do it.
Sometimes what you love about yourself ain't what others love about you.
The part of you that you want to cherish must not perish for someone else's wish to be satisfied.
Believe in yourself and let the light within you guide your path. Go beyond the stereotype.

'ഞങ്ങടെ ഒക്കെ വല്യമ്മച്ചിമാരുടെ കാലത്ത് തുണിയെടുക്കുന്നവാരായിരുന്നു കൊച്ചനെ , മോഡേൺ. ഞങ്ങടെയൊക്കെ അമ്മമാരുടെ കാലത്ത് സാരിയുടുക്കുന്നതും ബ്ലൗസ് ഇടുന്നതും വല്യ മോഡേണാരുന്നു. ഞങ്ങടെ ഒക്കെ കാലത്ത് ബ്രേസിയറിന്റെ ഒരു വള്ളിയെങ്ങാനും പുറത്തു കണ്ടാൽ പിന്നെ പോയങ്ങു തൂങ്ങിച്ചത്താ മതി. പിന്നെ പിന്നെ ബ്രേസിയർ ഇടാത്തതു വല്യ കുറ്റമായി. എന്നിട്ടിപ്പഴെന്നതാ ? ബ്രേസിയറു മാത്രം ഇടുന്നതല്യോ മോഡേൺ ? അത്രേയുള്ളൂ മോഡേൺ എന്നും പഴഞ്ചൻ എന്നും ഒക്കെ പറയുന്നെന്റെ അർത്ഥം. '
സൂര്യനെ അണിഞ്ഞ ഒരു സ്ത്രീ , കെ ആർ മീര.

Reverie Coalesce

My spirit is an animal craving to escape it's mortal glow.
I walk on sponges wet with water flow.
Only the sound that soothes me is of unending drop.
The claws of my fear clutched me to stop.
In the lonely night the willows talked.
They had the smiles that I lacked.
Then there was a light.
And I saw you my knight.
Your eyelids opened like coalesced kites.
All I could see was fireworks bright.
Our orange skins.
Met each other like kins.
I don't believe you were built out of bones.
You were God's eyelash that fell down to the stones.
That landed into a lake and spun into bones and your finger.
Which put me in awe and made me linger.
The skin between your stomach and collar bone.
Was either a meadow or a sand dune.
Your heartbeat was my magic bullet.
That let out the storms and heat.
And I suppose it doesn't matter anymore.
Cause you left calling me a whore.
Though I'm still stuck at you.
I'll soon find my Avenue.

Abhirami Anand
EEE 2021

കാലചക്രവും പരിണാമങ്ങളും

Rahul K
EE 2022

കാലം എത്രത്തോളം മനോഹരമാണ് ഏകദേശം രണ്ടായിരം നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പ് ഹോമോസാപിയൻസ് അഥവാ ആധുനിക മനുഷ്യനിലേക്കുള്ള പരിണാമം സംഭവിക്കപ്പെട്ടതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ബഹുകോശജീവികളിൽ പ്രകൃതിയുടെ സങ്കീർണ്ണമായ നൈപുണ്യ സൃഷ്ടിയാണ് മനുഷ്യൻ. മനുഷ്യപരിണാമ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ ഒരു കൗതുകമാണ്. കായ്കനികളും പച്ചമാംസ്യങ്ങളും ഭക്ഷിചിരുന്നവർ കല്ലുകൾ കൂട്ടിയുരച്ച് തീ ഉണ്ടാക്കി പ്രകൃതിയിലെ തന്നെ ഏറ്റവും വലിയ അത്ഭുതസൃഷ്ടിയായി മാറി. മരണമെന്ന സത്യവും ജനനമെന്ന വിസ്മയവും അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. മനുഷ്യയുഗത്തെ തന്നെ ഞെട്ടിച്ചുകൊണ്ട് പുതുശിലായുഗത്തിലെ ചക്രത്തിന്റെ കണ്ടുപിടുത്തം ശാസ്ത്രത്തിലെ വിപ്ലവകരമായ മാറ്റങ്ങൾക്കുള്ള തുടക്കമായിരുന്നു.

മനുഷ്യപരിണാമങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ അവ ഉൾകൊള്ളുന്ന ചുറ്റുപാടുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവിടങ്ങളിലെ നൈസ്സർഗ്ഗിക ഘടകങ്ങളും മനുഷ്യന്റെ ഭൗതികവ്യത്യാസങ്ങൾക്ക് പ്രധാനകാരണമാകുന്നു. അത്തരത്തിൽ പ്രതിക്ഷമായ ശാരീരികവ്യത്യാസമാണ് സ്കിൻ കളർ അഥവാ തൊലി നിറം. വർണ്ണവ്യത്യാസങ്ങളുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രം പറയുകയാണെങ്കിൽ അത് പ്രധാനമായും മെലാനിൻ എന്ന ജനിതക പിഗ്മെന്റിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. സൂര്യനിലെ അൾട്രാവയലറ്റ് വികിരണത്തിനനുസരിച്ച് മെലാനിന്റെ നിറത്തിൽ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ആഫ്രിക്കയിലെ പൂർവ്വികർ വേട്ടയാടുമ്പോൾ ശക്തമായ സൂര്യപ്രകാശം നേരിടേണ്ടിവരും അവയിൽ നിന്നുമുള്ള സംരക്ഷണത്തിനായി മെലാനിൻ ഇരുണ്ടുപോകാൻതുടങ്ങുന്നു. സൂര്യപ്രകാശം കുറവുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇരുണ്ട ചർമ്മത്തെക്കാൾ വിറ്റമിൻ ഡി ഉല്പാദനത്തിനായി കൂടുതൽ അൾട്രാവയലറ്റ് ആഗിരണം ചെയ്യുന്നതായി പരിണാമം അതിശയകരമായി ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ കാലചക്രം ഒരുപാട് പിന്നിട്ടു ശാ

രീരികമാറ്റങ്ങളെക്കാൾ പിന്നീട് കൂടുതൽ പരിണാമം സംഭവിക്കപ്പെട്ടത് മനുഷ്യന്റെ ചിന്താഗതികളിലായിരുന്നു. കാല്പനികതയുടെയും യുക്തിബോധങ്ങളുടെയും വളർച്ചയോടൊപ്പം തന്നെ അധാർമികതയുടേും വിവേചനങ്ങളുടെും പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നു.

വർണ്ണവിവേചനങ്ങൾ പിന്നീട് വർഗ്ഗവിവേചനകൾക്ക് വഴിവച്ചു. വിവേചനങ്ങൾ ഏറ്റവും കൂടുതൽ നേരിടേണ്ടിവന്നത് ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ കറുത്ത വർഗ്ഗക്കാർക്കായിരുന്നു. രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളെ രണ്ടാംകിടപൗരന്മാരായി തരംതാഴ്ത്തി അവിടെയും വിവേചനങ്ങളുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വിജയിച്ചു. മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം എല്ലായിടത്തും ഒരു പോലെയാണ് അവ വിശദീകരിക്കാൻ ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ കോണിൽനിന്നും സാധിക്കും. നാം ജീവിക്കുന്ന സമൂഹം തന്നെ ധാരാളം അവർണ്ണ സവർണ്ണ വിവേചനങ്ങൾ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് തുടച്ചുനീക്കിയെന്ന് പറയുമ്പോഴും നിറം നോക്കി ജാതിയേതെന്ന് പറയുന്നവരുടെ കാലം ഇപ്പോഴും അവസാനിച്ചിട്ടില്ല..മലയാളത്തിലെ ആദ്യനായിക റോസിയാമ്മക്ക് ശേഷം ഇന്നേവരെയും ഒരു കറുത്ത നായികയും സിനിമയുടെ മുഖ്യധാരയിലേക്ക് ഉയർന്നുവന്നിട്ടില്ലെന്ന് പറയാം. മലയാളികളുടെ നായികാസങ്കല്പത്തെ ഹനിക്കുന്ന ഒന്നാണ് ഇരുണ്ടതൊലി എന്ന തോന്നൽ അവിടെയും വ്യാപിച്ചു.

വിവേചനകൾ കേവലം നിറവ്യത്യാസങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങി പോകുന്നതല്ല. ജാതി, മതം, വർഗം, ലിംഗം, ദേശം എന്നിങ്ങനെ അതിന്റെ ഭീകരത വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു.വിവേചനങ്ങൾ ഏതുമാകട്ടെ ചോദ്യം ചെയ്യേണ്ടത് ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടേണ്ട സമയത്തുതന്നെ ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടണം അത് നാം ജീവിക്കുന്ന സമൂഹമായാലും ഭരണകൂടമായാലും. അവസാനത്തെ രാജാവിനെ അവസാനത്തെ പുരോഹിതന്റെ കുടൽമാലയിൽ കഴുത്ത് മുറുക്കി കൊല്ലുമ്പോൾ മാത്രമേ മനുഷ്യൻ വിവേചനങ്ങളിൽനിന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കുകയുള്ളൂ. ദിദറോയുടെതാണ് ഈ ഉദ്ധരണികൾ. മനുഷ്യൻറെ സ്വാതന്ത്ര്യം തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നവർ ഈ രണ്ടു പേരാണ് . പുരോഹിതനും രാജാവും. ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ അത് മതവും മതരാഷ്ട്രീയവാദികളുമാണ്

അവസാനത്തെ രാജാവിനെ അവസാനത്തെ പുരോഹിതന്റെ കുടൽമാലയിൽ കഴുത്തു മുറുക്കി മനുഷ്യന് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നതിന്,പച്ചയായ യഥാർത്ഥ്യം ധൈര്യസമ്മേതം പറഞ്ഞെ മതിയാകു. കാലം കടന്നുപോയി മനുഷ്യചിന്തകൾ പരിണമിച്ച് നന്മയുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വിജയിക്കട്ടെ..

Son Of A Huntsman

Diya Sunil
CE 2022

I gushed over the Sundays like any normal day,
But my father found merriment in coursing the tigers in his reticulum.
It's skin is what allured him the most, showcasing it like a medal of honour in the living room.
Leopard, tiger, cheetah and a bear's sheath is what the room encompassed.
The odour was irresistible,
it gave me immense curiosity to try it on once,
but the dermis gave me nothing but shrieking relapses of the tragic death it had to go through.
So I kept myself from the contention and I spent my whole Sunday pondering.

The picture is about a man getting enlightened about the insignificance of one's skin color. He is trying to shed a snakeskin, which depicts his formerly racist nature. The more and more he releases himself, he understands that although we may be different on the outside, we are all the same on the inside, we are all human beings. He is able to grasp this concept by embracing nature i.e., by going back to basic human roots.

Bimal Sunny
CHE 2022

BENEATH THE ELATION

Gayathri C S
CE 2022

Love is the skin we are made of,
Lee to everything that crumbles off,
Heat, cold, wind, waves,
It stood peerless on.

But as the wear stretched in,
As I witnessed it wounding in,
Letting way for blood out,
The blood, I tried to hide,
The blood, which served
The flesh of memories,
Now see the light.

As the skin dissolute,
More the haunt scrawl back.
Pain heat up,
The past and the present.
There, you sit and ponder,
What was the skin for?
For solace in distress ?
Or distress in solace ?
As we are fashioned to love,
To be loved,
It is our biggest harmony,
Our biggest agony,
For we are all poor beings,
Hiding under the sheath of warmth !

ചൊറി

തയ്യൽക്കാരന്റെ സ്പർശനസുഖം ഉരിഞ്ഞെടുത്തത് അങ്ങാടിമുക്കിലെ വൈദ്യർക്ക് ദർശ്ശനസുഖം.

പറഞ്ഞല്ലോ, പ്രണയിച്ചത് റൈനോയെ. നാട്ടിൽ പുകിലാവാൻ വേറെന്തേലും വേണോ.! ചേറിൽ പുരണ്ട് ജീവിച്ചത് അവനാണെങ്കിലും, അതലർജ്ജിയുണ്ടാക്കിയത് നാട്ടിലെ പ്രമുഖരുടെ തൊലിപ്പുറത്താണ്.ചുളിഞ്ഞ നെറ്റികളും മുഷിഞ്ഞ ചിരികളും അവനെ എന്നിലേക്ക് അടുപ്പിച്ചു. പ്രണയം കാമത്തിന്റെ വരട്ടുചൊറിയായി മുളച്ചുപൊന്തിയത് അവരുടെ നാക്കുകളിലാണ്..!

പഴത്തൊലി

Ajay Mathew
CSE 2023

അല്ലയോ വാഴപ്പഴമേ..
നിന്നെ,
നോക്കുന്ന എന്നെയും
കാക്കുന്ന എന്നെയും
കണ്ണേറ് കൊള്ളാതെ
പഴത്തൊലി

കല്ലേറ് കൊള്ളാതെ
ഇന്നുവരെ പോറ്റിയിട്ടും..

ബാല്യം മുതൽ
നിന്നോട് ചേർന്നു
നിന്റെ കൂടെ
ആയിരുന്നിട്ടും
വണ്ടിന്റെ കുത്തും
കീടങ്ങളുടെ നോവും
ഞാൻ ഏറ്റു വാങ്ങിട്ടും..

പ്രായമായപ്പോൾ
എന്നെ തനിച്ചാക്കി
വിടവാക്കു ചൊല്ലാതെ
പോയ നിന്നേം കാത്തു
ഈ വഴിത്താരയിൽ
ഞാൻ കിടക്കുന്നതു
നീ കാണുന്നില്ലേ..

അയ്യോ...
ഈ പാവം മനുഷ്യനെ
വീഴ്ത്തിയ പാപം ഞാൻ
ഏതു പുണ്യനദിയിൽ
മുങ്ങി തീർക്കണോ
എൻ ജഗൽപിതാവേ..

Don't Listen To
Shah Rukh Khan

VISHNU SURESH
EEE 2021

When I started writing this article- I thought what could I possibly write about skin? The first thing that came to mind was all the serious stuff- racism, body shaming, self abuse, domestic violence. Let's call that the DC side for now (DC Fans retaliation in 3,2,1) But then I thought, the world has had enough of that- it's time we find solace in the small, yet happy things; obviously the Marvel side (Assemble) So then, I was back at square one. Now what? So I did the most logical thing- Googled. "Skin facts funny interesting top 10"- I typed in, and like a child waiting for a magician to do the reveal, I waited. Thanks to Ambaniji, I got the result quickly. It was all the same-old lukewarm facts. Largest organ, lots of receptors, skin colors, yada yada yada. But then I came across something. It read: "our skin constantly sheds dead cells, about 30,000 to 40,000 cells every minute! That's nearly 9 lbs. per year"(after googling and converting- that's about 4 kg). So the next time someone asks if you are doing something about your weight, tell them you lost 4 kgs. Then just walk. Don't turn back. Just walk. After all, you're technically' saying the truth. So there I was, once again at square one. Well, at one and a quarter, because I learnt something new. So just like you who is reading this, I was bored. So I left. I came back the next morning, in search of some inspiration. I sat there, as blank as the first page of an average indian notebook.Then it struck me. There's nothing special about our skin. I naturally went- 'Owh. Ithippo laabhayallo'. But then I thought of all the peels that have been sacrificed so that we can have a banana; of all the expensive apple skins that have been bought, just to look good (Sorry, wrong Apple.) The point is, skin might be one of the most underrated organ ever, even though it's the biggest one.Which proves yet again, that size doesn't matter. Our skins guards us from everything- right from the dust, the sunlight, the grease, the oils- yet what do we give in return? A good 'ol 5 seconds of soap scrubbing. (speaking for a lot of guys here.) Even if we try giving our skin a good time, we end up making the situation worse. We buy the wrong facewash, we end up

acne-ing the shit outta our skin. In a way, we're like Mr.Bean trying to fix stuff. So I'm gonna make it easier for you readers and put you out of your misery. Take care of your skin. Stay hydrated- it helps a lot. Be confident in your own skins- don't let Shah Rukh Khan or Yami Gautham get under your skin(see what I did there?)- you're already handsome, and lovely. Tanned? Maybe. But beautiful? Yes. Non-sponsored side note: Invest in a Dbrand skin for your laptop. It's worth it, trust me.

Meowww

Somewhere between an Alas and
alacrity lies the racist within her
The mere difference in hide
ended up in hatred towards me..!
Once I happened to cross her
for which she believed
whole of her day was ruined...
Though all says these are just
superstitions
someone rarely sees the good in me
My feelings were considered worthless,
and though it was hard
I had to accept that
the fault was with the black in me..
Everything and everyone looks good in
black
then why not the hide in black???!!

Gopika Gopan
CE 2022

Cursed Ivory

(for all the giants chained and shackled
during a festivity so uncouth and frivolous in this age)

Round and round around a temple
goes four legged monsters and devils
on two a wretched place that knows to
sing tales of old and the ones in yore
in languages forgotten by First Men.

They squirm and turn around in their
wells, they churn up the pots to hold dear
the things they say they hold them together
to shite and wash it white one with left and
the other with right.

Ask them to climb out of their wells
to look beyond the differences and
behold all that's around with wonder
and they'll start slowly crucifying you
with sins of the fathers long gone and done

Debts paid and credit's all cleared
ask them to stay within their cells
for what takes them to merely look
at things which are at a fine balance
to face their fury like never before.

Dan Mathews Robin
ME 2020

പെണ്ണുടലിന്റെ രാഷ്ട്രീയം

Athira P R
MCA 2022

തറവാട് വീടിൻെറ വടക്ക് കിഴക്കേ മൂലയിൽ നിന്നും പറിച്ചെടുത്ത പച്ച മഞ്ഞൾ വെള്ളം ചേർത്ത് അമ്മികല്ലിൽ അരച്ചെടുത്ത് മുഖത്ത് തേച്ചാൽ പൊന്നിൻകുടമാകുമെന്ന മുത്തശ്ശി വൈദ്യം പ്രയോഗിച്ചിട്ടും അമ്മികല്ലും മുഖവും വെളുത്തില്ല. പിന്നീട് അവതരിച്ച ഫെയർ ആൻഡ് ലൗലി ക്രീം മൂന്നു നേരം തേച്ചു പിടിപ്പിച്ചിട്ടും അല്പം സേവിച്ചിട്ടും ഫലമുണ്ടായില്ല. വിവാഹ പരസ്യ പേജിലെ 'വെളുത്ത സുന്ദരിക്ക് '
മുന്നിൽ ഇരുനിറമുള്ളവൾക്ക് പിടിച്ചു നിൽക്കാനായില്ല. പ്രതികാരമെന്നേണം കറുത്ത മുഖത്തിൽ കരിമഷിയും വട്ടപ്പൊട്ടും അണിഞ്ഞ് കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി 'കറുമ്പി '
എന്ന് സ്വയം വിളിച്ചു.

നിറത്തിൻെറ പേരിൽ വേട്ടയാടപ്പെട്ട ഇരുണ്ട കാലത്തിൽ നിന്നും പതിറ്റാണ്ടുകളുടെ പോരാട്ടങ്ങൾക്കൊടുവിൽ, വിപ്ലവങ്ങൾക്കൊടുവിൽ മാത്രമാണ് മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനായി കാണാനുള്ള സാമൂഹിക സ്ഥിതി രൂപം കൊണ്ടത്. എങ്കിലും സമൂഹം പറഞ്ഞു പഠിപ്പിച്ച സൗന്ദര്യ സങ്കൽപ്പങ്ങളുടെ വാർപ്പു മാതൃകകൾ വെളുത്ത പെണ്ണിൻേറതായിരുന്നു. കറുത്ത പെണ്ണിന് പിടിച്ചു നിൽക്കാനാവാതായപ്പോൾ കറങ്ങുന്ന കസേരകൾക്കൊപ്പം ബ്യൂട്ടി പാർലർ സംസ്കാരം പച്ച പിടിച്ചു.
സ്ത്രീത്വത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തിയിരുന്ന മാതൃത്വം, ശക്തി, രൗദ്രത എന്നീ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്ന് കേവലം 'ശരീരം' എന്ന ഒറ്റവരി ചിന്താധാരയിലേക്ക്
സമൂഹം പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടാൻ അധികം സമയം വേണ്ടി വന്നില്ല.അങ്ങനെ പെണ്ണുടലിൻെറ രാഷ്ട്രീയം വെളുപ്പിനടിമപ്പെട്ടു.

കറുമ്പി എന്ന് മുദ്രകുത്തപ്പെട്ടവളുടെ മനസ്സിന് വെളുപ്പിൻെറ ഒരായിരം വർണ്ണങ്ങളുണ്ട്.തൊലിയുരിഞ്ഞ മനുഷ്യനെല്ലാം ഒരേ നിറമാണെന്ന കാഴ്ചപ്പാടിനു മാത്രമേ ഉടലിൻെറ രാഷ്ട്രീയ ചിന്തകളെ
പൊളിച്ചെഴുതാനാകൂ.
തൊലിയുരിഞ്ഞ അത്തരം ചിന്തകൾ കറുപ്പിൻെറ അതിർ വരമ്പുകളെ തകർത്തെറിയട്ടെ.

Sound of the Sensed

Being a destitute with fair hue
she was abducted to
a world of vicious racial minds
In her sound sensational loss
I was parted from her
for the betterment of their completion
The depth of her nap was much beyond
my crave for revelating pain
They stripped me off
denying chance of shedding blood
and left her to rejuvenate
concealing the truth of skinning
With pain of detachment persisting
they took me to another bod where,
an option of rejection didn't even exist
Though I managed to reclaim myself
by accepting all the facts,
my memories were sauntering
to those older days of
dominance among all in her
And here, the wicked act of those racists
took me to be a patch
A patch striving hard to heal and blend....

Gopika Gopan
CE **2022**

ചുളിവ്

Bullying is an ongoing and deliberate misuse of power in relationships through repeated verbal, physical and/or social behaviour that intends to cause physical, social and/or psychological harm.

ബുള്ളിയിങ്ങിന്റെ ഒരു പ്രധാന പ്രശ്നം എന്താണെന്ന് വെച്ചാൽ താൻ ചെയ്യുന്നത് അതാണെന്ന് പലർക്കും മനസിലാകുന്നില്ല, അല്ലെങ്കിൽ ചില കളിയാക്കലുകൾ ഒരാളെ എത്രത്തോളം വേദനിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് പലപ്പോഴും പലരും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. തൊലി അല്പ സ്വല്പം വരണ്ടിരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് എന്തേലും പ്രശനം ഉണ്ടോ? കാറ്റ് ഇളംകാറ്റ്, മന്ദമാരുതൻ, കൊടുങ്കാറ്റ് അങ്ങനെ ഏത് സൈസിൽ വന്നാലും ആസ്വദിക്കാൻ ഇച്ചിരി പാടാണ്. വരണ്ട് പൊട്ടുമ്പോൾ കൊറച്ചു പ്രശ്നം ഉണ്ട്. ഒരു തരം വലിച്ചിലും പൊകച്ചിലുമാണ്. വലിയ കുപ്പി ചെറിയ കുപ്പി ഡപ്പികൾ അങ്ങനെ പല വലുപ്പത്തിൽ തൊലി മയപ്പെടുത്താൻ സാധനങ്ങൾ അഥവാ മോയിസ്ചറൈസർ ഉണ്ട്. ഒന്നു വീതം മൂന്നു നേരം വാരി പൂശുകയും ആവാം. ചെറിയൊരു ആശ്വാസം കിട്ടും. പക്ഷെ തൊലിയിലെ ചുളിവുകളോ ?! തേച്ചാലും മായ്ച്ചാലും പോവാത്ത ഒരു സാധനം. ഒരു ഷെയ്ക്ക് ഹാൻഡ് കൊടുത്താൽ അയ്യേ കൈ എന്താ ഇങ്ങനെ..

ഇതെന്താ വയസ്സാ യോരുടെ മാതിരി..പ്രായം കൊറേ ആയോ... വീട്ടിൽ നന്നായി പണിയെടുക്കാറുണ്ടോ എന്നൊക്കെ കേൾക്കേം വേണം.ചെറുപ്പം മുതൽ, ആദ്യം ബന്ധുക്കളിൽ നിന്ന് പിന്നീട് സ്കൂളിൽ അങ്ങനെ അങ്ങനെ കയ്യിലെ തൊലിയുടെ കട്ടിയും ചുളിവുകളുടെ എണ്ണവും എല്ലാവരും ഓർമപ്പെടുത്തികൊണ്ടിരുന്നു. വരണ്ട തൊലിയിൽ കൊറിയിട്ടാതെല്ലാം മായാതെ കിടന്നു. കാണുന്നവർക്കും ചെയ്യുന്നവർക്കും തമാശ ആയ പലതും അങ്ങനെ ആയിരുന്നില്ല. സ്കൂളിലെ കളിയാക്കലുകൾ സഹിക്കവയ്യാതെ ബ്ലേഡ് കൊണ്ട് കൈപത്തിയുടെ ഉള്ളിൽ ചുരണ്ടി നോക്കിയിട്ടുണ്ട്.... മിനുസമുള്ള തൊലി കിട്ടാൻ. ഇന്റർനെറ്റ് കണക്ഷൻ വീട്ടിൽ കിട്ടിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആദ്യം തന്നെ **Dry skin treatment** എന്ന് സെർച്ച് ചെയ്തു. അങ്ങനെ അങ്ങനെ സ്വയം വേദനിപ്പിച്ചും അല്ലാതെയുമുള്ള പ്രതിവിധികൾ തേടൽ എന്നോ എപ്പോളോ എങ്ങനെയോ ഞാൻ ഒഴിവാക്കി. പിന്നീട് തൊലിയെ ചൊല്ലിയുള്ള കളിയാക്കലുകൾക്ക് 'അയ്ന്?!' എന്നു തിരിച്ചുചോദിച്ച് കർട്ടനിട്ടു.

കാരണം

"No one can make you inferior without your consent"
- Eleanor Roosevelt

Swathy Krishna
EEe 2020

SCENT OF THE SKIN

Movie Review of Perfume: The Story of a Murderer

Suraj Rajesh Chelat
CSE 2020

Scent is the Skin's signature and the only veritable modality of distinction, man or woman of any trait's or birth can have among themselves. There are no devices based on gender-colour-religion or any other flexible maneuvers to dissociate the human inflection, but the distinctive odour of the skin itself, the doorway to 'Agony and Ecstacy' and the baseline of desire and violence. Even if it can't be called the essence of the soul, it is the organic trail that nature leaves within every surmountable object-living or dead.

'Perfume: The Story of a Murderer' marks the rise and descent of a man obsessed in olfaction, has an extraordinary talent for telling smells apart and who goes on making a killing spree to preserve all smells he has a want for, in an attempt to capture the 'scent of scents'-an impossible feat. His morbid indulgence in the diversity of the human scent, takes him to the point of gathering every unattainable sample he can and must-to prepare the most ideal, transcendental perfume that can conquer worlds. He also may have just created it once out of accumulated human material, but there comes a moment when he looks back and takes note of the ingredients he had failed to grab hold of. The gist of life-it's inner meaning, love and existence, was what was missing in not just the perfume but within himself.

Perfume is a staggeringly made period drama, on a sprawling narrative scale and production setup, telling an olfactory psychopath's story. This is a very rare premise for a movie of it's scale, taking the perceiver

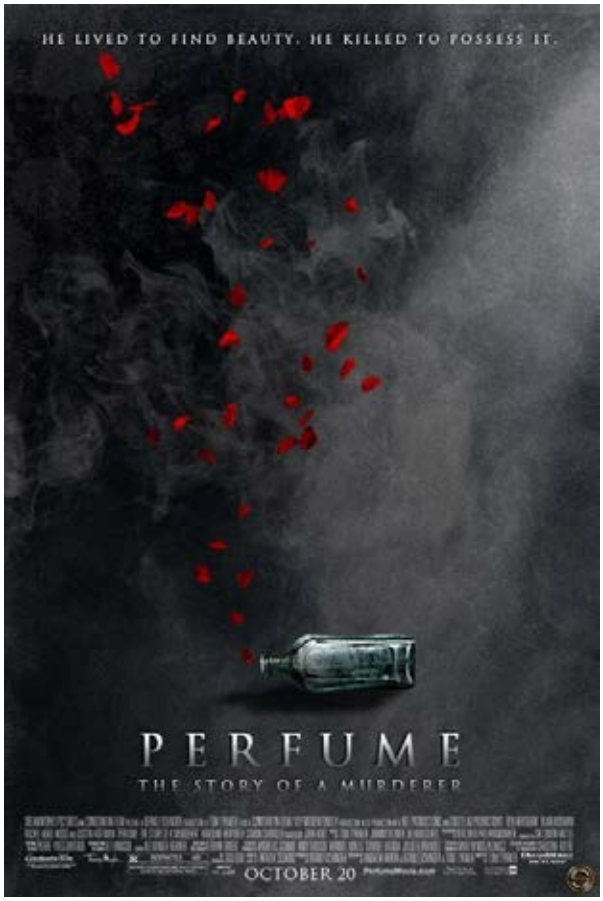

for a visual experience par 'fragrant expedition',a challenge the movie has daringly faced and overcome with flying colours. Rightly paced for an engaging drama assembled of shards of a thriller, the mood builds on us right from the beginning, helping the viewer prepare for an experience like no other.

The most unique aspect of 'Perfume' is perhaps it's unheard story and the central character himself, not necessarily it's approach. Ben Wishaw as the curious, unbridled collector of scents is perfect casting at the top, has delivered a very mature and controlled performance as the insane protagonist bar incapability. Alan Rickman and Dustin Hoffman too had some considerably fleshed out roles to play.

On the surface, it is a well made movie with distinct flavours, such as it's finely realised period setting-amply detailed screenplay-mature performances-wonderful photography and original score. Tom Tykwer's imagination of a perfumer's barbarous predilection for human scents, has been nicely brought about with all technical aspects combined. The only drawback I felt the movie has is in it's spoon-feeding nature, at times not leaving it for the audience to digest the movie themselves. Other than for this small blemish, Perfume is a very wholesome experience of a movie.

Perfume is also studded with multiple layers and political attributions, chiefly addressing the skin-stigma. An impulsive man's hunt for an answer, blatantly illogical yet desperately needed, ends with an exposure to a mass orgy-one which he himself couldn't be a part of. His olfactory talents may have helped him make the most aromatic perfume ad-lib, a substitute for live paradise, but he knew not why he wanted it in the first place. This is where his talents and obsession-a coveted dream of a trait goes utter waste. On the other hand, the paradise for skin was built upon some other flesh and blood. Everything comes at the cost of something else.

Religion also comes into play, at a certain point towards the climax but there too-the indulgence of the skin takes control over pretentious ideals. Somewhere beneath the conclusive agility and redemptive closure, there lies a subtext which says-Scent is not completely the skin's signature, there is also something which emanates from within a person that contributes to it-which is more vital an ingredient to it's flavour and irreplaceable. Without the soul, the inner meaning of the self-the smell on the outside is just a trivial add-on. A negligible entity!

അന്ത്യം

Athulya Ramesh
CE 2021

കർപ്പൂര കുന്തിരിക്കാദികൾ
കുത്തിമലച്ച 'ടാർപ്പായ'ചായ്പ്പിൽ ,
കത്തിയെരിയുന്ന പുകമറയ്ക്കും
നിശബ്ദ മന്ത്രോച്ചാരണങ്ങൾക്കും
അലമുറയിടുന്ന നിലവിളിക്കും നടുവിൽ ,

കൺകനായ ജനങ്ങളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട് ,
സർവ്വ ശുഭ്രവസ്ത്രധാരിണിയായി
നിസ്സഹായതയുടെ നെടുവീർപ്പിൽ
നീണ്ടു നിവർന്ന് ,
ഈ ശരീരം !

സൗന്ദര്യ സ്തൂപ സങ്കല്പങ്ങൾക്കുമപ്പുറം
സ്ത്രൈണാവർത്തിപ്പണ്ടാരങ്ങൾ
ചവച്ചു തുപ്പിയ
വിണ്ടു കീറിയ ചർമ്മത്തിനുള്ളിൽ
എരിയാത്ത കനൽച്ചൂള കാണാൻ
'ക്യാമറാ'ക്കണ്ണുകൾ മിന്നിമിനുങ്ങുന്നു !

അന്ന് ,
വെറുപ്പിനെ വേദന കാർന്നെടുത്തപ്പോൾ ,
മുറിക്കൈയ്യൻ പിച്ചിച്ചീന്തിയ ചോരത്തുടുപ്പിനെ
ആർത്തിമൂത്ത രാഷ്ട്ര രാഷ്ട്രീയ
മാധ്യമ ജന്തുവംശം
ഉടലോടെ ബലിയർപ്പിച്ചു .

ഒടുക്കം ,
അന്ത്യശ്വാസം അപമാനത്തിൻറെ
മൂടുപടം തീർത്ത
ദീർഘനിദ്രക്കൊരുങ്ങിയപ്പോൾ ,
മുഖമില്ലാതെ പോയ എനിക്കും,
കപടധീര നാമത്തിനും
ഇന്ന്
ചിതയൊരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ...

ഈ ചിതയ്ക്ക് നടുവിൽ
കന്യകാത്വം വീണ്ടെടുക്കാൻ
ഞാൻ നടുങ്ങി !
ജ്വാലയിൽ എരിഞ്ഞമർന്നത്
ഈ ചർമ്മം മാത്രം;
മാന്യതയുടെ അവസാന കവചം.

അഞ്ചാംനാൾ
ആസ്തിപെടുക്കാൻ വന്നവർ
എന്നെ തുറിച്ചു നോക്കി
പച്ചമാംസം വെളിപ്പെട്ട് ,
സർവ്വ നാഡി ഞരമ്പുകളും നിവർത്തിവച്ച
പരിപൂർണ നഗ്ന ശരീരം !

പൊടുന്നനെ ചുറ്റും ആളനക്കം;
തൊലിയുലഞ്ഞ മാംസളതയിലെ
വശീകരണം കൊതിച്ച കണ്ണുകൾ ;
ഇടമുറിയാതെ വരവറിയിച്ച്
'ക്യാമറ'ത്തിളക്കം !

ഞാനലറിക്കരഞ്ഞു ;
എൻറെ ചർമ്മത്തെ പഴിച്ചു ;
അതിൻറെ അല്പത്തത്തെ പഴിച്ചു .

ഒടുവിൽ,
ഈ വൈരൂപ്യവും
അവർക്കറെപ്പല്ലെന്ന സത്യത്തിനു മുന്നിൽ
പകച്ചറച്ച്
ഞാൻ
വീണ്ടും ചത്തുമലച്ചു !

മലർന്ന് കിടക്കുന്ന നഗ്നയായ സ്ത്രീ

DEEPAK JOY
ME 2021

1950 കളിൽ എം.എഫ് ഹുസൈനോടൊപ്പവും എസ്.എച്ച് റാസയോടൊപ്പവുമൊക്കെ പുരോഗമന കലാ സമിതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും തന്റെ സൃഷ്ടികളിലൂടെ ചിത്രകലാ രംഗത്ത് പുതിയ തലങ്ങൾ തന്നെ രൂപീകരിക്കുകയും അതിലേക്ക് ഇന്ത്യൻ എസ്തെറ്റിക്സിനെയും കലാ ആസ്വാദന നൈപുണ്യത്തെയും അഭിരുചികളെയും കൈ പിടിച്ചുയുർത്തുകയും ചെയ്ത ലോക പ്രശസ്ത ചിത്രകാരനാണ് അക്ബർ പദംസി(1928 2020) .

ചിത്രകലയെ കുറിച്ച് കൂടുതൽ പഠിക്കാനും അതിന്റെ ലോകമാനങ്ങളെ പറ്റി അറിയുവാനും വേണ്ടി സ്കോളർഷിപ്പോട് കൂടി അദ്ദേഹം ന്യൂയോർക്കിലേക്ക് 1965 ൽ പോകുകയും, അവിടെ അതീവ ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ള മാൻഹാട്ടനിലെ ചെൽസി ഹോട്ടലിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരികെ നാട്ടിലേക്ക് വരാൻ വേണ്ടി ഹോട്ടൽ മുറി ഒഴിയാൻ നേരം ബില്ലടയ്ക്കാൻ പണം തികയാതെ വന്ന പദംസി തന്റെ കൈയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പെയിന്റിങ്ങ് ഹോട്ടലുടമയ്ക്ക്കൊടുത്ത് നാട്ടിലേക്ക് വരുകയാണ് ഉണ്ടായത്.

ചിത്രങ്ങളെയും കലാസൃഷ്ടികളെയും ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ഹോട്ടൽ ഉടമ ഡേവിഡ് ബാർഡ് പദംസിയുടെ പത്ത് അടി നീളവും മൂന്ന് അടി വീതിയുമുള്ള ചിത്രം വാങ്ങി സൂക്ഷിച്ചു.

ഏകദേശം അഞ്ച് ദശാബ്ദങ്ങൾക്ക് ശേഷം 2011 ൽ ചെൽസി ഹോട്ടൽ വിൽക്കേണ്ടി വന്നപ്പോൾ ഹോട്ടലിലെ ചിത്ര ശേഖരങ്ങളോടൊപ്പം പദംസിയുടെ ക്യാൻവാസും റിക്ലയ്നിങ് ന്യൂഡ് (Reclining Nude) എന്ന പേരിൽ ഏകദേശം 1.4 മില്ല്യൺ ഡോളറിന് വിറ്റുപോയി. ഇന്ത്യൻ രൂപ ഒരു ആറു കോടി രൂപയ്ക്ക്!.

ഈയിടെ മാൻവേൾഡ് മാഗസിനിൽ വന്ന 'മുഖമില്ലാത്ത നഗ്നശരീരങ്ങൾ: മുംബൈയിലെ നഗ്ന കലാ മോഡലുകളുടെ ജീവിതം' (Hidden faces, Bare bodies : The Lives of Mumbai's Nude art models) എന്ന ലേഖനത്തിൽ ജെ.ജെ. സ്കൂൾ ഓഫ് ആർട്സിനെ പറ്റിയും രാസൈ ശങ്കർ നായിഡു എന്ന മുംബൈയിലേയ്ക്ക് കുടിയേറിയ തമിഴ് സ്ത്രീയുടെ ജീവിതത്തെ കുറിച്ചും പറയുന്നുണ്ട്.

ഭർത്താവുപേക്ഷിച്ചു കഴിഞ്ഞ് കുപ്പിയും പാട്ടയും പെറുക്കി കുടുംബം നോക്കാൻ പാടുപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് അവൾ ആർട്സ് സ്കൂളിലെ ചിത്രകാരൻമാർക്ക് ന്യൂഡ് ചിത്രങ്ങൾ വരയ്ക്കാൻ വേണ്ടി തുച്ഛമായ കൂലിയ്ക്ക് പൂർണ്ണ നഗ്ന മോഡലായത്. ജീവിതം ഒരു കരയ്ക്ക് എത്തിക്കാൻ വേണ്ടി എന്നും ആക്രി പെറുക്കി കൂട്ടി വിറ്റിരുന്ന അവൾ ആർട്സ് സ്കൂളിലെ സ്ഥിരം മോഡലായിരുന്നു. അവളെ തിരഞ്ഞു പ്രഫസർമാർ ആളുകളെ
പോലും അവളുടെ അടുത്തേക്ക് അയച്ചിരുന്നു. അങ്ങേയറ്റം 400 രൂപ വരെ മാത്രമാണ് അവൾക്ക് ചിത്രകാരൻമാരുടെ മുമ്പിൽ സ്വന്തം
തൊലി പ്രദർശിപ്പിക്കുമ്പോൾ കിട്ടിയിരുന്നത്!

പദംസി മുതൽ അനേകം ചിത്രകാരന്മാ

രുടെ മുമ്പിൽ വസ്ത്രങ്ങളിലാതെ മോഡലായി അവൾ മണിക്കൂറുകൾ നിശ്ചലയായി ഇരുന്നു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പൈസയ്ക്ക് വേണ്ടി. അത് അവളുടെ തൊഴിലായിരുന്നു.

2011 ഇൽ മുംബൈ മിററിന് കൊടുത്ത ഒരു അഭിമുഖത്തിൽ പദംമ്സി നായിഡുവിനെ പറ്റി സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്. ശാന്തി എന്ന സഹോദരിയുടെ കൂടെ ആർട്സ് സ്കൂളിലേക്ക് വന്നിരുന്ന അവളെ പറ്റിയും ന്യൂഡ് മോഡലുകൾക്ക് ലഭിച്ചിരുന്ന അവഗണനകളെ കുറിച്ചും അദ്ദേഹം എടുത്തു പറയുന്നുണ്ട്.

പദംമ്സിയുടെ റിക്ലയ്നിങ് ന്യൂഡ് ആറു കോടി രൂപയ്ക്ക് വിറ്റു പോയ വാർത്തയുടെ പത്ര കടലാസ് ലാമിനേറ്റ് ചെയ്ത സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട് അവൾ ഇപ്പോഴും. ഒരു സാധാരണ ഇന്ത്യൻ ദരിദ്രയെ പോലെ അതും പിടിച്ചു കൊണ്ട് പദംമ്സിയെ അനേഷിച് അവൾ നടക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

കുല തൊഴിൽ കെട്ടി വലിച്ചിരുന്ന പണമില്ലാത്ത ഇന്ത്യൻ പൗരന്റെ സ്വപനങ്ങൾക്ക് ഉദാഹരണമായി നായിഡുവിന്റെ കൊച്ചു മകൾ തുളസിയും ആർട്സ് സ്കൂളിലെ ചിത്രകാരന്മാർക്ക് മുമ്പിൽ ന്യൂഡ് മോഡലായി ഇരുന്നു കൊടുക്കാൻ തുടങ്ങി. ചെറിയ വരുമാനത്തിന് വേണ്ടി. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് മോഡലുകളെ ആവശ്യമില്ല , ചിത്രകാരന്മാർ നഗ്ന ശില്പങ്ങൾ നോക്കി വരയ്ക്കും എന്ന് പറയുന്ന പ്രൊഫസർമാരോട് ആ ശില്പങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയത് ഞങ്ങളുടെ ശരീരം നോക്കിയിട്ടല്ലേ എന്ന് നായിഡു പരിഭവത്തോടെ ചോദിക്കാറുണ്ട്.

പദംമ്സിയുടെ ആറു കോടി രൂപ വിറ്റു പോയ മലർന്നു കിടക്കുന്ന നഗ്നയായ സ്ത്രീ താനാണെന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ട് അവൾ പത്രവാർത്തയുടെ കടലാസുമായി അനേകം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

ഓന്ത്

Gayathri C S
CE 2022

ചിലരുണ്ട്രാ, ആകാശത്തിന്റെ നിറം മാറുന്നതനുസരിച്ച് തൊലിയുടെ നിറം മാറ്റുന്നവർ. രാത്രി ഇരുണ്ട് തുടങ്ങുമ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീയെ അവളുടെ മാറിടത്തിന്റെ ഭംഗിയാലും അരവണ്ണത്താലും അളക്കുന്നു. അവൾ വെടിയും വേശ്യയും തേവിടിച്ചിയും ആകുന്നു. അവളോടുള്ള കാമവെറി ഭാവനയിൽ തീർക്കുന്നു. വെളിച്ചം വന്നാലോ, അവൾ അമ്മയും പെങ്ങളും സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു വസ്തുവും ആകുന്നു. സ്വയം ശബ്ദമുയർത്തിയാൽ അവൾ അഹങ്കാരി. എന്നിട്ട് വനിതാ ദിനത്തിന്റെ അന്ന് ലോകസമൂഹത്തിലെ എല്ലാ വനിതകൾക്കും വനിതാ ദിനം ആശംസിക്കും. രസകരമായ ഒരു വസ്തുത, ഇങ്ങനെ ഉള്ള ആളുകൾക്ക് ഒരിക്കലും സ്ത്രീ സഹജീവി ആകുന്നില്ല. എല്ലാ മനുഷ്യരെയും പോലെ ആഗ്രഹങ്ങളും വികാരങ്ങളും ഉള്ളവൾ ആകുന്നില്ല. അവൾ പവിത്ര ആയിരിക്കണമല്ലോ, അമ്മയും പെങ്ങളും, ദേവിയും ആയിരിക്കണമല്ലോ. ഈ പറഞ്ഞ ടൈഗ്രെനുകൾ കാലഹരപ്പെടേണ്ടതല്ലേ? സ്ത്രീ എന്നതിലുപരി ഒരു മനുഷ്യ ജീവിയാണ് അവൾ. ദാസിയുമല്ല, ദേവിയുമല്ല.

കോലിനടിയിലെ തോല്

DEEPAK JOY
ME 2021

കുഞ്ഞുവറീദും വലിയ തോമ്മയും അവരുടെ ചാർച്ചക്കാരും വലിയപുരക്കൽ പത്രോസ് കത്തനാരുടെ തായ്വഴിയിലുള്ള കുടുംബക്കാരും കുരിശുപള്ളി കവലയിലുള്ള കുഞ്ഞുമംഗലം പീടികയിൽ അരിയും സാമാനങ്ങളും തികയാതെ വന്നപ്പോൾ, പലക കൂട്ടിയിടിച്ചു വഞ്ചിയാമാക്കലെ ചെരിഞ്ഞ കൊമ്പന്മാരെ കുഴിവെട്ടി മൂടാൻ വേണ്ടി വലിച്ചു കൊണ്ടു പോയിരുന്ന വലിയ തടി കൂടുകളുടെ ചുറ്റും കവലയിലുള്ള വള്ളി നിക്കറുകൾ മുഴുവൻ ആർപ്പ് വിളിച്ചു നടന്നപ്പോൾ, മീനച്ചിലാറ് കടന്ന് മൈലുകൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടന്ന് അഞ്ഞൂറ്റിമംഗലത്ത് പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോയി വക്കീലായ അയ്യപ്പൻപിള്ളയ്ക്ക് വയസ്സുകാലത്ത് കുളിരു പോകാനും കട്ടിലിൽ കൂടെ കിടന്ന് ചൂടു പകരാനും ദാവീദ് രാജാവിന് ഷൂനാംകാരി അബിഷാഗിനെ കണ്ടുപിടിച്ചതു പോലെ കണ്ടെത്തിയ കറുത്ത വലിയ കൊട്ടത്തേങ്ങാ പോലെ മുലകളുള്ള അപ്പികുട്ടിയുടെ കെട്ടിയോന്റെ ആലയിൽ നിന്നും മൂന്നാല് അരിവാളും വെട്ടുകത്തിയും പഴുപ്പിച്ചെടുത്ത് മൂത്തു നരച്ച കാപ്പികമ്പ് വെട്ടി പഴുത്ത ഇരുമ്പിനൊക്കെ പിടിയുമിട്ട് രാത്രിക്ക് രാത്രി മല കയറി.

കിഴക്കാംതൂക്കായ കുന്നിൻ ചെരുവുകളിൽ ജരാനരകൾ ബാധിച്ച മണിമരുതുകൾ ഇലകളും പൂക്കളും കൊഴിച്ചു കൊണ്ടേയിരുന്നു. മലയിടുക്കുകളിൽ കാട്ടുക്കപ്പയുടെ പച്ചയിലകൾ മഴകഴിഞ്ഞിട്ടും കൂമ്പി നിന്നു. ഒരേസമയം മുൻകാലുകൾ കൊണ്ട് കപ്പത്തടം കുഴിച്ചു തോണ്ടി കപ്പകിഴങ്ങ് പുറത്തെടുക്കാനും വായ കൊണ്ട് പച്ചയിലകൾ കടിച്ചു തിന്നാനും കൂട്ടത്തിലെ കുട്ടിമാനിന് പോലുമറിയായിരുന്നു. മുൻകാലുകളിലെ മുട്ടുകളിൽ കുറ്റി രോമവും കാല്പാദങ്ങളിൽ കട്ടി കൂടിയ തോലുമുള്ള മൂത്ത മനുകൾമൂത്ത മാനുകൾ വലിയ മരങ്ങളിൽ വലിഞ്ഞു കേറിയിരുന്നു. കുട ചൂടിയ മനന്മാർ പുറത്തു നിന്നിരുന്ന നിബിഡ വനാന്തരങ്ങളോട് തലമുറ തലമുറയായി അവർ കെട്ടുകഥകൾ പറഞ്ഞും കൊട്ടുപാട്ടുകൾ പാടിയും കുതിച്ചു ചാടി നടന്നു.

മലയടിവാരത്തു വച്ചു തന്നെ വറീദും തോമ്മയും പൂവരശിന്റെ പൊക്കവും വള്ളിപാലയുടെ വണ്ണവും ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ തന്നെ അളന്നെടുത്തു.

കാട്ടതിരുകളിൽ ഇടത്തൂർന്ന് വളർന്നു നിന്ന മുളങ്കാടുകൾ നിലത്തേക്ക് അട്ടിയട്ടിയായി നീളൻ ഇലകൾ വിരിച്ചു. വറീദിന്റെ വല്യചാച്ചൻ മുളങ്കമ്പ് വെട്ടി ചങ്ങാടം കെട്ടി തഴത്തങ്ങാടിയ്ക്ക് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന കാലം മുതലേ മുള വെട്ടാനും മുറിക്കാനും വറീദിനും കൂട്ടർക്കും ഒരു പ്രത്യേക വശമുണ്ടായിരുന്നു.തെക്ക് നിന്ന് വലിയ കാറ്റ് വീശുമ്പോൾ മുളങ്കാടുകളിൽ നിന്ന് വലിയ സീൽക്കാരം കേട്ടിരുന്നു. മാൻകൂട്ടം തലയും കൊമ്പും തട്ടാതെ മുളകളുടെ ഇടയിലൂടെ അതിവേഗം അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പാഞ്ഞു.

പനക്കൂമ്പുകൾ ഓരോന്നായി താഴേക്ക് വെട്ടിയിറങ്ങി മുളങ്കാടുകളുടെ നടുവിൽ ഓലപ്പെരകളായി മാറി. തകരപ്പെട്ടികൾ അങ്ങിങ്ങായി തൂക്കിയിട്ടു. കാറ്റടിച്ചപ്പോൾ മുളകളുടെ സീൽക്കാരത്തിനും മേലെ പെരുമ്പറയായി പെട്ടികൾ ഒച്ചയുണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങി. പെരുമ്പറ മുഴക്കിയ തകരപെട്ടികൾ തുരുമ്പ് വന്നു തീർന്നപ്പോൾ വല്യമാനുകളുടെ അടിവയറ്റിലെ തൊലിയുരിഞ്ഞ് കൂവചെടികളുടെ മുകളിൽ വിരിച്ചു വെയിലത്തുണക്കി അവർ ചെണ്ടയ്ക്ക് തോല് കെട്ടി.കാറ്റത്ത് ചെണ്ടക്കോല് കൊണ്ട് കൊട്ടാതെ തന്നെ മാൻകുട്ടികളുടെ തോല് കോലിനടിയിലെന്ന പോലെ കഥകൾ പാടി!. അടിവയറ്റിലെ തോല് പോയ മാനുകൾക്ക് പിന്നീടൊട്ട് പ്രസവിക്കാനും കഴിഞ്ഞില്ല, വറീദിന്റെയും തൊമ്മയുടെയും ചാർച്ചക്കാരി പെണ്ണുങ്ങളാകട്ടെ

തള്ളമാനുകളേക്കാൾ വേഗത്തിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പെറ്റുകൂട്ടി.നിന്ന് മൂത്രമൊഴിക്കാറായപ്പഴേ മാൻകൂട്ടത്തിലെ അപ്പികുട്ടിമാരെ അവർ തപ്പിയിറങ്ങി. കുതിച്ചും ചിതറിയും അവരെ കണ്ടോണ്ടിയ മാൻകുഞ്ഞുങ്ങളെ അപ്പികുട്ടിയുടെ കെട്ടിയോന്റെ പഴുത്ത ഇരുമ്പ് വീശി വീശി അവർ തടഞ്ഞു.മലയിടിക്കിലും മാളത്തിലും മാൻപേടകൾ പോയൊളിച്ചു. തോലുരിഞ്ഞു പോയ മൂത്ത മാനുകൾ കൊട്ട് കൊണ്ടപ്പോൾ ചെണ്ടയ്ക്കൊപ്പം നിർത്താതെ പാടി.പാട്ട് കേട്ട

മദോന്മദരായ വറീദ് കുഞ്ഞുങ്ങൾ കാട്ടിലെ നാട്ടാരായി നൃത്തം ചവിട്ടികൊണ്ടേയിരുന്നു.

എന്നും കൊട്ടത്തേങ്ങകൾ കാട്ടരുവികളിൽ പൊങ്ങികിടന്നു,പക്ഷെ വെള്ളം കേറി തെങ്ങിൻ പൊങ്ങു പോലെ ചീർത്തിരുന്നെന്ന് മാത്രം.

Athulya Vaishnavi
CE 2022

We were the ones caged, while the demons roamed free

I went to the zoo, and I found myself relating to the animal on the other side. We were both harmless, yet were put inside a cage. It was intentional for me, I had forced the cage around me, while the animal was forced into the cage. As we share a glance of empathy, I realised how painfully important this cage was for me ;while how it reminded him of his threatening loneliness. We were the ones caged, while the demons roamed free. They visit our cage to laugh at the animal within

The storm within

Just a gentle breeze at the very beginning
Her spirit soared like a dove in the spring
They caught her in a gossamer veil
And made her Queen in a sparkling jail

There she was a spirit of the wild
Trapped in a castle tower up high
And even though they cut her wings
She could sing to summon the winds

A heartbreaking song of sorrow and pain
The whistling winds turned into a gale
Deadly lightning and the booming thunder
Promptly tore the castle asunder

Such a tempest no one had seen before
Sweeped the kingdom devouring her foes
A disenchanted queen on her dying breath
Laid upon the land a curse of death **Cake, anyone?***

Dressing my feelings under a layer of frosting,
Watching them cut me down into portions,
Fighting for the cherry with forks stabbing into my depths.
Standing there with an empty smile and a slice of myself on a plate.

Firefly

Walking through the woods in eve
I saw a shiny sparkling gleam
Towards which my foot steps few
In urge to touch the graceful view.

I reached the gleaming Firefly
Tied and messed in a silky web
With a cautious touch so mild
To free this soul to blissful wind.

The way it suddenly sprang and leapt
Binding more in bonds insane
Frightened me and I wonder why
It bounds more to the deathly fight

Buried in pain, I hid my tears
Ashamed of my own stupid flaw
Burning myself in touching the glow
Of the wonderful Firefly, Oh!

Infested

Skin torn from flesh and aching born
A thousand paper cuts healing on her soul.
Bleeding love and pain
It's her tears not rain
Festering loss in her heart
Hold her tight, she's falling apart.

Life and soul tied with a string
A spot of winter in the heart of spring
Watch the walk away
No one wants to stay.
Left behind with seeds of infection
Watered with fervent affection.

Stood back to watch her wither and fall
Instead as if by some miracle
The seeds took root and she was born anew
Infested with hope and dreams blossoming through.

A sight to behold
A vision so bold
I'm unable to look away
Teeming with life on the darkest days.

True colours

I'm sorry that you felt the need
To hide yourself for so long

It's time you shed that old disguise
And in all your glory, step forth

If the world can't handle your brilliance
It's all the more reason to shine

For you will be the beacon
To a better world you'll guide.

These wild hues

I colour my soul in the wild hues of the sky.
The clouds may dull these ethereal shades,
But my spirit shall always soar...
Above the lowly rains.
*** _____ ***

And what happens to the poetry inside us
Once we are numb?
Once we no longer feel anything...?

പേരുകളുടെ രാഷ്ട്രീയം

PRANAV V K
EEE 2021

പാമ്പുകളെ കണ്ടിട്ടില്ലേ?
നിശ്ചിത ഇടവേളകളിൽ സ്വയം തൊലി ഉരിഞ്ഞ് ഒരു ചക്രം പൂർത്തിയാക്കി പുതിയത് തുടങ്ങുന്നവർ.. അന്നത്തെ വേട്ടയുടെയും വിഷത്തിന്റെയും അതിജീവനത്തിന്റെയും
തൊലി ഉരിഞ്ഞു കളഞ്ഞെങ്കിലും പുതിയ ദേഹത്തിലും വിഷത്തിന്റെ വീര്യത്തിൽ ഒട്ടും കുറവ് കാണാറില്ല. അത്പോലെ തന്നെയാണ് കേരളത്തിലെ ജാതിവ്യവസ്ഥ.തൊലി ഉരിഞ്ഞ് പുതിയ രൂപത്തിലാണ് എങ്കിലും വിഷത്തിന് വർധിത വീര്യമാണ്. ജാതി എന്ന് പറയുമ്പോ തന്നെ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലേക്ക് രണ്ട് ചിത്രങ്ങൾ സാധാരണയായി വരേണ്ടതാണ് നാലു കെട്ടിന്റെ അകത്തളത്തിലെ വെളുത്ത നിറമുള്ള ഉയർന്ന ജാതിക്കാരനും പിന്നെ അടുത്ത് അടുത്ത് ഉള്ള ചെറിയ കുടിലുകളിലെ താമസക്കാരനായ കറുത്ത നിറമുള്ള താഴ്ന്ന
ജാതിക്കാരനും. ഈ രീതിയിൽ ചിന്തിച്ചതിന് തെറ്റുകാരൻ നിങ്ങൾ അല്ല.. പകരം നിങ്ങളുടെ ചിന്തകളെ, പൊതുബോധത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്ന സിനിമയിൽ തുടങ്ങി പരസ്യങ്ങളിൽ എത്തി നിൽക്കുന്നതും. എന്തിന്.. ശൗചാലയങ്ങളെ വരെ ജാതി പറയാൻ പ്രാപ്തം ആകിയതുമായ ഒരു സംഘടിത നീക്കം ആണ്...
ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ അല്ലെങ്കിൽ പഴയ പ്രതാപം നഷ്ടപ്പെട്ട ഉന്നതജാതിക്കാർ.. അങ്ങനെ ആരുടെയൊക്കെയോ സംഘടിത നീക്കം സംശയിക്കാനാവുന്നതാണ്...

നമ്മൾ അറിയാതെ പോയ ജാതി വ്യവസ്ഥയെ നമുക്ക് പരിചയപെടുത്തി തന്നത് ഈ സിനിമ അല്ലെങ്കിൽ പരസ്യങ്ങൾ ആണ്. പൂണൂലിട്ട നായകൻ പട്ടിണി കിടക്കുന്നത് കാണിച്ച് നമ്മെ കരയിക്കുന്നതും..വെളുത്ത നായകൻ കറുത്ത നിറമുള്ള ഗുണ്ടകളെ മർദ്ദിച്ച് നേതാവ് ആവുന്നതും..
ചെയ്യുന്നത് നിയമവിരുദ്ധം ആണെങ്കിലും ഭൂപരിഷ്കരണം കാരണം നഷ്ടപെട്ട നാലുക്കെട്ടും നാനൂറ് ഏക്കറും തിരിച്ച് പിടിക്കുന്ന അധോലോകനായകന് നാം കൈ അടികുന്നതും ഈ അജണ്ടയുടെ ഭാഗം ആണ് എന്ന് നാം ഇത് വരെ തിരിച്ച് അറിയുന്നില്ല എന്നതാണു പ്രധാന പ്രശ്നം.
പരസ്യത്തിലെ നായികയും സുന്ദരിയും ആയ യുവതി Mrs മേനോൻ അല്ലെങ്കി Mrs നായർ ആയി മാറുന്നത് നിർദോഷം ആണ് എന്ന് ഇന്നും നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ അവരുടെ അജണ്ടക്ക് സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുക..

ഇതിനിടയിൽ ആണ് മറ്റൊരു വിഭാഗം..
സ്വന്തം പേരിന്റെ അറ്റത്ത് നിർദോഷമായ ഒരു വാൽ. അതും ഉന്നതമെന്ന് പണ്ട് കരുതിപോന്ന ജാതികൾക്കു മാത്രം ആണ് ഈ വാൽ എന്നതും ആരും ശ്രദ്ധിക്കാതെ പോകുന്ന മറ്റൊരു കാര്യം. ഇന്നും തങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ ജാതി ബഹുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടത് ആണ് എന്ന് കരുതുന്നവർക്ക് ആ വാലിന് പൊതു ഇടങ്ങളിൽ സ്വീകാര്യത കിട്ടും എന്ന തോന്നൽ ആണ് ഇന്നും, ഈ നൂറ്റാണ്ടിലും പേരിന്റെ കൂടെ അന്തസ്സോടെ ജാതി പേര് പറയാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്..

നേരിട്ട് കാണുന്നത് വരെ അല്ലെങ്കിൽ അനുഭവിച്ചു അറിയുന്നത് വരെ ഒന്നും വിശ്വസിക്കാത്ത ഒരു പൊതു സ്വഭാവം നമുക്ക് ഉണ്ട്. ഇന്ന് കേരളത്തിൽ ജാതി വ്യവസ്ഥ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞാൽ നമ്മളെ നോക്കി ചിരിക്കുന്ന നിഷ്കളങ്കരായ ആളുകളെ കാണാം. ഇതിൽ രണ്ട് വിഭാഗം ഉണ്ട്.. ഒന്ന് തികച്ചും നിഷ്കളങ്കരായ ഇതിനെ കുറിച് മനസ്സിലാക്കാത്ത, താൻ ചൂഷണം

ചെയപെടുന്നത് അറിയാത്ത സംവരണം അർഹിക്കുന്ന വിഭാഗം ...
മറ്റേത് നിഷ്കളങ്കത നടിക്കുന്ന ഉയർന്ന ജാതിയിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്ന തികഞ്ഞ സംവരണ വിരോധികൾ ആയ ഒരു വിഭാഗവും.

സംവരണത്തെ എതിർത്തു കേൾക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ നവോത്ഥാനം പണ്ട് കൊന്ന് കൊലവിളിച്ച വിഷസർപ്പങ്ങളുടെ നിലവിളി കേൾക്കാം..
സംവരണത്തിന്റെ നിലനില്പ് തന്നെ
ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഈ കാലത്ത് ജാതി വാല് ഉയർത്തി പിടിച്ച് സംവരണത്തിന് എതിരെ സംസാരിച്ചിട്ടും ഇവരുടെ ഉള്ളിലെ കൊടിയ വിഷത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ
പലപ്പോഴും ഇവിടുത്തെ പൊതു ബോധതിന് കഴിയുന്നില്ല.

ദാരിദ്ര്യനാണെങ്കിലും ബ്രാഹ്മണനായതിനാൽ അനുകമ്പ ലഭിക്കുന്ന നാട്ടിൽ .. സംവരണ ജാതിക്കാരി ഡോക്ടർ ആയാലും സ്വീകാര്യത ലഭിക്കാത്ത നാട്ടിൽ നിർദോഷം എന്ന് കരുതുന്ന ഈ പേരിലെ വാലുകളെ
പേടിക്കണം..
ജാതി മണ്മറഞ്ഞു എന്ന് പറയുന്നവരെ ..
പേര് ചോദിക്കുമ്പോ
ജാതി വാല് പറയുന്നവരെ...
സംവരണം കാരണം അവസരം നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്ന് പറഞ്ഞു നടക്കുന്നവരെ..
തൊലി ഉരിയാൻ കാത്തു നിൽക്കുന്ന വിഷസർപ്പങ്ങൾ ആണ് ഇവരെല്ലാം ചക്രം തിരിഞ്ഞ് വന്ന് സമയം ആവുമ്പോ വിഷപ്പല്ല് കാലിൽ തറയ്ക്കുമ്പോ അപ്പോഴേ നമ്മുക്ക് തിരിച്ചറിവ് വരുള്ളു.

കപട ശാസ്ത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു കഥയുണ്ട് ..പാമ്പുകളെ കൊല്ലുമ്പോൾ തലയ്ക്ക് അടിച്ചാൽ മാത്രം പോരാ.. വാലിലും ജീവൻ ഇല്ല എന്ന് ഉറപ്പിക്കണം.. ഇല്ലെങ്കിൽ അത് പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ വരും എന്ന്...അത്
പോലെ ആണ്.. ഈ വാലുകൾ...
വിഷം നിറച്ച തല പണ്ട് തച്ച് ഉടച്ചെങ്കിലും ..നവോത്ഥാനത്തിന്റെ മൂർദ്ധാവിൽ ആഞ്ഞ് കൊത്താൻ വാലുകൾക് ജീവൻ വച്ച് വരുന്നുണ്ട്.. തൊട്ടുകൂടായ്മയും അയിത്തവും ഇന്ന്
പുതിയ വേഷത്തിൽ
തൊലി ഉരിഞ്ഞു കളഞ്ഞ പാമ്പുകളെ പോലെ നിറം മാറി നമ്മുടെ ഇടയിലുണ്ട്..
തിരിച്ചറിഞ്ഞ് പ്രതികരിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയാണ്..അത് ഇന്നിന്റെ രാഷ്ട്രീയവും പോരാട്ടവും ആണ്.

COLLAGE

Agna Hari
CE 2022

Aparna Narayanan
CE 2022

Kavya Raghunathan
EEE 2023

കറുത്ത കണ്ണികൾ

Smera K V
CE 2020

നിറങ്ങളുടെ പേരിൽ ജീവശാസ്ത്രപരമായി മാത്രം കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കറുപ്പോ വെളുപ്പോ തവിട്ടോ ആയ തൊലി നിറത്തിന്റെ പേരിൽ കാലാകാലങ്ങളായി പാർശ്വവത്കരിക്കപ്പെടുന്ന സമൂഹത്തിൽ നിന്നും കണ്ണാടി പോലെ പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുണ്ടായ ചില എഴുത്തുകളുണ്ട്. വർണ വിവേചനത്തിന് മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ (ഇന്ദുലേഖ തൊട്ട് ഇങ്ങോളമുള്ള) സുവർണ കാലഘട്ടത്തിൽ അതിനെ മുലയൂട്ടി കൊടുത്ത മാതൃഭാവമാണുള്ളത്. ബാഹ്യാർത്ഥത്തിൽ അത് ജന്മിത്വ നാടുവാഴി വ്യവസ്ഥയെ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആന്തരിക തലങ്ങളിൽ അരികുവത്കരിക്കപ്പെടുന്നത് കറുത്തവനാണ്. വെളുത്ത ബ്രാഹ്മണന്റെയും നമ്പൂതിരിയുടെയും ഇല്ലത്ത് ശില്പി കൊത്തുന്ന കല്ലിന്റെ നിറമുള്ള കൈകളാൽ നിലത്ത് കുഴിയിൽ കഞ്ഞി മോന്തുന്ന കറുത്ത പെണ്ണൊരുത്തി കീഴാളത്തി ആവാതിരിക്കാൻ വയ്യ. അവളെ ഉന്നതകുല ജാതിയായി ചിത്രീകരിച്ച കൃതികൾ സാഹിത്യത്തിൽ വിരലിൽ എണ്ണാൻ കഴിയുന്നത്ര വിരളമാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അതിൽ തെല്ലും അതിശയോക്തിയുമില്ല. അങ്ങനെ മാറ്റി നിർത്തപ്പെട്ട ജനവിഭാഗത്തിൽ നിന്നും അവരുടെ സ്വത്വബോധം വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് പ്രതിഷേധങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവന്ന ദളിത് സാഹിത്യം പോലുള്ള മേഖലകൾ തന്നെയുണ്ട്.

വിശ്വസാഹിത്യത്തിലെ എണ്ണപ്പെട്ട എഴുത്തുകാരി അരുന്ധതി റോയിയെ അനുവാചകന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവളാക്കി മാറ്റിയ god of small things അഥവാ കുഞ്ഞു കാര്യങ്ങളുടെ ഒടേതമ്പുരാൻ എന്ന പുസ്തകം വെളുത്ത എന്ന പരവ യുവാവിന്റെയും സവർണ സുറിയാനി കൃസ്ത്യാനിയുടെയും ദുരന്തകഥ പറയുന്ന നോവലാണ്. ഇതിൽ കറുത്തവന്റെയും വെളുത്ത പെണ്ണിന്റെയും ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ സമൂഹം ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നതും അലോസരപ്പെടുന്നതും കാണാം. ഇത്തരത്തിൽ തേനും വെള്ളവും കലർത്തുന്നതുപോലെ പ്രണയവും തൊലി നിറവും കലർത്തുന്നവരാണ് സമൂഹത്തിൽ. സാഹിത്യം നിലനിൽക്കുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ പ്രതിബിംബം ആകുമ്പോൾ, ഓരോ എഴുത്തും സാംസ്കാരിക വിശകലനമാണ്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന സാമൂഹിക ദുരവസ്ഥയുടെ നേർകാഴ്ചകളാണ് ഓരോ രചനയും.വെളുത്തത്തിന് വെളുത്തതിനോട് മാത്രമുള്ള പ്രണയവും, അല്ലാത്തതിനെ അവജ്ഞയോടെ നോക്കുന്ന സമൂഹവും 'അയ്മനത്ത് ' ഉണ്ടായതും അത്കൊണ്ട് തന്നെയാണ്.

സാഹിത്യം വിട്ട് പച്ചയായ ഗതകാല സംഭവങ്ങളിലേക്ക് വരുമ്പോൾ, ദുരഭിമാന കൊലക്കത്തി പലവട്ടമാണ് വിവേകാനന്ദനും അയ്യൻകാളിയും ജനിച്ച ഭാരതത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് തുളച്ചുകയറിയിട്ടുള്ളത്. കറുത്തവനെ, അവർണനെ പ്രണയിച്ചത്തിന്റെ പേരിൽ സ്വന്തം മക്കളെ വരെ കുലത്തിൽ നിന്നും ഭ്രഷ്ട് കല്പിച്ച സോ കോൾഡ് ഉന്നതകുല ജാതർ സാംസ്കാരിക കേരളത്തിന് ഒരു ശവപ്പെട്ടി ഒരുക്കിവച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ രക്തസാക്ഷികൾ അരുന്ധതി റോയിയുടെ വെളുത്തയും, തകഴിയുടെ കോരനും ചങ്ങമ്പുഴയുടെ മലയപ്പുലയനും മാത്രമല്ല, സിരകളിലൂടെ ചുവന്ന രക്തം ഒഴുകിയ അടുത്ത വീട്ടിലെ കെവിൻ കൂടി ചേർന്നതാണ്. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ, ആ കറുത്ത ചങ്ങലയിലെ കഥാപാത്രങ്ങളുടെയും മനുഷ്യരുടെയും എണ്ണം കൂടി വരുമ്പോൾ സാഹിത്യത്തിൽ മാത്രം പ്രബുദ്ധത കൈവരിക്കേണ്ടതില്ല, അത് സമൂഹത്തിന്റെ കണ്ണാടി ആയി നിലനിൽക്കുന്നതാണ് ഉചിതം.

RED CARD TO RACISM

AMAL BABU
EEE 2020

Football, the beautiful game is undoubtedly the most popular sport and has fans all over the globe. As another decade goes by , surely a lot has happened in the world of football. It began with Iniesta winning the world cup for Spain in 2010. We saw the most dramatic climax to the premier league with the commentary going " Agüeroooooo... I swear you'll never see anything like this ever again.." and City snatching the title from United. Chelsea had their taste of revenge against Barcelona for the infamous and disgraceful semi final of the 2009 UCL by beating them head on fair and square in the semi's and winning the Champions league in 2012. 2013 saw Sir Alex Ferguson bid goodbye to the football World winning the 13 th and the final premier league title for United. We saw a humiliated Brazil side losing 7-1 in the semi finals at home and Germany lifting the world cup in 2014. Leicester's Premier League fairytale came true with Claudio Ranieri taking the team from being relegated to lifting the Premier league trophy. Ronaldo scored the goal of the decade, a stunning overhead kick against Juventus in the UCL quarter finals and led Real Madrid to win a hat-trick of UCL trophies. Liverpool completed their 3rd decade without winning the English league, but the current Klopps side managed to win the UCL in 2019, with a stunning comeback against Barcelona in the second leg of the semi finals.The race between Messi and Ronaldo came to an end with Messi leading 6-5 on Ballon d'or s

Surely a lot happened, and a lot of factors changed in the football world , but one thing remains as a stain on the soul of football - Racism.

The last decade witnessed horrible incidents of racial abuse. FIFA and other European football organizations are yet to take the problem of racism with the required seriousness. Surprisingly the number of racist incidents have gone significantly high in the recent years. More than 150 football-related racist incidents were reported to the police last seasons, which is a 50 % hike compared to the previous seasons.

The issue of racism in football has been at

the fore in recent months with a number of high-profile incidents in the Premier League and International football. Among the highest profile incidents was a match between England and Bulgaria in October 2019, Euro 2020 qualifier which saw Bulgaria supporters allegedly directing Nazi salutes and monkey chants at England's players, (Sterling, Rashford and Tyrone Mings) everytime they touched the ball forcing the game to stop twice. Bulgaria already was halfway through a partial stadium ban for previous racist incidents, which led to 5,000 fans being banned from entering the stadium. The situation in England is particularly a matter of concern because the Premier League - one of the richest and most-watched competitions - has built up a reputation nationally and abroad for a stronger anti-discriminatory stance than it's European counterparts and yet such incidents spike day by day.

The year of 2019 ended with crowd trouble at the Manchester derby on 7 December - a Manchester City supporter was arrested after allegedly making monkey noises and throwing bottles towards Manchester United midfielder Fred and Marcus Rashford in a match which United had their away win which helped them to do the double over City in the league after 10 years.

Acts of racism from opposition players have minimised significantly, mostly after the Luis Suárez's eight-match ban and a £40,000 fine after being found guilty of racially abusing Manchester United's Patrice Evra in 2011. But, the racial abuse from the fans have skyrocketed. From the stadium to social media - hate speeches, monkey chants and acts of racial abuse like Nazi salute are spreading unchecked by the authorities.The FA and Kick it Out , organisations against racism definitely has to do more against the type of behaviour from the fans. Not only the organisations the media and the people has to take action, spread awareness against racism.

The new decade already witnessed horrible incidents. Mario Balotelli slammed Lazio fans after the Italian forward was once again the target of racist chants in Brescia's 2-1 home defeat in January. Mario Ballottelli and Raheem Stirling would be some of the players who had to face abuse every time they entered the ground. Ballotelli who had to face abuse from all the major leagues said Italy was where he faced racism at it's peak.

Even now as corona virus took out the world in terror, we saw racist memes targeting Asian footballers through the social media. But as things got serious and players got infected, the football matches and leagues have been suspended and we can see people uniting for the bigger cause regardless of their colour or origin.

We also saw few strong acts against rac-

ism that brings hope. In an international meet between Netherlands and Estonia, Georginio Wijnaldum scored a hat trick and, after one of the goals, asked Frenkie De Jong to join him in celebration to send a strong message against racism. The duo came to the touch-line and crossed hands in an anti-racist gesture. It was a top-notch incident and had attention from all over the world and was able to send a powerful message.The football world is badly in need for such strong acts and powerful messages against racism.

Most racial abuses come from the fans who don't see racism as a big issue or crime. They only find it as a way to mentally suppress the opposition players or to express their frustration while losing the game. With strong action like stadium bans, big fines or arrests, things will definitely change. The players, authorities and fans together can surely kick racism out of this arena and make football an eternally beautiful game.

കൊച്ചേട്ടൻ

DEEPAK JOY
ME 2021

അച്ഛന് കണ്ണ് കാണില്ലായിരുന്നു
വയസ്സായിട്ടാണ്.
അച്ഛന് കാണാൻ കണ്ണ് വേണ്ടെന്ന്
അമ്മ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.
കൊച്ചേട്ടനൊപ്പം പോയ വേട്ടപ്പട്ടികൾ
തിരിച്ചെത്തിയിട്ടില്ല!
ഉച്ചയ്ക്കോറുരുളയുരുട്ടും മുമ്പേ
ഉണ്ണാത്തമാനിന്റെ ഉണ്ണിവയറ് തിന്നാൻ അച്ഛൻ
കാണാത്ത കണ്ണും നോക്കിയിരുന്നു.
തെക്കേപ്ലാവിന്റെ ചോട്ടിൽ
തേക്കുമുറികൂടിന്റെയുള്ളിൽ
വീട്ടുമൃഗമൊരെണ്ണം കൊഴുത്തു നിന്നു.
കടിഞ്ഞൂലവകാശത്തിന്റെ
കടലപായസം പോലെ
കടുകുപ്പൊട്ടിച്ചെടുത്തമ്മയവനെ
അച്ഛന് വയറ് കായരുതല്ലോ.
കൊച്ചേട്ടനൊപ്പം പോയ വേട്ടപ്പട്ടികൾ
തിരിച്ചെത്തിയിട്ടില്ല!
കാട്ട് (നാട്ട്) ആടിന്റെ കരളും കറിവെച്ചമ്മ
കാട്ട് (നാട്ട്)ത്തോലും
പുതപ്പിച്ചെന്നെ
അച്ഛനരികിലേയ്ക്ക് വിട്ടു.
തൊട്ടും തട്ടിയും തലോടിയും
നോക്കിയച്ഛനെന്റെ തലയിൽ കൈവച്ചു.
കൊച്ചേട്ടനൊപ്പം പോയ വേട്ടപ്പട്ടികൾ
തിരിച്ചെത്തി!!.

വെട്ട്

നോക്കി തിന്നുന്ന കഴുകന്മാരുടെ വായിലെ പേറ്റുനോവിന് ഉമിയിൽ ഉത്തരം ചൂരൽകഷായം

ഞങ്ങൾക്കെന്ത് മുറിവുകൾ..ഞങ്ങൾ പ്രണയിക്കുന്നവരല്ലേ.. പ്രണയത്തിന് കണ്ണും, കാതും, മൂക്കും ഒന്നുമില്ലെന്നാണ്. ഉണ്ണിയപ്പച്ചട്ടി തലയ്ക്കു വീണപ്പോൾ പാണ്ടുണ്ടായത് എന്റെ അടുക്കളപ്പുറത്തേക്ക് ആർത്തിയോടെ കാതോർത്തുനിന്നവന്റെ തൊലിപ്പുറത്താണ്. നാട് മൊത്തം കണ്ട് വന്ന പാണ്ട്, ചൊറിയുടെ നാവടക്കി നാടുവാഴി...

APPARENTLY DEAD

Niveditha C M
EC 2021

She was awake;
Awake all hours her swollen eyes
Ripened red after the night's cries
No tap on the windows,
Oh Hebel, wake the miner up
Neckerchief await's to get sewed.

The red border pierced in,
through the skin gorge instead;
Naked damsel showed bruises,
burns, a tormented sheath.

The rind was stained once,
Red, of Love,
Yesternight, like before,
made it blue,
strangled rings of grief.

But she, was not alone;
The house staged the love,
of the skin and blue,
as smudged ink on the press hand's arm,
as jammed fingers on the mater's palm,
half-eaten toast,
sounded, smelled, tasted, Blue.

The breeze blows,
but no, no sign of the
red rose sprung in June,
air reeked of charred flesh,
in the place of rose bed,
there she lies,
as a lifeless raisin.

happenstance of the understanding remnants

Rithu and Roopa

Late in the summer of her 13th year, Rupa was in all thrills to meet her father. Little did she know for her age, that her stepmother would break into her consciousness and become a dreadful memory of her past. On the other hand, words would come to a loss, to speak about Ritu whose face succumbed to the clutches of the burning liquid by her cousin brother and his friends. Yet, couldn't beat her invincible charisma and beautifully woven dreams. Whenever you read an acid attack booklet or website, they always list mental breakdown and depression as one of the everlasting effects, acid attack casts on it's 'victims'.

Well, we bring to you tales of valor of two women, who chose to look beyond these scars and are inspiring women round the globe ; breaking the age-old monotony!

When I first called Ritu, she sounded like Celie from The Colour Purple. I didn't have to ask for more, when she started to tell me her life story. Whereas for Rupa, I had to be very precise yet peculiar with my questions ; for she wanted to answer each one of them to the best of her satisfaction.

'An acid attack is when a person is attacked by having corrosive acid thrown at them in a way that is meant to cause them serious harm. Acid attacks against women have exponentially risen in recent years in India.' started Rupa in a serious tone.

She was in her home town for her vacations, when her 'sick' stepmother deliberately covered her in acid while she was sleeping because she didn't want to take care of her, anymore. It was her uncle and his family, who stayed by her side and are still an epitome of support.

'I used to be in the state volleyball team.' Ritu began, excited ; only to cover up for what she would soon tell me.

' I was returning from my practice sessions, when two guys on a bike attacked me around 4:30 pm'. The way she told me her story, it wasn't hard for me to understand she had it all over, inside; even after years. 'Before I could take evasive action, immense pain started squirming in'. I couldn't help but remain silent. Done to harm the face, image and subsequently self - worth with the motive of making a girl, a bad omen for the society and her family ; the acid attack graphs show no drooping, pointing out the gravity of the situation.

I could sense them both bouncing back into their memories. The questions we made for them, spending weeks on, weren't answered, but they told me things, the world really needed to know.

'My face has had 15 surgeries till date.I used to lock myself in a room and cry my lungs out. The pejorative overtones of my neighborhood aunties made me feel even more terrible. ' came back Rupa.

One of the most adverse sides of survival an acid attack 'victim' confronts includes the sympathy and weird reactions they receive from the society. "She had a really pretty face, see what happens when they dream big" , "What wrong did the family do?" "Her face looks scary, why can't she stay inside all the time? "

'I loathe it when people come to meet me out of mere formality.' Always cheerful Ritu hushed herself at times to dwell through the debris of her dreadful days. 'All those faces still remain crystal clear, even after years. All the pain I suffered, all those sympathetic eyes, whining looks, consoling doctors and nurses.' Ritu spoke after a few seconds.

'My uncle has been persistent throughout, he took loans for my surgeries. The government provided me with a compensation of five lakhs which could only aid my surgeries for two months. He has also been leading battles against the sluggish Indian Judicial System. We once took part in the Anna movement of 2013. We met Alok and Rakesh there, and it was three months to it, SHEROES came into existence!'

said Rupa lighting up the scene.
Ritu got busy in the SHEROES hangout midway the conversation, but she didn't let me hang up, neither did she take more than a couple of minutes to get back on line. Being a volleyball player, Ritu still goes to her court and does her sessions whenever she's back home. More than grieving about her past, she talked about how her life was now, her passion for modeling throughout our conversation. To be honest, I was left to ruminate whilst she illuminated the possibilities.
Ritu and Rupa have a lot in common. From two entirely different people who apparently would have had nothing to do with each other if it weren't for the acid attacks, they're living their life today on their own terms, seeking happiness and success in every possible way.

When our talks slowly slipped to social media and marketing, both of them enunciated clearly and concisely.
'Cherrypicked fairness ads and beauty ads flaunt rare celebrities who fit their requirements. Appealing skin tone, perfect body shape and what not! And the society conceives this seed at every turn and judge us for our tarnished skin! They expect us to cover our faces, whenever we are out there in public. We aren't victims. We're survivors. The one who did this to us, should cover their face. We won't.'
'Any person who be contributing effectively to causes that go beyond acting, being Miss India, playing cricket or just getting rich have all the ingredients to be showcased in ads. It could be religion, caste, skin colour or race, but prejudice regularly raises it's head in almost every society. And these beauty ads relentlessly fuel them. ' they both both added together.
Time flows like water when you converse with people you share common interests with. Their minds loitered, memories floating from the present to the past and then back. I had to break the silence somehow. We trodded to many other conversations.
While talking about politics, Rupa cut me in the middle and sounded, instigated.
'It's due to slow turning of the wheels of the Indian Judicial System, our attackers still loiter around happily. Will authorities act now? At various shops near West Delhi's Tagore Garden, acid is sold openly for Rs 40 a bottle. In 2013, the Supreme Court banned over-the counter sale of acid .' I couldn't do anything but listen as she iced down.

It was Ritu's turn to insinuate her pain and feelings. 'I felt suicidal initially. But then when I met other similar women fiercely fighting and surviving, I pulled myself together. I have heard people say my smile is contagious. Recently, an Italian tourist was startled to see me smiling confidently at work and couldn't take her eyes off me! (she broke into giggles midway!)
'If you have so many expectations on other people on making you smile, why can't you have that little hope on yourself?' asked Ritu.
Rupa was at her Uncle's place when I had called her and Ritu, at the SHEROES hangout. Since we were breaking into dusk, they both had errands to run for yet they waited to answer my one final question.
Their definition of beauty.
'True beauty does not come from make-up and other fairness products. One's external look never defines a person. True beauty comes from within. It's subjective to the context and life stage of a person. ' Rupa said, in her matured

tone.

Ritu backed, 'It's nothing close to being in the vicinity of PRETTY. It's just being kind and considerate about others. It's all about how you embrace yourself at the end of the day, no matter what!'

As I was about to hang up Ritu complained about how dry her skin gets these days and she should buy a new sunscreen soon! Well,

Ritu and Rupa are spurs, who have cut through the camouflage, and exemplify tales of adaptability and survival with full lush!

സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ ശിൽപികൾ

Vishnu K Ramesh
PE 2020

ഉടുത്തിരുന്ന തുണിയുടെ സ്വർണ്ണ നൂലുകൾ പോലും മരണാനന്തരം കൂടെ കൊണ്ട് പോകാൻ അസൂയ പൂണ്ട ഒരു സമൂഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. കാലഘട്ടങ്ങൾക്കപ്പുറമുള്ള ചിന്തകളും, പൊങ്ങച്ചത്തിൽ തീർത്ത ശില്പങ്ങളും, ആരാധനയിൽ അന്ധമായ് മുഴുകിയ രാവുകളും, ക്രൂരതയും. ഇതായിരുന്നു അവർ കണ്ട ലോകത്തിലെ സമൃദ്ധിയുടെ സിദ്ധാന്തം.

അവർ എന്ന് പറയുമ്പോൾ ഒരു ജനതയെ എനിക്ക് ചൂണ്ടിക്കാട്ടാൻ പറ്റുകയില്ല. ജനിച്ചു വീണപ്പോൾ പ്രൗഢിയുടെ പ്രതീകം എന്ന് മറ്റുള്ളവർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചവനെ, സ്വയം പ്രഖ്യാപിത തലവനെ, രാജാവെന്ന് വിളിച്ചു തുടങ്ങിയടുത്ത് നിന്ന് 'അവർ' എന്ന ആശയം ഉദിച്ചു വരുന്നു. അതെ, ലോകത്തെ വിസ്മയിപ്പിച്ച ഈജിപ്ഷ്യൻ സംസ്കാരം, അതിലെ വിശ്വാസങ്ങളും, നീതികളും, നിയമങ്ങളും വിരലിൽ എണ്ണാവുന്ന മനുഷ്യരുടെ ചിന്താശകലങ്ങളാണെങ്കിൽ, മരണത്തിന് ശേഷം ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കുമെന്നത് എങ്ങനെ ഒരു ജനതയുടെ വിശ്വാസമാകും?!

ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്ന ഫറവോയെ മനുഷ്യനായി അംഗീകരിക്കുന്ന ഒരു ജനതയെ മരുഭൂമിയുടെ മടിത്തട്ടിലെങ്കിലും സംരക്ഷിക്കാൻ, ദീർഘവീക്ഷണത്തിന്റെ കാരണവന്മാർക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നതും ഒരു ചോദ്യമായ് നിലനിൽക്കുന്നു.

ശവത്തിന്റ ജീർണ്ണനം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അവയവങ്ങൾ പുറത്തെടുത്ത് , ശവത്തിനെ രഹസ്യങ്ങളുടെ ഔഷധക്കൂട്ടിൽ കുളിപ്പിച്ച് തലമുറകളുടെ അന്ത്യത്തിൽ ധീരയോദ്ധാക്കന്മാരായ് ഉണർന്നു വരാൻ ഈ ഭൂമിയിൽ ഭാഗ്യം ലഭിച്ച വിരലിൽ എണ്ണാവുന്ന വ്യക്തികളും, അവർ ബാക്കിവച്ച ത്രികോണ സ്തൂപങ്ങളും.

ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ശവത്തിന്റ ഊർജ്ജം തിരിച്ചു പ്രവേശിപ്പിച്ച് ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റ് നിവർന്ന് നിൽക്കുമ്പോൾ, മനുഷ്യനെന്ന പരിഗണനയാണോ അതോ പ്രേതം എന്ന ചീത്ത ഭ്രമമാണോ നമ്മളെ ഭരിക്കാൻ പോകുന്നത്?

മനുഷ്യനല്ല മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നത് എന്ന് വിലയിരുത്തുകയാണെങ്കിൽ, നമ്മളെ നാം തന്നെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത് നമ്മുടെ അസ്ഥിയുടെ മുകളിൽ ആരോ തുന്നിയിട്ട തക്കെന്ന ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ് എന്ന് നാം ഉൾക്കൊള്ളണം. അവയവങ്ങൾ ഇല്ലെങ്കിലും, മനുഷ്യന്റെ തൊലിയണിഞ്ഞ്, ഉയർന്ന് നിൽക്കുന്ന മമ്മികളെ നാം ഫറോവകൾ എന്നും, സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ ശില്പികളെന്നും വാഴ്ത്തും.

TRIUMPHING THE ATROCITIES

-The story of Winnie Harlow-

Diya Sunil
CE 2022

Imagine being called a cow or zebra your entire school life? Imagine the impact it must've created on a kid's soul, immense! So all the cliques out there, bullying is a no no! But imagine debacling all of it and walking the ramp with that very skin with confidence like never before, that's exactly what Winnie Harlow did. Winnie Harlow born to Jamaican parents was diagnosed with skin condition vitiligo where the portion of your skin gets depigmented your whole life. As a child Harlow had to face bullying on a great scale due to this. She was called "names" by both races. It affected her so much that she even dropped out of high school and contemplated suicide attempts multiple times. It was Tyra Banks who discovered her, in a famous American reality show, America's Next Top model. From then, there was no turning back for Harlow, she did her series of photoshoots, walked for prominent designers, Ashish and so on. She has also come in Beyoncé's visual album Lemonade and the list is endless.

Harlow is an inspiration for all kids out there, who gets bullied for their skin, shape and every possible tremor people try to find in you. She's an epitome of courage, determination and strong will power to all the emerging budding artists. So it's not your skin colour which determines your fate.

നഷ്ടം ദുഃഖം അടിച്ചമർത്തൽ.

DEEPAK JOY
ME2021

1.

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ അപ്പാർതൈഡിന്റെ കലുഷിതമായ രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക ചുറ്റുപാടുകളിലും അത് ഉയർത്തിയിരുന്ന അടിച്ചമർത്തലുകളോടും വർണ്ണത്തിന്റെയും വംശത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിവേചനങ്ങളോടും കലഹിച്ചും പ്രതികരിച്ചും ഇരുണ്ട നാട്ടിൽ കല ഉണർന്നു തന്നെയിരുന്നു. വർണ്ണവിവേചനത്തിന്റെയും വംശീയ അധിക്ഷേപങ്ങളുടെയും മർദ്ദക സ്വഭാവത്തോടും ചരിത്രത്തോടും സംവദിക്കാനും ഒരുപരിധി വരെ അവയെ മറികടക്കാനും കലയിലൂടെ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിശ്വപ്രസിദ്ധനായ ജോഹനാസ്ബർഗ്ഗ് ചിത്രകാരനായ വില്യം കെന്റിഡ്ജിന്റെ ചാർക്കോൾ വരകളുടെ ചലച്ചിത്ര ദൃശ്യാവിഷ്ക്കാരമായ 'മോർ സ്വീറ്റ്ലി പ്ലേ ദി ഡാൻസ്' ഇതിന് ഒരു ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണ്. ഇത്തരത്തിൽ കെന്റിഡ്ജ് വരച്ചും മായ്ച്ചും വീണ്ടും വരച്ചും തീർത്ത മനുഷ്യരൂപങ്ങളുടെയും മറ്റ് ചിത്രങ്ങളുടെയും ചലനാത്മകമായ ദൃശ്യങ്ങൾ നിരയായി സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വലിയ സ്ക്രീനുകളിൽ ബാൻഡ് സംഘത്തിന്റെ താളത്തിനൊപ്പിച്ചു ചുവടുകൾ വെച്ചു മുന്നോട്ട് നീങ്ങി മറയുമ്പോൾ, ആവർത്തിച്ചു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഭൂതങ്ങൾ പോലെയും ചുറ്റും തിരിഞ്ഞും വട്ടം കറങ്ങിയും കടന്നു പോകുന്ന ഒരു മനുഷ്യ പ്രദക്ഷിണം പോലെയും കാഴ്ചക്കാരന് അനുഭവപ്പെടും. പക്ഷെ വീട്ടുപകരണങ്ങളും പെട്ടികളും കുടുകളും ബാത്ടബ്ബും വഹിച്ചു കൊണ്ടു പോകുന്ന മനുഷ്യരൂപങ്ങൾ സ്വന്തം നാട്ടിലെ കെടുതികൾ ഭയന്ന് മറു ദേശത്തേയ്ക്ക് പലായനം ചെയ്യുന്ന അഭയാർത്ഥി കൂട്ടത്തെയും കാഴ്ചക്കാരന്റെ ചിന്തകളിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. സജീവവും ഉത്സാഹ പൂർണ്ണവുമായ ഒരു ഘോഷയാത്രയ്ക്ക് ഉപരി ആഫ്രിക്കൻ ജനതയുടെ ജീവിതങ്ങളുടെ അരികുകളിൽ പോലും അന്തർലീനമായി കിടക്കുന്ന കൊളോണിയൽ സാമ്രാജ്യത്വ ശക്തികളുടെ 'വെളുപ്പിന്റെ ഇരുട്ട്' അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന "നഷ്ടവും അടിച്ചമർത്തലും ദുഖവും" ചുമലിൽ പേറി നീങ്ങുന്ന മനുഷ്യ കൂട്ടത്തെയും ലക്ഷ്യമില്ലാത്ത അവരുടെ ജീവിത യാത്രയേയുമാണ് ഈ മനുഷ്യപ്രദക്ഷിണം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത്. അവരുടെ ചലനങ്ങൾ ഒന്നിലധികം വലിയ സ്ക്രീനുകളിൽ കാവ്യാത്മകമായി മുന്നോട്ട് നീങ്ങി മറയുന്നു. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ വലിയ ഭാരങ്ങൾ ചുമക്കുന്ന

വരും ഏതോ വലിയ ക്ഷാമത്തെ തുടർന്ന് നാടുവിട്ടവരും തൊഴിലാളികളും പോലീസുകാരും എല്ലാമുണ്ട്. ആഫ്രിക്കയിൽ പടർന്നു പിടിച്ചു അനേകായിരം മനുഷ്യരെ ഇല്ലാതാക്കിയ എബോള വൈറസ് ബാധിതരും രോഗികളുമായ നിഴൽ രൂപങ്ങൾ ഇടയ്ക്ക് മിന്നി മറയുന്നുണ്ട്. ഐവി ഡ്രിപുകൾ സൂക്ഷിച്ച ബാഗുകളുമായി അവർ മുന്നോട്ട് നീങ്ങുമ്പോൾ പരിക്ഷീണരായ ഒരു ജനതയുടെ ദുഃഖവും നഷ്ടവും മെച്ചപ്പെട്ട സാമൂഹിക സംരക്ഷണത്തിൽ നിന്ന് അവരെ അകറ്റി നിർത്തുന്ന അടിച്ചമർത്തലുകളോടുള്ള ചോദ്യങ്ങളും ചുറ്റും പകർന്നു നൽകുന്നുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും പ്രക്ഷോഭത്തിനും സമരത്തിനും ആളുകൾക്ക് അറിയിപ്പ് കൊടുക്കാൻ എന്നപോലെ നോട്ടീസുകൾ വിതരണം ചെയ്തു കടന്നു പോകുന്ന മനുഷ്യരൂപത്തിനു പുറകിലായി ബാൻഡ് സംഘവും മിഷണറിമാരും തൊഴിലാളികളും കർഷകരും വലിയ മനുഷ്യമുഖങ്ങളുടെ കട്ട്ഔട്ടുകളും മറ്റ് ഉപകരണങ്ങളും ചുമന്നു കൊണ്ടുള്ള ഒറ്റപ്പെട്ട മനുഷ്യരും ചില ചെറിയ കൂട്ടങ്ങളും ഒക്കെ സംഗീതത്തോടൊപ്പം മുൻപോട്ട് നീങ്ങി അവസാനത്തെ സ്ക്രീനിൽ ചെന്ന് മറയുന്നു.ബഹുലമെങ്കിലും ആഫ്രിക്കൻ മനുഷ്യജീവിതങ്ങളിൽ ഉൾപ്പിരിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ദുഃഖവും അതിന് കാരണമായ സാമൂഹികമായ അടിച്ചമർത്തലുകളുടെ നഷ്ടബോധത്തിന്റെ വേദനയും വെളിവാക്കാൻ ഈ സംഗീതത്തിന് കഴിയുന്നുണ്ട്.

ഒരു പക്ഷെ ആരും കേൾക്കാതെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ അലിഞ്ഞു ഇല്ലാതായി തീരുന്ന അനേകം കറുത്ത മനുഷ്യരുടെ കരച്ചിലുകൾ കാവ്യത്മകമായ രീതിയിൽ മെഗാഫോണുകളിലൂടെ പ്രകമ്പനം കൊള്ളിക്കുന്നുമുണ്ട്. കറുത്ത മനുഷ്യരുടെ കരച്ചിലുകൾക്ക് ശബ്ദമില്ലല്ലോ.

2.

I have come to take you home, home!
Remember the veld, the lush green grass beneath the big oak trees?
The air is cool there and the sun does not burn. I have made your bed at the foot of the hill, your blankets are covered in buchu and mint, the proteas stand in yellow and white And the water in the stream chuckle sing-songs As it hobbles along over little stones.

I have come to wrench you away,
away from the poking eyes of the man-made monster who lives in the dark with his clutches of imperialism, who dissects your body bit by bit, who likens your soul to that of satan and declares himself the ultimate God!

I have come to soothe your heavy heart,
I offer my bosom to your weary soul.
I will cover your face with the palms of my hands, I will run my lips over lines in your neck, I will feast my eyes on the beauty of you and I will sing for you, for I have come to bring you peace.

I have come to take you home where
the ancient mountains shout your name.
I have made your bed at the foot of the hill, your blankets are covered in buchu and mint -the proteas stand in yellow and white ,

I have come to take you home where I will sing for you, for you have brought me peace, for you have brought us peace.
- Diana Ferres.

അടിമയുടെ പേര് ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തി വെയ്ക്കാറില്ല, പക്ഷേ 'ഹോട്ടേന്റോട് വീനസ്' എന്ന് കേട്ടാൽ ഫ്രാൻസിലെയും യൂറോപ്പിലെയും സർക്കസ് കമ്പക്കാരും മൃഗസ്നേഹികളും എന്തിന് ബയോളജിസ്റ്റുകൾ വരെ തല പൊക്കും. ആഫ്രിക്കൻ മനുഷ്യരുടെ വലിയ കറുത്ത ശരീരവും കായികക്ഷമതയും വെള്ളക്കാർക്ക് എന്നും അത്ഭുതം മാത്രമേ നൽകിയിട്ടുള്ളു. ഇത്തരത്തിൽ വലിയ ശരീരം കൊണ്ട് വെള്ളക്കാരന്റെ വിനോദത്തി

നും വിജ്ഞാനത്തിനും പത്രമാകേണ്ടി വന്ന, മരണാനന്തരം കാഴ്ചവസ്തുവായി ചില്ലുകൂടുകളിൽ അസ്ഥികൂടമായും ലേപനങ്ങൾ പുരട്ടി അഴുകി പോകാത്ത മാംസ ഭാഗങ്ങളായും കാഴ്ച്ചവസ്തുവായി മാറേണ്ടി വന്ന സാറ ബാർട്മാൻ എന്ന ആഫ്രിക്കൻ വനിതയുടെ ജീവിതം കൊളോണിയൽ അടിമ വ്യവസ്ഥ എത്രത്തോളം ഭീകരമായിരുന്നെന്ന് ലോകത്തോട് വിളിച്ചു പറയുന്നതാണ്.

വലിയ ശരീരമുള്ളത് കൊണ്ട് കൂടിലടച്ചു സർക്കസ്സിൽ മൃഗങ്ങളെ പോലെ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ കഴിയും എന്ന കച്ചവട സാധ്യതയാണ് അവളെ ആദ്യം കണ്ട വെള്ളക്കാരുടെ മനസ്സിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വന്നത്. സ്വന്തം നാട്ടിൽ നിന്ന് യൂറോപ്പിലേക്ക് ഒരു സർക്കസ്സ് മൃഗത്തെ പോലെ അവൾക്ക്

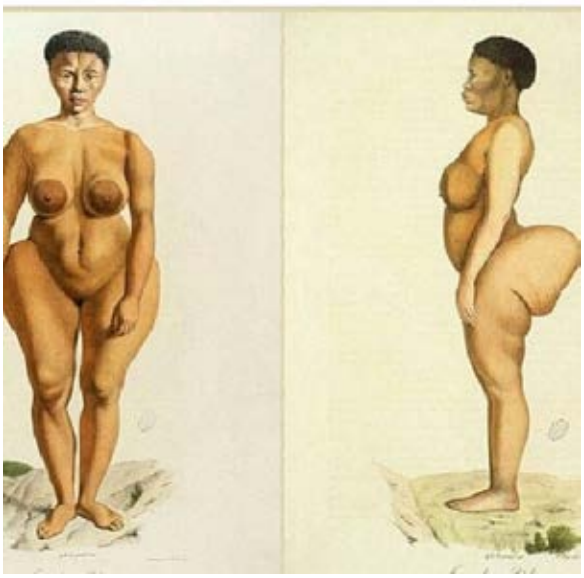

പോകേണ്ടി വന്നതും അവിടെ അവർ അവളെ ഹോട്ടേന്റോട് വീനസ് എന്ന ഓമനപേരിട്ട് നോട്ടീസടിച്ചു പ്രദർശനം നടത്തിയതും ഒരു മനുഷ്യജീവി ജീവിതത്തിൽ നേരിടേണ്ടി വരുന്ന എല്ലാ അനീതികൾക്കും അപ്പുറത്താണ്.

മഞ്ഞു പെയ്യുന്ന രാത്രികളിൽ ഒരു നൂൽ ബന്ധം പോലുമില്ലാതെ ആ ആഫ്രിക്കൻ സ്ത്രീ മൃഗ തുല്യയായി പരിപൂർണ്ണ നഗ്നയായി ഇരുമ്പു കൂട്ടിൽ കഴിഞ്ഞു. ഓരോ രാത്രികളിലും തന്റെ കാണികൾക്ക് മുമ്പിൽ ഒരു അന്യഗൃഹ ജീവിയെ പോലെ അവൾ നിന്നു. വെള്ളക്കാരായ കാണികൾ അവളുടെ വലിയ മാറിടത്തിലും നിതംബത്തിലും അതുവരെ അവർ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത മൃഗ അഴക് കണ്ടെത്തി. വർഷങ്ങളോളം അവൾ യൂറോപ്പിൽ ഇത്തരത്തിൽ ജീവിച്ചു. അവസാനം കടുത്ത രോഗ ബാധിതയായി അവൾ മരണപ്പെട്ടു. മരണത്തിന് ശേഷവും മനുഷ്യനും മൃഗങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ഏതെങ്കിലും ജനിതക ബന്ധം ലഭിക്കാൻ എന്നോണം അവളുടെ മൃതദേഹവും വെള്ളക്കാരൻ തൈലം പൂശി സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചു.

പിന്നീട് വളരെ കാലങ്ങൾക്ക് ശേഷം മനുഷ്യാവകാശ പോരാട്ടങ്ങളുടെയും ഗവണ്മെന്റ് ഇടപെടലുകളുടെയും ഫലമായി സാറ ബാർട്ട്മാനെ ജന്മനാടായ ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ കൊണ്ടു വന്ന് ഔദ്യോഗിക ബഹുമതികളോടെ അടക്കി.

സാറ ബാർട്മാൻ ഒരു തേങ്ങലാണ്.

യൂറോപ്പിൽ നിന്ന് അവളുടെ ശരീരം തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു നാട്ടിൽ സംസ്കരിക്കാനുള്ളമനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഡയാന ഫെറസിന്റെ കവിത കൂടുതൽ ഊർജ്ജമേകി.

The Withered Flower

Soumya Suresh
EE 2022

When young and bright,
And charming and light,
she was adored by everyone.

They smiled at her,
and she smiled back.
Little did she know
those faces hid malignity.

And then she grew and grew
into that beautiful enthralling woman.
Those dirty eyes lured the
blooming flower
to pluck it someday.

And then one day, one very fine day
she was bestowed,
with what the society regarded as
the ultimate titles of femininity.
"The Victim", "The nation's daughter",
and what not.

But of all those hashtag campaigns,
protests, and belligerence,
all that her soul longed for, was justice.

In last moments of her life, she cursed.
She cursed being a woman.
She cursed mankind.
She cursed being born
and all her blessings she ever got.

In the land of injustice,
In the land of masked demons,
You must know,
She is not safe.

The word 'she', spans everyone.
The educated, the uneducated.
The rich, the poor.
The mother in saree, her daughter
in diaper.
And everyone.

As a woman, I say aloud, that
I AM NOT SAFE.
I am not safe to stay alone at home.
I am not safe to go out even in a
crowded city.
And I am not safe even with my
relatives or friends.

Friends, and kin,
If you could ever gift me anything,
Let it be FREEDOM.
Let it be SAFETY and TRUST.
and above anything,
Let it be RESPECT and HUMANITY.

പിഴച്ച സന്തതികൾ

അടിയാളർ പെണ്ണിൻെറ കറുത്തമേനിയിൽ തമ്പ്രാൻെറ കാമം ഒലിച്ചിറങ്ങിയുണ്ടായ കുഞ്ഞുങ്ങളത്രയും പിഴച്ച സന്തതികളായിരുന്നു.

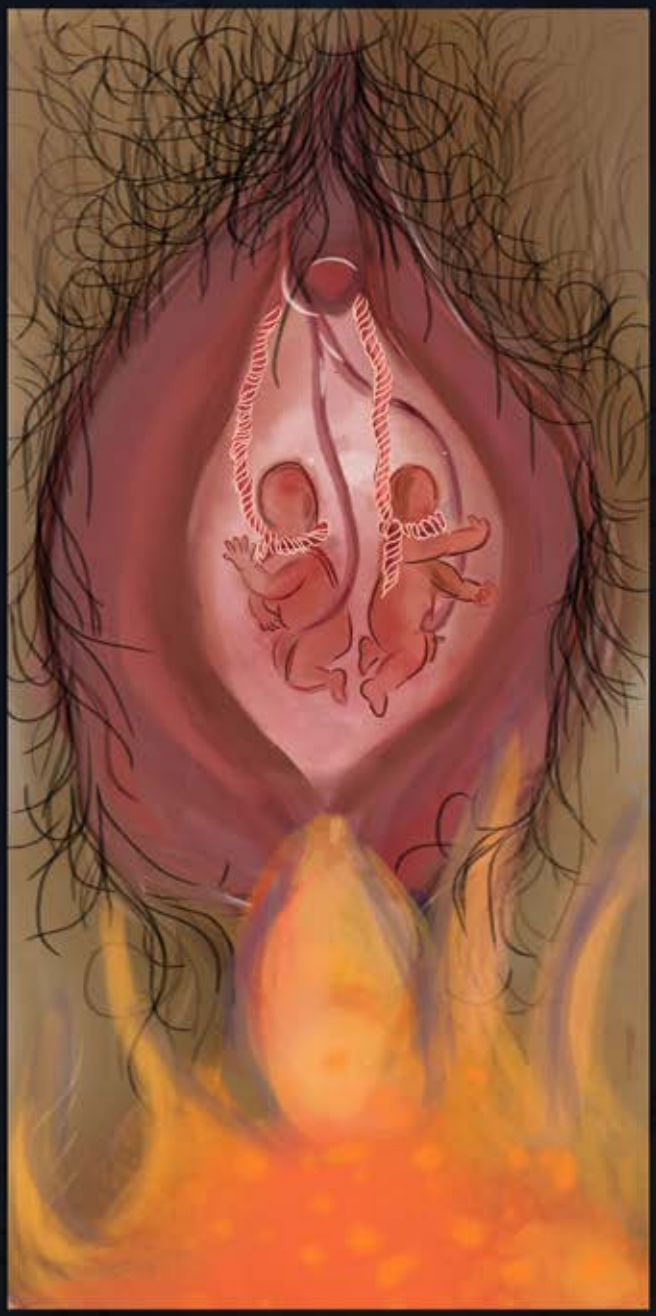

പളുങ്കു പാത്രങ്ങളിലെ തീ

Aswin P P
ME 2023

സൗന്ദര്യം അത് നോക്കുന്നവരുടെ കണ്ണുകളിലാണ് എന്ന് പറയുന്നതിന് മുമ്പ് ത്വക്കിന്റെ കറുപ്പും വെളുപ്പും തമ്മിലും ജാതിയുടെ പേരിലും മതത്തിന്റെ പേരിലും മൃഗങ്ങളെയും മനുഷ്യരെയും ഒരുപോലെ കണ്ട ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു ഈ ലോകത്തിന്. മിണ്ടിയാൽ നാക്കറുത്തും ചുട്ടുപഴുത്ത ഇരുമ്പുകൊണ്ട് മുതുകിലും കൈകളിലും മുദ്രകുത്തിയും ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട കാലം. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ സംഭവങ്ങൾ പുനരാവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു... പക്ഷെ, ഇരകൾ മാറുന്നില്ല ശിക്ഷിക്കുന്നവരും മാറുന്നില്ല.. എന്നാൽ ഇരുമ്പു ദണ്ഡകൾ ആസിഡിനും അതിന്റെ തീഷ്ണ ഗന്ധത്തിനും വഴിമാറികൊടുത്തു. സ്പർശിക്കുന്ന പക്ഷം ഒഴുകുന്ന തീയായി എല്ലാം തന്നിലേക്ക് അലിയിച്ചു ചേർക്കുന്ന അവനും അലമുറകളുടെയും തീരാദുഖത്തിന്റെയും സന്തത സഹചാരിയായി മാറി.

തനിക്കും തന്റെ കുടുംബത്തിനും താൽപ്പര്യമില്ലാത്ത ഒരു പ്രണയ ബന്ധത്തിനു വേണ്ടി അവൻ വാശിപിടിക്കുമ്പോൾ അവൾ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല തള്ളി കളഞ്ഞാൽ തന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടിയതിനൊക്കെ നിഷ്ഠുരമായി കാർന്നു തീന്നുന്ന ആസിഡ് എന്ന നരഭോജിയുടെ ഇരയാകേണ്ടി വരുമെന്ന്...ഇത് ഇവളുടെ മാത്രം കഥയല്ല. ആയിരത്തോളം വരുന്ന മരണവുമായി മല്ലിട്ട് ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിച്ച് വന്നവരും ആഴങ്ങളിലേക്ക് കൈ വഴുതി പോയവരും ഇടറുന്ന ശബ്ദത്തിൽ ആവർത്തിക്കുന്ന കഥയാണ്. ഇന്ത്യയിൽ 2003 ൽ ഒരു 32 കാരന്റെ പ്രണയാഭ്യർത്ഥന നിരസ്സിച്ചതു കൊണ്ട് തന്റെ പതിനഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽ സാനാലി മുകർജീ ആസിഡിന്റെ കറുത്ത കൈകൾക്ക് മുമ്പിൽ തളർന്നു പോയി.അതുമുതൽ മാനുഷിക പരിഗണന പോലും നൽകാതെ ഗ്ലാസ് ജാറുകളിലെ ആസിഡുകൾ എണ്ണമറ്റ ശരീരങ്ങളിലൂടെ ആഴ്ന്നിറങ്ങി. ശരീരത്തിൽ ഏതിനേക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങ് മുറിവും പൊള്ളലും വ്രണങ്ങളും മനസ്സിൽ ഏൽപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അതിന്റെ യാത്ര തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ ഓരോ വർഷവും 300 ൽ അധികം ആളുകൾ ആസിഡാക്രമണത്തിനു ഇരയാകേണ്ടി വരുന്നു എന്നതാണ് ഞെട്ടിക്കുന്ന സത്യം. ഒരു വശത്ത് സഹത്തെ പിടിച്ചു വാങ്ങാൻ കാണിക്കുക അത്യാഗ്രഹം. മറുവശത്ത് വേറൊരാളും ഇവളെ ഇനി സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന നിരക്ഷരമായ കാട്ടാളചിന്താഗതിയും അവനെ മനുഷ്യനല്ലാതാക്കുന്നു. സുരക്ഷിതമായ ഭാവി ജീവിതം കണ്ട് ഉറങ്ങുന്ന ഒരോ കുടുംബത്തിന്റെ സ്വപനങ്ങളെയും അവൻ തല്ലിത്തകർക്കുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിൽ നിന്നും തന്റെ ചർമ്മത്തിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ആ ഘടനാവ്യത്യാസം കൊണ്ട് മാത്രം വീടിന്റെ കതകിൻ മറവിലേക്ക് അവൾ പിൻവലിയുന്നു. ആ കതകിനപ്പുറമുള്ള ലോകവുമായുള്ള ബന്ധം അവൾ എന്നന്നേക്കുമായി അറുത്തുമാറ്റുന്നു.

എന്നാൽ അവർക്കും ജീവിക്കണം വിജയിക്കണം അതിനു വേണ്ടി അവർ തന്നെ മുന്നോട്ട് വരാൻ തുടങ്ങി, ജീവിത പ്രതിസന്ധികളെ നേരിടാൻ അവൾ തയ്യാറായി. വിരൂപങ്ങളെ തന്റെ ബലഹീനതയല്ല മറിച്ച് ഇതാണ് എന്റെ ശക്തി എന്ന് അവൾ തെളിയിച്ചു.പക്ഷെ പലകാരണങ്ങളാൽ ആസിഡ് ആക്രമണങ്ങൾ നടത്തപ്പെടുന്നു. അത് നിരാശ പ്രണയമാകാം. കുടുംബകലഹങ്ങളാകാം വസ്തുപ്രശ്നങ്ങളാകാം.ആ വരി അങ്ങനെ നീളുന്നു. അതുപോലെതന്നെ സ്ത്രീകൾ മാത്രമാണ് ഇതിന് ഇരയാക്കപ്പെടുന്നത് എന്നത് ഒരു മിഥ്യാധാരണയാണ്. ഇതിൽ 25% വരെ കുട്ടികളും പുരുഷന്മാരും ഉൾപ്പെടുന്നു.

അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ആസിഡാക്രമണങ്ങളെ ചെറുത്തുനിൽക്കുക എന്നത് സമൂഹത്തി -ന്റെയും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ഓരോ പൗരന്റെയും ആവശ്യകതയായി മാറിയിരിക്കുന്നു. നിയമങ്ങൾ ശക്തി പ്രാപിക്കട്ടെ... നിയമപാലകർ നീതി നടപ്പിലാക്കട്ടെ ..

Bedtime Stories

Gayathri K S
CE 2022

"Once upon a time....."
Cliched opening of all time
There lived a girl
who lived her dreams
She managed to grow wings
a nightingale out with her song.
Redefining the predefined shelters
little did she knew
of the forest ahead.
Fox tales, iron rods and forest fires
Bottles of acid awaited
to cook and plate her up for dinner.
A tasty meal indeed
The myth says she is a phoenix
meant to have risen from the ashes
yet she died of severe burns.
And we call her India's daughter
to honour another tragic death.
Yes I am born to this nation; but
I don't want to be another daughter.
For media it's a game
and rape cases won the race.
I would blame her for crossing
the so called "Lakshmana Rekha"
that some Lakshman drew for her.
Here it goes...
"once upon a time in Delhi
a girl was raped midnight"
Nothing much just another tale
Bed time and goodnight.

അസമത്വങ്ങളുടെ നിറഭേദങ്ങൾ

Fasalu Rahman
MCA 2021

ലോകത്ത് നില

നിൽക്കുന്ന വർഗ്ഗ വിഭജനങ്ങൾക്ക് മാനവരാശിയോളം തന്നെ പഴക്കമുണ്ട്. അസമത്വങ്ങളില്ലാത്ത കാലഘട്ടത്തെ മനുഷ്യനെ ചരിത്രാതീതകാലത്തിൽ നിന്ന് പോലും ഓർമയിൽ ചികഞ്ഞെടുക്കാൻ ഒരു പഠനത്തിനും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവില്ല. സ്വത്വത്തിലേക്ക് ഒതുങ്ങാനാഗ്രഹിക്കുന്ന, സ്വത്വത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്താനാഗ്രഹിക്കുന്ന എന്നാൽ ഒറ്റക്ക് കഴിയില്ലെന്ന മനുഷ്യന്റെ പൂർണ്ണ ബോധ്യത്തിൽ നിന്ന് തന്നെയാണ് വർഗ്ഗ ബോധവും അത് വഴി വർഗ്ഗ വികാരവും രൂപപ്പെടുന്നത്. ഇവിടം മുതൽ തന്നെ വേണ്ടപ്പെട്ടവരെ ഒന്നിച്ചു നിർത്താനും അവഗണിക്കപ്പെടേണ്ടവരെ കൃത്യമായി തിരിച്ചറിയാനുമുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിച്ചെടുത്തു തുടങ്ങി എന്ന് വേണം കരുതാൻ. തൊഴിലിന്റെയും മുടിയുടെയും നിറത്തിന്റെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിഭജിക്കുന്ന വംശീയതയും അവനെ ജനിപ്പിച്ച മാതാപിതാക്കളുടെ തൊഴിലിന്റെയും ജാതിയുടെയും മതത്തിന്റെയും ലിംഗത്തിന്റെയും പേരിൽ വിഭജിക്കുന്ന വർഗീയതയും വിഭജനത്തിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങളാകുന്നത് പ്രാചീനകാലത്തിൽ തന്നെയാണ്.

ഈ മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ നിറവും ലിംഗവും ആദ്യത്തേതാകുന്നത് ഇവ പ്രയോഗവത്കരിക്കാൻ ഒട്ടും തന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടതില്ല എന്നത് തന്നെയാണ്. പ്രാഥമികമായി മനുഷ്യർ സംഘങ്ങളായി രൂപപ്പെട്ടെങ്കിലും പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ ഈ വർഗ്ഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അന്തരം കുറവായതുകൊണ്ടു മാത്രമാകണം മാനവരാശി ഇത്രയും കാലം നിലനിന്നു പോയത്. പക്ഷേ ഏതാനും നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഈ അന്തരം വർധിക്കുകയും അധികാരശ്രേണികൾ രൂപപ്പെടുകയുമാണ്. അധികാരശ്രേണികളുടെ തലപ്പത്ത് വെളുത്തവരും പുരുഷന്മാരും സ്ഥാനമുറപ്പിക്കുന്നത് കൊണ്ട് തന്നെ വർഗ്ഗ പരമായ ഈ സമരത്തിൽ കറുത്തവരും സ്ത്രീകളും അപരവത്കരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടേയിരിക്കുകയാണ്.

വെളുത്തവരുടെ വംശീയമായ അപ്രമാദിത്വത്തിന് 19ാം നൂറ്റാണ്ടിലും 20ാം നൂറ്റാണ്ടിലും കൂടുതൽ ശക്തി പ്രാപിച്ച കൊളോണിയലിസം ആക്കം കൂട്ടുകയാണുണ്ടായത്. വർഗ്ഗസമരങ്ങളങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇക്കാലയളവിൽ വൈകാരികമായി കറുപ്പിനെ ഇത്രമോശം നിറമാക്കിയതിന് പിന്നിൽ വിശ്വാസപരവും രാഷ്ട്രീയപരവുമായ കാരണങ്ങളും നിരവധിയാണ്. ഓരോ സമൂഹവും കറുപ്പിനെ മോശമാക്കിയത് വിവിധങ്ങളായ കാരണങ്ങളാലാണ്.ആര്യ ദ്രാവിഡ സകൽപ്പങ്ങളും ഹിന്ദി എന്ന ഏക ഭാഷാ വാദവും ചാതുർവർണ്യ വ്യവസ്ഥയും ആത്യന്തിക

മായി ലക്ഷ്യം വെക്കുന്നത് കറുപ്പിനെ തന്നെയാണ്. കറുപ്പും വെളുപ്പും തമ്മിലുള്ള അന്തരം അതിന്റെ പാരമ്യത്തിലേക്കടുക്കുകയാണ് എന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കൂടി പുരോഗമന സമൂഹം ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതുണ്ട്. ചെറുത്തുനിൽപ്പുകളുടെ സ്വരങ്ങൾ ഉയർന്നു വരുന്നത് ഓരോ ദിവസവും അധികാര ശ്രേണികളുടെ സാമൂഹ്യമായ നീതീകരണങ്ങളെ വെല്ലുവിളിച്ചു കൊണ്ടു തന്നെയാണ്. നെൽസൺ മണ്ടേലയെപ്പോലുള്ളവർ ആ വെല്ലുവിളികൾക്ക് സമാധാനത്തിന്റെ ലളിതമായ മുഖമാണ് നൽകിയതെങ്കിൽ വംശീയത അവസാനിച്ചില്ലെങ്കിലും എന്റെ കറുത്ത പുഷ്ഠം വൃത്തിയാക്കാൻ വെളുത്ത ടോയ്‌ലറ്റ് പേപ്പർ ഉപയോഗിക്കുന്ന കാലം വരെ ഞാനത് കാര്യമാക്കുന്നില്ല എന്ന് വിളിച്ച് പറഞ്ഞ സിംബാബ്വെ പ്രസിഡന്റ് റോബർട്ട് മുഗാബെ പ്രതികരണങ്ങളുടെയും പ്രതിഷേധങ്ങളുടെയും രൂക്ഷമായ പരുക്കൻ ഭാവങ്ങൾ തന്നെയാണ് വെളിവാക്കുന്നത്.

പൊളിറ്റിക്കൽ കറക്ട്നസിനെ കുറിച്ച് ചില കോണുകളിൽ നിന്നെങ്കിലും ചർച്ചകൾ ഉയർന്നു വരുന്നത് പ്രത്യാശകൾ തന്നെയാണ് നൽകുന്നത്. സാമൂഹ്യ പരമായ അധികാരശ്രേണികൾ തച്ചുടക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും വർഗ സമരങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിലുടനീളം അവഗണിക്കപ്പെട്ടവരെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു വരേണ്ടത് പുരോഗമന സമൂഹത്തിന്റെ ആകെ ഉത്തരവാദിത്തമാണെന്നും തിരിച്ചറിയുന്നത് തന്നെ ഇന്നിന്റെ വിപ്ലവമാണ്.

निशान

AARYA SUNILRAJ
EEE 2021

पागल सी लड़की थी एक;
दिल में सपने और
उड़ने की चाह लेकर
गली गली घूमती थी वो।
मोहल्ले के हर पेड़ के
ऊंचे डाली हराया था वो।
गिर गई तो चोट लगेगी
लोग कहता रहा;
पर एक घाव से क्या होगा
भूरे रंग का एक निशान
छोड़ सक्तगे है शायद
और कुछ नही।
साल बीत गई वक्त बदली,
वो दीवानी सी लड़की की
पतंग जैसे सपने
अब उसके ससुराल में
मकड़ी का जाला भरे
कोने में चुप गए थे।
ज़ख्म के निशान थे आज भी बहुत,
दौडने गिरने से कम
पति के बेवजह पिश्वक]ाई से ज़्यादा।
लड़की से नारी, नारी से पत्नी;
इस सैर में खोया अनेक
आंखों के शरारत से लेकर
होश्वक]ों के मुस्कान तक।
तरस रही थी संसार में
अपने छाप छोडने को
वो उमंगी लड़की,
आज बचा है बस
उसके गाल पर निशान लाल सा।

OUR CHRIST IS BLACK

ആദ്യമായി ഹൈമൻ പൊട്ടി പുറത്തു വന്ന ചായില്യം രണ്ട് ശവക്കല്ലറകളായിരുന്നു പുറത്തു വിട്ടത് !

ആദ്യത്തേത് വിശപ്പ് പേറുന്ന ആ പെണ്ണിന്റെത്. രണ്ടാമത്തേത് അവളുടെ മാനം യോനിയിൽ കുത്തിനിറച്ച വൃദ്ധന്റേത്.

ANAGHA P S
2021 EEE

പൂജാമുറിക്ക് മുന്നിൽ നിന്ന് പ്രാർത്ഥന എന്ന പേരിൽ ബഹളം വയ്ക്കുന്ന അജ്ജി (അമ്മൂമ്മ) അന്ന് ഉറക്കെ കൃഷ്ണനെ വിളിച്ചു. ആ സമയം, എപ്പോൾ പൊട്ടി വീഴും എന്നറിയാത്ത ആ വലിയ നാലുകെട്ടിലെ കിഴക്കേ മൂലയിലെ മുറിയിൽ പൊട്ടിയൊലിക്കാൻ കാത്തുനിൽക്കുന്ന ചോരയുടെ അടുത്ത വരവറിയിച്ചുകൊണ്ട് അടിവയറ്റിലെ ഞരമ്പുകൾ രോഷം കൊണ്ട് എന്നെ കാർന്നു തിന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുകയായിരുന്നു. കൃഷ്ണനെ വിളിച്ചു കാര്യം പറഞ്ഞ ശേഷം, അജ്ജി എന്നെയും, ആയിയെയും (അമ്മ) അടുത്തേക്ക് വിളിച്ച് കാര്യം അരുളി. എന്നെ കമാത്തിരയിലേക്ക് പറഞ്ഞയക്കുന്നു. അയഞ്ഞുപോയ ഈ കെട്ടിടത്തിനോ ഇതിന്റെ നാഡികൾക്കോ എന്നെ ആവശ്യമില്ല, അജ്ജിയും ആയിയും തന്നെ ഈ വീടിന് അധികമാണ്. ഞാൻ വളർന്നു, ഇനി സ്വയം ജീവിച്ചു കൊൾക. ഇത്രയും പറഞ്ഞ്, ദേവാ.. എന്ന് ഉറക്കെ വിളിച്ചു നടുവിൽ കൈ വച്ച് കൊണ്ട് അജ്ജി ഉമ്മറത്തേക്ക് നടന്നു പോയി. അടുക്കളയിലെ പാതി വെന്ത അരിയെ നോക്കി ആയിയും. ഉള്ള രണ്ടു പാവാടകളിൽ രണ്ടിലും തുള വീണു തുടങ്ങിയിട്ടും പുതിയതൊന്ന് വാങ്ങാൻ പോലും കഴിയാത്തതിനാൽ തന്നെ, ഇതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ ആലോചിക്കാതെ ഞാൻ വീണ്ടും എന്റെ അടിവയറ്റിലെ വേദനയിലേക്ക് മുക്രിയിട്ടു പോയി. എൺപതുകളിൽ അവസാനിച്ച ദേവദാസി പദവിയെ പറ്റി അജ്ജി വീണ്ടും അലറി. പൂർവികർ ചോള രാജാവിന്റെ മുന്നിൽ ആടിയ ലാവണിയെ പുകഴ്ത്തി പറഞ്ഞു.

പിറ്റേന്ന്, പതിനേഴു വയസ്സായ എന്നെ സ്വയം പ്രാപ്തയാക്കി എന്ന പൂർണ്ണ വിശ്വാസത്തിൽ അജ്ജി എന്നെ തന്റെ ഏറ്റവും വിശ്വസ്തനായ കാളവണ്ടിക്കാരന്റെ കൂടെ യാത്രയാക്കി. ആയി പുറത്തേക്കൊന്നും വന്നു കണ്ടില്ല. കരയുകയായിരുന്നു എന്ന് വിശ്വസിക്കാനാണ് എനിക്കിഷ്ടം. പോകുന്ന വഴി മുഴുവൻ ആ കാള എന്നെ സ്നേഹത്തോടെ നോക്കി. മറാഠി മാത്രം അറിയാവുന്ന എന്നെ, നാഗ്പൂരിലെ ആ ചെറിയ ചേരിയിൽ നിന്ന് ഒരു വലിയ ചേരിയുടെ ചെറിയ മുക്കിൽ എത്തിച്ചതിൽ ആ കാള സ്വയം പുളകം കൊണ്ടു. ഞാൻ അതിനെ ഒന്ന് തലോടി. കാള എന്നെ വീണ്ടും സ്നേഹത്തോടെ നോക്കി. കാളവണ്ടിക്കാരൻ തിരിച്ചു പോയി.

ചിരിയും, ചീറ്റലും, ചീത്തയും, ചാത്തനും, ചോരയും, ചൊറിയും അല്ലലില്ലാതെ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ആ തെരുവിലേക്ക് പതിനേഴു വയസ്സുള്ള ഞാൻ കയറിച്ചെന്നു. തെരുവിലേക്ക് കയറി ഇടത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞയുടനെ അടിവസ്ത്രത്തിൽ വച്ചിരുന്ന തുണിയിലേക്ക് ഇത്തവണയും പിറക്കാതെ പോയ എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ചോര വീണു തുടങ്ങി. അടിവയറ്റിൽ പൂ പൂത്തു തുടങ്ങി. വകവെക്കാതെ അജ്ജി പറഞ്ഞ ആളെ തിരഞ്ഞ് ഞാൻ തെരുവിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്നു. ഒന്നുമുടുക്കാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങൾ , പാതിയുടുത്ത സ്ത്രീകൾ, മുഴുവൻ മറച്ചയാണുങ്ങൾ എല്ലാവരും എന്നെ തുറിച്ചു നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു.

മായ എന്ന് പേരായ തായിയെ (ചേച്ചി) ആണ് അജ്ജി കാണാൻ പറഞ്ഞത്. തെരുവിലെ ഏറ്റവും വലിയ വാതിൽക്കൽ നിന്ന് അവർ എന്നെ അകത്തേക്ക് വിളിച്ചു. പച്ചയും , ചുവപ്പും വരകൾ ഒന്നിടവിട്ട് വരച്ചിരുന്ന ചുവരിൽ അവർ അവരുടെ തന്നെ വലിയൊരു ചിത്രം തൂക്കിയിട്ടിരുന്നു. പൂർണ്ണ നഗ്നയായി നിന്നിരുന്ന അവരുടെ മാറിടങ്ങൾ കണ്ട് എനിക്ക് അറപ്പ് തോന്നി. അവർ എനിക്ക് മുറിയെഴുതി തന്നു. അപ്പോഴാണ് എനിക്ക് മനസ്സിലായത് ഈ തെരുവ് ഒരു വലിയ വീടാണെന്ന്, ആയി പണിയെടുക്കുന്ന ആ വലിയ ഫ്ലാറ്റിലേത് പോലെ ഓരോ മുറിയിലും ഓരോ താമസക്കാർ ആണെന്ന് മാത്രം. തായി എന്നെ മുറിയിൽ കൊണ്ടാക്കി. നല്ല മുറി. വൈകീട്ട് ധരിക്കാനുള്ള ചേല കാണിച്ചു തന്ന്, ആഭരണം എടുക്കാൻ വേണ്ടി തായി ആഭരണപ്പെട്ടി തുറന്നതും, അരിശം കൂടി നിന്ന എന്റെ മരിച്ച കുട്ടികളുടെ പ്രേതങ്ങൾ അടിവയറ്റിൽ നിന്ന് തലയിലേക്ക് ഇരച്ചു കയറി , ഞാൻ തലചുറ്റി വീണതും ഒരുമിച്ചായിരുന്നു. ഒരാണിനെക്കാളും ശക്തിയുള്ള കൈകൾ കൊണ്ട് അവർ എന്നെ മെത്തയിലേക്കിട്ടു. എന്നിട് അരികെയിരുന്ന കൂജയിൽ നിന്ന് വെള്ളമെടുത്ത് മുഖത്തേക്കൊഴിച്ചു. സ്പുടമല്ലാത്ത വാക്കുകളിൽ ഞാൻ അവരോട് തലചുറ്റലിന്റെ കാരണം പറഞ്ഞു. തമാശ കേട്ട പോലെ അവർ ആർത്തു ചിരിച്ചു. ചിരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ വലിയ മാറിടങ്ങൾ കുലുങ്ങി. അത് കണ്ട് എനിക്ക് വീണ്ടും അറപ്പ് തോന്നി. 'ചോര കൊണ്ടാണോ പെണ്ണെ നീ ചോര കുടിക്കാൻ വന്നത് ' എന്ന് പറഞ്ഞ് വീണ്ടും ചിരിച്ച് അവർ പുറത്തേക്ക് പോയി. പോകും വഴി ചോര നിൽക്കും വരെ ആ മുറിക്കകത്ത് കിടന്ന് കൊള്ളാൻ ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. കൂടാതെ 'ദേവാ..' എന്ന് ഉറക്കെ വിളിച്ചു. അത് എന്നെ അജ്ജിയെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. പിന്നീടൊരിക്കലും ആ വിളി എന്നെ അജ്ജിയെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചിട്ടില്ല, ഇപ്പോൾ അവ തായിയുടേതായാണ് ഞാൻ ഓർക്കുന്നത്. പിന്നീടുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ തെരുവിലേക്ക് വീണ്ടും പെണ്ണുങ്ങൾ വന്നു. വന്നവർ വന്നവർ തെരുവിലേക്കിറങ്ങി, നൃത്തം ചെയ്തു, ചോര പെറ്റു. അപ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ മുറിയിലെ ജനാലയിൽ നിന്ന് തെരുവിലെ ചുവപ്പ് ആസ്വദിച്ചു.

അഞ്ചാം ദിവസം ഉച്ചയായപ്പോഴേക്കും ചുവപ്പ് നിന്നിരുന്നു. തായി വീണ്ടും ആഭരണപ്പെട്ടി തുറന്നു. എന്റെ തൊലിപ്പുറത്തെ, മുടിയല്ലാത്ത രോമങ്ങളത്രയും വടിച്ചു കളഞ്ഞു അവർ. മിനുസമുള്ള തൊലി പകുതിയിലേറെയും വെളിവാക്കികൊണ്ട് ഞാൻ അന്ന് വൈകീട്ട് ചുവന്ന തെരുവിലേക്കിറങ്ങി. എന്റെ കറുത്ത തൊലി തെരുവിലെ ചുവപ്പിൽ തിളങ്ങിനിന്നു. അന്ന് ഞാനും നൃത്തം ചെയ്തു. ഞാനും തൊലിപൊഴിച്ചു. അപ്പോൾ തായിയുടെ ആ വലിയ ചിത്രം വീണ്ടും എന്നിൽ അറപ്പുളവാക്കി. ഒന്നുമിലായ്മയിൽ എന്റെ മാറിടങ്ങൾ എത്രത്തോളം വൃത്തികെട്ടതെന്ന് ഞാൻ സ്വയം ആലോചിച്ചു. ഓരോ വിത്ത് വിതക്കുമ്പോഴും സ്വയം അവയെ മറച്ചു പിടിച്ചു. പറ്റാതെ വരുമ്പോൾ കണ്ണുകൾ അടച്ചു. ഓരോ തവണയും തെരുവിൽ നിന്ന് മുറിയിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ ഞാൻ മനപ്പൂർവ്വം ആ ചിത്രത്തിലേക്ക് നോക്കാതെ പോയി. പക്ഷെ ആ മാറിടങ്ങൾ അപ്പോഴും അവിടെയിരുന്ന് ഓരോ വരവും പോക്കും കണ്ടാസ്വദിച്ചു. കുഞ്ഞുങ്ങൾ മരിച്ചപ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ മുറിയിൽ നിന്നും തെരുവ് കണ്ടു. ഇടക്കൊക്കെ തായി എന്റെ തലയിൽ എണ്ണ പുരട്ടി തന്നു , ഞാൻ തായിയുടെയും. വേറെ ഒരു പെണ്ണുങ്ങളെയും ഞാൻ പരിചയപ്പെട്ടില്ല. അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല എന്ന് തായി അറിയിച്ചു. അവർ അവരുടെ കീഴടക്കലുകളെ പറ്റി മാത്രം സംസാരിച്ചു.

മഴക്കാലങ്ങൾ ചാകരകളായിരുന്നു. അഞ്ചാം മഴക്കാലത്ത് തായി പ്രസവിച്ചു കിടക്കുകയായിരുന്നു. മഴയുടെ ഇരമ്പലിനെക്കാൾ ഉറക്കെ കരയുന്ന ആ കുഞ്ഞ് വാതിൽക്കൽ വരുന്നവരുടെയെല്ലാം സമാധാനം കളഞ്ഞു. ചിലർ തിരിച്ചുപോയി. അപ്പോഴൊക്കെ തായി അവരുടെ മുല കുഞ്ഞിന്റെ വായിൽ തിരുകി. ഞാൻ ആളുകളെ തിരിച്ചു വിളിച്ചു.
കുരച്ച് പെയ്തിരുന്ന ഒരു മഴക്കിടയിൽ കുഞ്ഞ് തായിയുടെ മുലക്കണ്ണ് കടിച്ചുകീറി. ചോര ചിന്തി.അന്ന് കുഞ്ഞ് കരഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരുന്നു. തായി പാൽ കൊടുത്തില്ല. എന്റെ അടിവ

യറ്റിലെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ തലതല്ലി ചാവാറായതു കൊണ്ട്, വിട്ടു പോകുന്നവരെ ഞാൻ തടഞ്ഞു നിർത്തിയതുമില്ല. വാതിൽക്കൽ നിന്ന് മടുത്ത ഞാൻ, ഒരു സിഗരറ്റ് കത്തിച്ചു വലിക്കാൻ തുടങ്ങി. അന്ന് പതിവില്ലാതെ എനിക്ക് ആയിയെ ഓർമ്മ വന്നു. അപ്പോൾ ഒന്ന് നീട്ടി വലിച്ച് പുക ഞാൻ ആ മഴയിലേക്ക് വിട്ടു, കൂരയുടെ മേലിൽ നിന്നു വീണിരുന്ന വലിയ തുള്ളികളുടെയും, ഞാൻ പുറന്തള്ളിയ പുകയുടെയും ഇടയിൽ കൂടെ ഒരു വെളുത്ത ചെറുപ്പക്കാരൻ കയറി വന്നു. മഴ വീണ്ടും ആർത്തു പെയ്തു. അതിനെ തോൽപ്പിക്കാൻ എന്നോണം കുഞ്ഞ് ഉറക്കെ കരഞ്ഞു. ദേഷ്യം മൂത്ത് തായി മുറിയിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് വന്നു. ഞങ്ങളെ കണ്ടപ്പോൾ വീണ്ടും അകത്തേക്കു പോയി. അന്ന് മുറിയിലേക്ക് പോകും മുൻപ് ഞാൻ അറിയാതെ ആ ചിത്രത്തിലേക്ക് നോക്കി. മാറിടങ്ങൾക്ക് അന്ന് ഭംഗിയുണ്ടായിരുന്നു. മുറിയുടെ കതക്കടക്കുമ്പോൾ മാറിന്റെ ഭംഗിയെക്കുറിച്ചാലോചിക്കുകയായിരുന്നു. കതകടച്ചു തിരിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും എന്റെ ചോര പൊടിഞ്ഞു. പക്ഷെ അയാൾ അപ്പോഴും എന്നെ നോക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ ചോരയുടെ മണം കിട്ടിയെന്നോണം അയാൾ എന്നോട് പറഞ്ഞു, 'നമുക്ക് മഴ നനയാം ?!'

കാമാത്തിപുരയിലെ അഞ്ചാം മഴക്കാലത്ത്, ഞാൻ ആദ്യമായി മഴ കൊണ്ടു. മഴയിൽ എന്റെ തുടകളിലൂടെ തെരുവിലേക്ക് ചോരയൊലിച്ച് പൊയ്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്റെ കൈവിട്ട് അയാൾ മഴയിലേക്ക് നടന്ന് പോയി. ഇരുട്ടിൽ ഞാൻ വീണ്ടും മുറിയിലേക്ക് കയറിപ്പോവുമ്പോൾ കുഞ്ഞ് കരഞ്ഞ് ക്ഷീണിച്ച് ഉറങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ തായി ആ ചിത്രം ഇളക്കി മാറ്റി. പകരം ഇല പൊഴിക്കുന്ന ഒരു പടുവൃക്ഷത്തിന്റെ ചിത്രം തൂക്കി. എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ചത്തൊടുങ്ങിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു. മഴ പെയ്തുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ചോര തോർന്ന ദിവസം അയാൾ വീണ്ടും വന്നു. ഞങ്ങൾ മുറിയിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ തായി കുഞ്ഞിന് മുല കൊടുക്കുകയായിരുന്നു. അന്നും കതകടക്കുമ്പോൾ ഞാൻ മാറിടത്തിൻറെ സൗന്ദര്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു. ശരീരത്തിൽ തൊടുമ്പോൾ എല്ലാം അയാൾ എന്നോട് സംസാരിച്ചു. പതിവിന് വിരുദ്ധമായി ഞാൻ എന്റെ മാറ് മറക്കുകയോ, കണ്ണുകൾ അടക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. എന്റെ രോമങ്ങളില്ലാതെ തിളങ്ങി നിന്ന കറുത്ത തൊലിയിൽ അയാളുടെ രോമാവൃതമായ വെളുത്ത പരുക്കൻ കൈകൾ തെന്നി നീങ്ങി. ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി പ്രണയിക്കപ്പെടുന്നതായി എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. തായി കുഞ്ഞിനെ എടുത്ത് വാതിൽ കടന്ന് പോയി. അയാൾ എന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ട്, തറയിലേക്ക് വീണ് മലർന്ന് കിടന്നു. അയാൾക്കു മേലെ ആ മെത്തയിൽ ഞാനും. എന്റെ മാറിടങ്ങൾ ആരോ മുറിച്ചെടുക്കുന്ന വിധം വേദനയുണ്ടായി. തായി കുഞ്ഞിന്റെ വായിൽ മുല തിരുകി തെരുവിലൂടെ നടന്നു. അയാൾ അതെ നഗ്നതയോടെ മുറിയിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിപ്പോയി. അടിവയറ്റിൽ വേദന പൊന്തി. വേദന അടക്കാൻ അടിവയറ്റിൽ കൈ വച്ചമർത്തിയപ്പോൾ അരയിൽ എന്തോ തടഞ്ഞു. അരയിൽ നിന്നും താഴേക്ക് ഇറങ്ങി യോനിയിലേക്ക് കേറിച്ചെല്ലുന്ന ഒരു നാഡി. അരത്താലി..!!

തായി തെരുവ് കടന്ന് പോയിരുന്നു. അയാൾ പിന്നീട് വന്നില്ല.. അരത്താലി ഉരുക്കി താഴാക്കി ഞാൻ ആ വലിയ വാതിൽ ഉള്ളിൽ നിന്നും പൂട്ടി. ആ ഇലപൊഴിക്കുന്ന പടുവൃക്ഷം ഇളക്കി മാറ്റി. എന്റെ നഗ്ന ചിത്രം തൂക്കിയിട്ടു. എന്റെ മാറിടങ്ങൾ തായിയുടേതിനേക്കാളും വലുതും ഭംഗിയുള്ളതുമായി എനിക്ക് തോന്നി. അജ്ജിയുടെ ലാവണി കഥകൾ ഞാൻ ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അവയെല്ലാം ആ വാതിൽപ്പടിക്കൽ തലതല്ലി മരിച്ചു.

വീണ്ടും എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ മരിക്കാനൊരുമ്പെട്ടു.. പക്ഷെ എല്ലാവരും ചത്തില്ല. ബാക്കിയുള്ളവരുടെ ചോര മരിക്കാത്തവൻ കുടിച്ചു തീർത്തു.

തെരുവ് ഇതൊന്നുമറിയാതെ ചുവന്നു കൊണ്ടേയിരുന്നു..! കമാത്തികൾ വീണ്ടും വന്നു കൊണ്ടേയിരുന്നു...

The Burning Capital

The communal clashes that broke out in northeast Delhi on 24 February and continued till 26 February, claimed at least 53 lives and left over 200 people injured, besides inflicting massive damage to properties and businesses. most people who were killed were muslims. The people took to the streets because of the Citizenship Amendment Act (CAA) and the NRC. The most striking detail of these riots is that no one with the power made any attempt to defuse the situation. The incompetence, deliberate inaction of those responsible for law and order as well as extremism helped the fires grow, inflicting more and more damage. There is video evidence of policemen destroying CCTV cameras in parts of riot-hit northeast Dehi. Another video shows policemen hitting an injured person with sticks and forcing him to sing the national anthem. The injured person was later reported to have died. Thus, the people of Delhi no longer rely on the police to be their saviour. The next institution that the people turn to is our judiciary. Recently the judiciary seems to be awfully quiet. It's almost like the lady of justice in India has her mouth gagged apart from being blindfolded. The failure of supreme court and high court of Delhi to take a proactive stance has certainly been a contributing factor to the size of the fire that burns Delhi.The Chief Justice of India, Sharad Bobde, opined that courts were not 'equipped' to handle palpable 'pressure' being created to somehow step in and prevent violence. As far as india is concerned, whenever the legislature and the executives fail it's citizens, judiciary is the body that comes forth as the superhero, the watchful protector of democracy.

It is no big surprise that the ruling party has remained quiet on this issue. No one was expecting the home ministry (under whose control Delhi police falls under) to respond or react. But defying everyone's expectations we have here the Aam Aadmi Party. They must have really thick skin to sit back and relax at a time when social harmony was falling apart. And this is the party that sought to promote peace and distinguish themselves from policies followed by the BJP with their chants of 'Jai Hanuman' and subsequent echoes of silence, they have become the very thing they swore to destroy. The cuts on Indian soil are not simply skin deep this time. They are wounds that are going to leave scars for a long while. And unlike other states, Delhi always remembers.

FARHA HANEEF
CE 2022

മതിലുകൾ പണിയുന്നവർ

ക്യാപിറ്റലിസത്തിന്റെയും സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെയും ദൈവമായ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റ് ഡൊണാൾഡ് ട്രമ്പ് തന്റെ പ്രെസിഡന്റ്ഷ്യൽ പ്രചാരണത്തിൽ എടുത്തു പറഞ്ഞൊരു കാര്യം താൻ ജയിച്ചു പ്രസിഡന്റ് ആയികഴിഞ്ഞാൽ അമേരിക്കയുടെയും മെക്സിക്കോയുടെയും അതിർത്തിയിൽ വലിയ കോണ്ക്രീറ്റ് മതില്പണിയുമെന്നതാണ്.

ഇരു രാജ്യങ്ങളുടെയും ഇടയിലുള്ള വലിയ അതിർത്തിയിൽ ഇങ്ങനെയൊരു കോണ്ക്രീറ്റ് മതിൽ പണിയുന്നതിന്റെ സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ കാര്യങ്ങളെ പറ്റിയും അത് ഉണ്ടാക്കാൻ പോകുന്ന പ്രത്യാഘാതങ്ങളെ കുറിച്ചും ട്രമ്പ് ആകുലപ്പെട്ടില്ല. മറിച്ച് അതിന്റെ ഭാരിച്ച ചിലവ് മെക്സിക്കോയെ കൊണ്ട് വഹിപ്പിക്കും എന്ന് കൂടി ട്രമ്പ് വാഗ്ദാനം നൽകി. അങ്ങേയറ്റം ക്യാപിറ്റലിസ്റ്റ് ആയ അമേരിക്കൻ സമൂഹത്തിന്റെ ഭൂരിപക്ഷത്തിന് അത് തൃപ്തികരമായിരുന്നു. പക്ഷേ പിന്നീട് കോണ്ക്രീറ്റിന് പകരം സ്റ്റീൽ മതിലായും അത് പണിയാനുള്ള ചിലവ് അമേരിക്കയിൽ നിന്നും തന്നെ കണ്ടെത്തും എന്നൊക്കെ ട്രമ്പിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങൾക്ക് പരിണാമം സംഭവിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും മെക്സിക്കോയിൽ നിന്നും അമേരിക്കയെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള മുതലാളിത്ത സങ്കല്പങ്ങൾ കോണ്ക്രീറ്റ് മതിലായും സ്റ്റീൽ വേലിയായുമൊക്കെ നിലനിൽക്കുന്നു. 2017 ലും പിന്നീടങ്ങോട്ടും ഈ മതിലിനു വേണ്ടി ലോക മുതലാളിത്തത്തിന്റെ പിതാവ് അമേരിക്കൻ ഭരണഘടനാ സംവിധാനങ്ങളിൽ പോലും പെളിറ്റിക്കലി ഇടപെട്ടു.2018 ലും തുടർന്ന് പിറ്റേ വർഷവും ട്രമ്പ് അമേരിക്കൻ മിലിറ്ററി ഫണ്ടുകളും മറ്റ് തുകകളും ഇതിന് വേണ്ടി ചിലവഴിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. മതിലുകൾ പണിയാൻ ട്രമ്പ് തിടുക്കം കൂട്ടികൊണ്ടിരുന്നു.പിന്നീട് വി ബിൽഡ് ദി വാൾ (We Build the Wall) എന്ന പ്രൈവറ്റ് കമ്പനിയും ഈ അവശ്യത്തിലേക്ക് തുക പിരിക്കാനും മറ്റ് സഹായങ്ങൾക്കുമായി എത്തി. അതിന്റെ തലപ്പത്ത് ട്രമ്പ് വിശ്വസ്തരും സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെയും സക്ഷെനിസത്തിന്റെയും തമ്പുരാക്കന്മാരും വളർന്നു.അവർ കടന്ന് വന്നാൽ ഉണ്ടാകുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെ കുറിച്ച് അമേരിക്കൻ ജനതയെ ബോധവന്മാരാക്കാനും ട്രമ്പ് മറന്നില്ല.

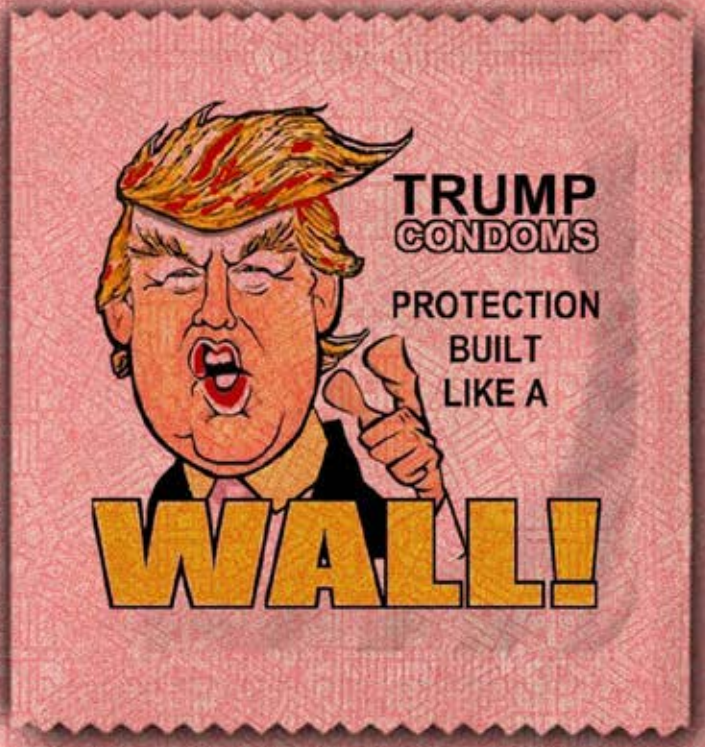

"Illegal immigration affects the lives of all Americans. Illegal immigration hurts American workers; burdens American taxpayers; and undermines public safety"

Illegal immigrants.
Illegal immigrants.
Illegal
Illegal

"The illegal immigrants are like termites. They are eating the grain that should go to the poor, they a re taking our jobs" -

ഇന്ത്യയിലേക്ക് കടന്ന് വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിയമലംഘകരായ മൈഗ്രന്റ്സിനെ തടയേണ്ട ആവശ്യകത അമിത് ഷാ പ്രഖ്യാപിച്ചത് ഇങ്ങനെയാണ്.കൂടുതൽ അഴത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങി ചെന്ന് അഭയാർത്ഥികളും കടന്ന് നുഴഞ്ഞുകയറ്റക്കാരെ മതം കൊണ്ട് തിരിച്ചറിയാനും അമിത് ഷാ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ഒരു പക്ഷെ ട്രമ്പിന്റെ തീവ്ര മനുഷ്യത്വവിരുദ്ധമായ നിലപാടുകൾക്കും അയാൾ പണിയുന്ന മതിലുകൾക്കും ഇന്ത്യയിലെ നുഴഞ്ഞുകയറ്റക്കാരെ കണ്ടെത്താനുള്ള അമിത് ഷായുടെ രേഖകൾക്കും റെജിസ്ട്രാറുകൾക്കും ഒരേ നിറവും ശബ്ദവുമായിരിക്കും. തികച്ചും നീതിരഹിതമായ സ്വഭാവവും

കുഷ്ഠം

സംവേദനം നഷ്ടമായ അഴുകിതുടങ്ങിയ
വിരലുകൾ കൊണ്ട് ഞാൻ ഒരു ഭൂപടം
വരയ്ക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. ചുവന്ന ഇറച്ചിക്ക്
മുകളിലെ തൊലിക് നിറങ്ങൾ മാറിവെരുന്നു.
ഭൂപടത്തിന്റെ ഒരു ബിന്ദുവിൽ തൊലി ഉരിഞ്ഞു
മാംസം പച്ചനിറം ആകുന്നു.
കുഷ്ഠം അ വാക്ക് ആദ്യം കേട്ടത്.. എപ്പോളാണ്....
കാടതിരും കണ്ടവും കണ്ട് കടന്ന് തട്ടകം
തീണ്ടിയ ഒറ്റച്ചിലമ്പിന്റെ നാദം ചെവിയിൽ..
പള്ളിവാൾ ആകാശം കീറി ആർത്തലയ്ക്കുന്നു...
ബലിക്കല്ലിൽ ഒരു ജീവൻ പിടയുന്നു..
ചുവന്ന ചോര എന്റെ തൊലി വിണ്ടുകീറിയ
കാലുകൾ നനയ്ക്കുന്നു...
വര തുടരുന്നു.

ക്യാൻവാസിൽ ഓരോ സ്ത്രീ. നിറം വ്യക്തമാവാത്ത
ശരീരത്തിൽ ചുരുണ്ട മുടിയിഴകൾ ..
കറുപ്പും വെളുപ്പും ഇടകലർന്ന അവളുടെ
കണ്ണുകളിൽ ഒരു നാഗം പത്തിവിടർത്തുന്നു.
നോക്കി നിൽക്കെ ഞാൻ വിഷം തീണ്ടുന്നു.
അവളുടെ നോട്ടത്തിൽ എനിക്ക് രതിമൂർച്ഛ ലഭിക്കുന്നു
വര അവസാനിപ്പിച്ചു. ഞാൻ നടന്നു തുടങ്ങി.
പാപം ദേഹത്ത് വിത്തായി മുളക്കുന്നു. തൊലി
അഴുകി വീഴുന്നു. സർക്കാരാശുപത്രിയുടെ മരബെഞ്ചിൽ
ബലിക്കല്ലിൽ പിടയുന്ന ചോര.
എനിക്ക് മുന്നിൽ പള്ളി വാൾ ആകാശത്തോളം ഉയർന്നു,
ആഞ്ഞു പതിക്കുന്നു.. നിറമില്ലാത്ത ചോര ഒഴുകുന്നു..
അവിടമാകെ പൂക്കൾ..
നിറം നഷ്ടമായ പൂക്കൾ

Pale Blue Dot

Muhammed Mishab P
ME 2023

"Look again at that dot,That's here. That's home. That's us. On it everyone you love, everyone you know, everyone you ever heard of, every human being who ever was, lived out their lives. The aggregate of our joy and suffering, thousands of confident religions, ideologies, and economic doctrines, every hunter and forager, every hero and coward, every creator and destroyer of civilization, every king and peasant, every young couple in love, every mother and father, hopeful child, inventor and explorer, every teacher of morals, every corrupt politician, every 'superstar,' every 'supreme leader,' every saint and sinner in the history of our species lived there -- on a mote of dust suspended in a sunbeam."

സൗരയൂഥത്തെക്കുറിച്ചും അതിന് പുറത്തുള്ള നക്ഷത്രാന്തരീയ മാധ്യമത്തെ(Interstellar Medium) ക്കുറിച്ചുമുള്ള പര്യവേഷണത്തിനായി നാസ വിക്ഷേപിച്ച ബഹിരാകാശ പേടകം Voyager 1, 1990 ഫെബ്രുവരി 14ന് ഭൂമിയിൽ നിന്നും 6.4 ബില്യൺ കിലോമീറ്റർ അകലെ വെച്ച് പകർത്തിയ ചിത്രത്തിൽ സൂര്യകിരണങ്ങളുടെ പ്രതിഫലന രേഖകൾക്കിടയിൽ 0.12 Pixel മാത്രം വരുന്ന ഒരു 'ഇളം നീല പൊട്ട്' ആയിരുന്നു ഭൂമി. വോയേജർ ദൗത്യത്തിൽ അംഗമായിരുന്ന കാൾ സാഗൻ- 1994ൽ രചിച്ച "Pale Blue Dot:A Vision of the Human Future in Space" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും അടർത്തി മാറ്റിയ ഒരേടാണ് മുകളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത്. കാൾ സാഗൻ 'ഇളം നീല പൊട്ട്' എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ച ഭൂമിയുടെ ചർമത്തിലെ വെറും രോമകൂപങ്ങൾ മാത്രമാണ് നായും നരനും നരിയുമെല്ലാം. എന്നാൽ മനുഷ്യ പരിണാമത്തോടൊപ്പം തന്നെ ഒരു പ്രതലത്തിൽ നിന്നും അതിർത്തിയിലേക്കുള്ള ചർമത്തിന്റെ പരിണാമവും വ്യക്തമാണ്. ആ അതിർത്തികൾ രാജ്യത്തിന്റെയും ജാതിയുടെയും മതത്തിന്റെയും രൂപത്തിൽ ലോകത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിൽ നില കൊള്ളുന്നു. ഇത്തരം

സാമൂഹികവും സങ്കല്പികവുമായ അതിർത്തികളും അതിർത്തികൾ വികസിപ്പിക്കാനുള്ള മനുഷ്യന്റെ ആർത്തിയുമാണ് രണ്ട് ലോക മഹായുദ്ധങ്ങൾക്കും കോളനിവൽകരണത്തിനും മറ്റു വംശഹത്യകൾക്കും മൂലധനമായത്. ഹിറ്റ്ലർ വിഭാവനം ചെയ്ത 'നാസിസവും' മുസ്സോളിനി വിഭാവനം ചെയ്ത 'ഫാസിസവും' വംശമഹിമയുടെ ഇരട്ടകുട്ടികളായി മാത്രമേ കണക്കാക്കാൻ സാധിക്കൂ. വംശമഹിമ പ്രചരിപ്പിക്കാനും അനുയായികളിൽ വംശീയത വളർത്താനും ഇത്തരം ചിന്തകർ അടിസ്ഥാനമാക്കിയത് ഭൂതകാലമഹത്വവൽകരണമാണ്. ഹിറ്റ്ലർ ആര്യ വംശത്തിന്റെയും മുസലീനി പുരാതന റോമൻ സംസ്കാരത്തിന്റെയും ചുവട് പിടിച്ചാണ് വംശീയ ധ്രുവീകരണം നടപ്പിലാക്കിയത്. ഈയൊരു കോ

ണിൽ നിന്നും വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ 'ചരിത്രം' എന്ന വാക്കിനേക്കാൾ 'ചെരിത്രം' എന്ന വാക്കാണ് കൂടുതൽ അഭികാമ്യം. കാരണം എഴുതി വരുമ്പോൾ എങ്ങോട്ടെങ്കിലും ഒരു 'ചെരിവ്' കാണുക സ്വാഭാവികമാണ്. ഫ്രഞ്ച് ചക്രവർത്തി ആയിരുന്ന നെപ്പോളിയൻ ബോണപ്പാർട്ട്ന്റെ 'History is a Set of Lies Agreed Upon' എന്ന വരിയും ഇതിനോട് ചേർത്ത് വായിക്കാം. ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രത്തിൽ യാതൊരു പങ്കും അവകാശപ്പെടാനില്ലാത്ത പല പ്രസ്ഥാനങ്ങളും പ്രതിമകളുടെയും സിനിമകളുടെയും രൂപത്തിൽ 'ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കാൻ' കഷ്ടപ്പെടുന്ന കാഴ്ച ലജ്ജാകരമാണ്. 'ഹരിജൻ', 'ദളിത് ' എന്നീ വാക്കുകൾ പൊതുസംസാരത്തിൽ നിന്നും ഉപേക്ഷിച്ചതായി പ്രഖ്യാപിച്ച ആദ്യത്തെ സംസ്ഥാനമായിരുന്നിട്ടും സമ്പൂർണ സാക്ഷര കേരളത്തിൽ പോലും മാട്രിമോണികളുടെയും മറ്റും രൂപത്തിൽ ഇന്നും ജാതി നിലനിൽക്കുന്നു. 2018 ൽ മാരി സെൽവരാജിന്റെ സംവിധാനത്തിൽ പുറത്തിറങ്ങിയ തമിഴകത്തെ ജാതിവ്യവസ്ഥയെ നിശിതമായി വിമർശിച്ച 'പരിയേറും പെരുമാൾ' എന്ന ചിത്രത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ 'നീങ്ക നീങ്കളാ ഇറുക്കിറ വരൈക്കും, നാ നായാതാ ഇരിക്കണംന്നു നീങ്കൾ എതിർ പാക്കിറ വരേക്കും ഏതുമേ മാറാത്' എന്ന നായകന്റെ പ്രതികരണം ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്ന ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ മുഖത്തേറ്റ പ്രഹരമാണ്.

ആഭ്യന്തര കലാപങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും രൂക്ഷമാവുമ്പോൾ സ്വന്തം നാടും വീടും വലിച്ചെറിഞ്ഞുകൊണ്ട് സ്വീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിതമാക്കപ്പെടുന്ന 'അഭയാർഥിത്വം', സാന്ദ്രത കൂടിയ മാധ്യമത്തിൽ നിന്നും സാന്ദ്രത കുറഞ്ഞ മാധ്യമത്തിലേക്ക് അർധതാര്യ സ്തരത്തിലൂടെ ലായനികൾ ഒഴുകുന്നതിന് സമാനമാണ്. അഭയാർത്ഥി ജീവിതത്തിന്റെ ഹൃദയഭേദകമായ കാഴ്ചകളാണ് ഈയിടെ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞത്. തുർക്കിയിലെ ബ്രോഡം തീരത്ത് പഞ്ചാരമണലിനെ ആലിംഗനം ചെയ്ത് ഒരു പട്ടുമെത്തയിലെന്ന പോലെ കിടക്കുന്ന 'അലൻ കുർദി'യുടെ ചിത്രം തുർക്കിഷ് പത്രപ്രവർത്തക ആയിരുന്ന 'നിലുഫർ ഡെമിർ'ന്റെ ക്യാമറ കണ്ണുകളിലൂടെയാണ് ലോകം കണ്ടത് . പിന്നീട് ബ്രിട്ടനും

ജർമ്മനിയുമെല്ലാം നിലപാട് മാറ്റി അഭയാർത്ഥികൾക്കായി വാതിൽ തുറന്നെങ്കിൽ ആ കണ്ണീർ ചിത്രം ലോകമനസ്സാക്ഷിക്ക് ഏൽപിച്ച മുറിവ് പ്രവചനാതീതമായിരുന്നു. സ്വന്തം രാജ്യത്ത് ഇരുചക്ര വാഹന വിൽപന നടത്തിയിട്ട് ലഭിച്ച പണവുമായി മകളുടെ ശോഭിതമായ ഭാവി സ്വപ്നം കണ്ട് അമേരിക്കയിലേക്കുള്ള പാലായനത്തിനിടെ മെക്സിക്കോ അമേരിക്ക അതിർത്തിയിലെ 'റിയോ ഗ്രാൻഡെ' നദിയിൽ മുങ്ങി മരിച്ച എൽസവദോറിയൻ പൗരൻ ഓസ്കാർ മാർട്ടിനെസിന്റെയും മകൾ രണ്ടു വയസ്സുകാരി വലേറിയയുടെയും ചിത്രം ലോകം നടുക്കത്തോടെയാണ് കണ്ടത്. പിതാവിന്റെ ഷർട്ടിനുള്ളിൽ കിടക്കുന്ന കുഞ്ഞു വലേറിയയുടെ ചിത്രം ആരുടേയും കരളലിയിക്കുന്നതാണ്.

ലോകരജ്യങ്ങളെല്ലാം അഭയാർത്ഥികൾക്കായി വാതിൽ തുറക്കുമ്പോൾ ഇന്ത്യയുടെ കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റ് അടുത്തിടെ പുറത്തിറക്കിയ CAA(Citizenship Amendment Act), NRC(National Register of Citizen) തുടങ്ങിയ നയങ്ങൾ ആശങ്കാജനകമാണ്. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ 'മാഗ്നാകാർട്ട' എന്നറിയപ്പെടുന്ന മൗലികാവകാശങ്ങളിൽ ഒന്നായ 'സമത്വത്തിനും' നിരയ്ക്കാത്തതാണെന്ന് മാത്രമല്ല, അഭയാർത്ഥികൾക്കിടയിൽ മതപരമായ വേർതിരിവുകൾ കൊണ്ട് വരുന്നത് ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾക്കിടയിൽ ഏറ്റവും വലിയ ജനാധിപത്യ രാജ്യത്തിന്റെ മതനിരപേക്ഷത ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാൻ കൂടി കാരണമായി. ഐക്യ രാഷ്ട്ര സംഘടന വരെ നിയമത്തിലെ വേർതിരിവിനെ അപലപിച്ചത് രാജ്യത്തിന്റെ മതേതര മുഖത്തിന് അപമാനകരമാണെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം.

ഒരു ചർമത്തിലെ രോമകൂപങ്ങളൊക്കെയും സമന്മാരായ പോലെ എല്ലാവരും സമന്മാരായ, മനുഷ്യമനസ്സിൽ യാതൊരുവിധ അതിർത്തിയുമില്ലാത്ത പുതിയൊരു പുലരിക്കായി നമുക്ക് കാതോർക്കാം...

ഉടനെ ഇരുവരുടെയും കണ്ണുകൾ തുറന്നു. തങ്ങൾ നഗ്നരാണെന്ന് അവരറിഞ്ഞു. അത്തിയിലകൾ കൂട്ടിത്തുന്നി അവർ അരക്കച്ചയുണ്ടാക്കി.

ഉത്പത്തി 3 : 7.

വസ്ത്രങ്ങളുടെ ആവശ്യം എന്തിനാണ്? നിങ്ങൾക്ക് എന്റെ തുണിയുരിഞ്ഞെടുക്കാം പക്ഷേ എന്നെ വീണ്ടും വസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമോ??

ദ്രൗപതി, മഹാസ്വേതാ ദേവി.

WHEN THE SKIN RECITES CHRONICLES

Shree lakshmi Lanish
CSE 2022

An Overview On Anthropodermic Bibliopegy

Unraveling the largest entity that wraps us, we find that the human skin is not limited to get worn off after death. We've seen other organs remain alive even after one's death, as they enhance the lives of other individuals. But what does the human skin do apart from getting disintegrated? That's where the queer subheading takes its role. As strange as the name sounds, it defines something quirky. Anthropodermic Bibliopegy defines the practice where the human skin is used for binding books. Surprised? Well this practice that evolved from the eighteenth century led to the creation of various books that are way too far from ordinary. The motive that has led to the practice is still bizarre. However, research has proven that 31 out of 50 books in public institutions are supposed to have anthropodermic bindings, of which 18 have been confirmed as human skin. Now the next obvious question is regarding the willing (or or unwilling) skin donors. Looking back to the Neo- Assyrian period, we find that the prisoners were being flayed. The skin is stripped off from the body in a single piece and is displayed to the public, so as to generate a sense of fear within them. There were also times when the skin was preserved for a longer time. However there were no valid testimonies that proved the usage of skin to bind books, in spite of the widespread rumors. This practice gained popularity during the period of French revolution, or rather during the Reign of Terror. The skins of those who were executed were flayed and they were used to bind books. This included copies of the French Constitution. Medical professionals also started contributing towards this practice and hence, more corpses got flayed and more books were bound using the epidermis. Also, there are a few libraries that claim to have a book or two within their collections with a direct connection to a historic figure, by being bound in human leather. Hence, anthropodermic bibliopegy was also used as to cherish souvenirs of people and as a tribute that their loved ones pay to their soul. We can find books from human skin in certain libraries and museums across the globe. Some of the famous examples include Destinees de l'Ame (Destinies of

the Soul), found in the Harvard university library. It is covered with the skin of an unclaimed female mental patient. Sources claim that it is taken from the back of her body. It is said that upon close observation, we can easily distinguish the pores of the skin, and the reason behind the human skin binding was that “a book about the human soul deserved to have a human covering.” Other surviving examples include the skin flayed from the bodies of criminals, admirers, soldiers, convicts and many other humans who died of natural causes. The Bristol Record Office contains a book made from the skin of the first man to be hanged at Bristol Gaol, John Horwood. The book contains the case history of how he murdered a lady in town. Another example is An Elementary Treatise on Human Anatomy written by Joseph Leidy, and it is bound with the skin of “a soldier who died during the great Southern Rebellion”. These three examples show the different scenarios under which they used human skin as a medium of storytelling. Anthropodermic Bibliopegy conveys an intense history that reflects the much more severe experiences of death. The preserved books tell more tales rather than the content inscribed within it. When the book itself holds the element of life, can we hear the skin whisper after ages?

ABHIRAM MOHAN M
ME 2020

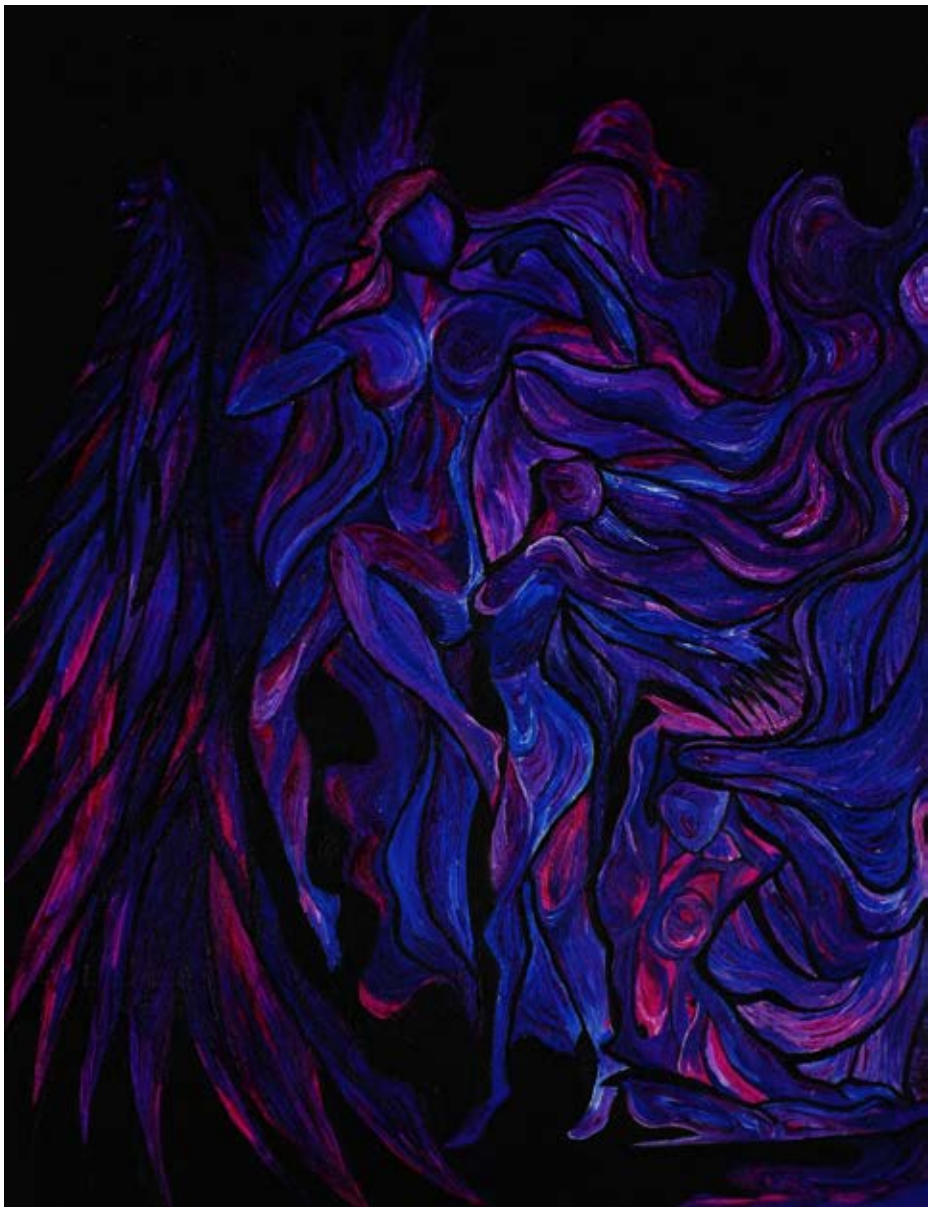

'മെറ്റമോർഫോസിസ്' എന്ന കാഫ്കയുടെ നോവൽ തുടങ്ങുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. ''ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ അസ്വസ്ഥമായ സ്വപ്നത്തിൽ നിന്നുണർന്ന ഗ്രിഗർ സാംസ കിടക്കയിൽ താനൊരു ഭീമാകാരമായ കീടമായി മാറിയതായി കണ്ടു..''

മനുഷ്യൻ എന്ന വലിയ സമസ്യയെ വിചാരണം ചെയ്യുന്നതിനോടൊപ്പം, ജീവിതത്തിന്റെ അർത്ഥശൂന്യതയും, ആൾക്കൂട്ടത്തിലും ഒറ്റപെട്ട് പോവുന്നവരുടെ ഏകാന്തതയും ആ കഥ ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ വണ്ടായി രൂപാന്തരപ്പെടുമ്പോൾ, സ്വന്തം ബലഹീനതകൾക്കും, സമൂഹത്തിന്റെ ഒറ്റപെടുത്തലുകൾക്കും മുന്നിൽ തോറ്റ്, മരണത്തിനു കീഴടങ്ങുന്ന ഗ്രിഗർ സാംസ.

പ്രിയപ്പെട്ട ഗ്രിഗർ സാംസ മരണത്തോടെ നിങ്ങളൊരു ചിത്ര ശലഭമായി ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നു. ചിറകുരുമ്മി പറക്കുമ്പോൾ ,മാത്രം ചിറകുകൾക്കുള്ളിലെ നീലിമ ദൃശ്യമാവുന്ന വർണ ശലഭങ്ങൾ.

അതെ, ഞാനിപ്പോഴും പ്രണയിക്കുന്നത് റൈനോയെ തന്നെയാണ്. തൊലിക്കട്ടി ലേശം കൂടുതൽ ആയതുകൊണ്ട് തന്നെ ഈ പുസ്തകത്തിലെ വാക്കുകളോ, നിങ്ങളുടെയുള്ളിലെ ചെളിയോ ഞങ്ങൾക്കും, ഞങ്ങൾപ്രസവിച്ച കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും വെറ്റിലമുറുക്കിലെ ചുണ്ണാമ്പിന്റെ പേറ്റുനോവെന്നപോലെ സുഖകരമായൊരോർമ്മ മാത്രം.... ഉറ കീറിയെറിഞ്ഞ മജ്ജമാത്രം.

മണ്ണിലേക്കാണ മരുന്നു കുപ്പിയൊന്നിൽ ഉരുക്കിയൊഴിക്കണം നിന്റെ പേടിയും അമ്ലബിംബവും ഒരിത്തിരി പ്രണയവും, അതിലേറെ നാണക്കേടും. എന്നിട്ടൊഴിക്കേടോ ഒരികുപ്പി ആസിഡ് എന്റെ പുറത്തും...! ചുട്ടുനീറട്ടെ ഞാനും എന്റെ പ്രണയവും, പിറക്കാതെപോയ ഒരുപിടി കവിതകളും..!

ഇക്കിളി ചോറി വെട്ട്

UNION MEMBERS

MOHAMMED ARSHAD P
CHAIRMAN

AASHMINATH K M
VICE CHAIRPERSON

ADHIL FALAH
GENERAL SECRETARY

SMERA K V
JOINT SECRETARY

ANAGHA P S
STUDENT EDITOR

ROSHAN TOMMY
FINE ARTS SECRETARY

RAHUL P
GENERAL CAPTAIN

DHANSREE
LADY REPRESENTATIVE

ASSOCIATION SECRETARIES

ANIYAN N P
ARCHITECTURE

ANKITH K I
ELECTRICAL

JOHN THATTIL
ELECTRONICS

TONY C A
PRODUCTION

SHIVA PRASAD M P
MECHANICAL

YADHU G KRISHNA
COMPUTER SCIENCE

AMAL K S
CHEMICAL

JIJO K S
CIVIL

YEAR REPRESENTATIVES

ANAMIKA ANIL
FIFTH YEAR

MOHAMED FAYIS
FOURTH YEAR

SAURAV MOOPIL
THIRD YEAR

E J AVINASH
SECOND YEAR

ABHIJITH SURAJ
FIRST YEAR

PEERU MUHAMMAD
PG REPRESENTATIVE

Dyuthi

2020

നിലാവും ചിരാതും

'കരഞ്ഞു കരഞ്ഞു കവിഞ്ഞു കാട്ടിലെ
മഴയെല്ലാം നുമ്മ കൊണ്ടില്ലേ
നനഞ്ഞു കൊവുന്ന് തളർന്ന് സങ്കട
ചതുപ്പിലെന്തൊരമലഞ്ഞില്ലേ

മുകില് മുള്ളതാണെടി മഴ
തോരുമ്പം നുമ്മ ഒന്നല്ലേ
മുതുക് പൊള്ളതാണെടാ വെയിൽ
ചായുമ്പം നുമ്മ ചാവൂല്ലേ'

പെയ്ത്തിറങ്ങിയ രാവിനും ആർത്തിരമ്പിയ ഓളങ്ങൾക്കും മൂകസാക്ഷിയായി നിന്നാ ചിരാതുകൾ. കെട്ടഴിഞ്ഞൊഴുകിയ ഈണങ്ങൾ. മാനം തൊടാതെ നിലാവിൽ പാറിപ്പറന്നാ ഉള്ളങ്ങൾ.
ജി ഈ സിയുടെ മറക്കാനാവാത്ത സായാഹ്നങ്ങളുടെ നിരയിലേക്ക് മറ്റൊരു പേരും കൂടെ: നിലാവും ചിരാതും.

എത്ര പുതിയ ഏർദോഗൻമാർ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടാലും കലയിലൂടെ വിപ്ലവം പിറക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. മരിച്ച രാജ്യത്ത് കബറടങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല എന്നെഴുതി വെച്ച എഴുത്തുകാരൻ ശ്രീ. അൻവർ അലിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ, ചൂടേറിയ ചർച്ചകൾക്ക് നടുവിൽ, കോളേജ് മാഗസീൻ കമ്മിറ്റി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. മുറുക്കിക്കെട്ടിയ സ്ട്റിങ്ങുകൾക്കൊപ്പം പിടിച്ചപ്പോൾ, ചിതറിയതും മറക്കപ്പെട്ടതും ഉപേക്ഷിച്ചതുമായ വാക്കുകളുടെ വമ്പൻ തിരിച്ചുവരവിനായിരുന്നു അന്നാ കൂട്ടം സാക്ഷ്യവഹിച്ചത്. കേരളത്തിൽ വിരളമായി നടത്തപ്പെടാറുള്ള സ്റ്റാൻഡ് അപ് പോയറ്റ്റി പരിപാടിയുടെ മോടി കൂട്ടി. പ്രണയവും ഭ്രാന്തും തുലാസിലിരുന്ന് മത്സരിച്ചപ്പോൾ, ഇനം മറന്ന് സ്നേഹിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ച അമ്മയും, ബലാത്സംഗത്തെ കീറിമുറിച്ച കൂട്ടുകാരികളും കവിതകളിലൂടെ പുനർജനിച്ചു.
കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പൽ ശ്രീമതി.ഷീബയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്ന പരിപാടിയിൽ ജനറൽ സക്രെട്ടറി ആദിൽ ഫലാഹ് സ്വാഗതം പറഞ്ഞു. അദ്ധ്യാപകരായ കോളേജ് യൂണിയൻ സ്റ്റാഫ് അഡവൈസർ സജിത്ത് സർ, മെക്കാനിക്കൽ എൻജനീയറിങ്ങ് പ്രൊഫസർ മോഹൻദാസ് സർ തുടങ്ങിയവർ ആശംസകളർപ്പിച്ചു.

കവിതകളിലും പാട്ടുകളിലും ഒതുങ്ങാതെ ചർച്ച രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്കും നിലനിൽപ്പിലേക്കും വഴിവെച്ചപ്പോൾ, തടങ്കലിലാക്കപ്പെട്ട ജനതയുടെ ആകുലതകളുടെ ഒരു പങ്ക് ഓരോരുത്തരും ഏറ്റുവാങ്ങിയിരിക്കണം. തീ കൂട്ടി വട്ടം കൂടി നാടൻ പാട്ടുകൾക്ക് താളം പിടിച്ച് ആ രാത്രി അവസാനിച്ചപ്പോഴും, ചുറ്റും തളം കെട്ടിനിന്നത് കവിയുടെ ഈ വാക്കുകളായിരുന്നു :
''ഒരിക്കലും ശുഭാപ്തി വിശ്വാസി അല്ലാതിരുന്ന ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഈ കൂട്ടത്തെ കാണുമ്പോൾ അൽപനേരത്തേക്കെങ്കിലും ഒരു ശുഭാപ്തി വിശ്വാസി ആവുകയാണ്''

നിലാവിലാ ചിരാതുകൾ അണയാതെ തുടരട്ടെ.

College Sport Teams

MENS VOLLEYBALL

WOMENS VOLLEYBALL

MENS NETBALL

WOMENS NETBALL

MENS FOOTBALL

WOMENS KABADI

MENS KABADI

MENS BASKETBALL

WOMENS BASKETBALL

MENS KHO KHO

TABLE TENNIS

CHESS TEAM

ATHELETICS TEAM

Badminton

Mens Softball

Mens Handball

COLLEGE UNION **REPORT**

The college union 2019-20 was elected on 4th September 2019, with Mohammed Arshad P as Chairperson and Adhil Falah as General Secretary. This report covers the numerous activities conducted by this college union.

Bhoomika'19, the official inauguration of the newly elected union was done on October 2 by the college principal Dr. Sheeba V S along with the film crew of 'Edakkad Battalion 06' which included renowned artists like Tovino Thomas, Samyuktha Menon, Sankar Induchoodan and Nithya Mammen. As part of Gandhi Jayanthi, a campus cleaning activity in association with the college NSS unit, was also carried out. Then a cultural night with various stage performances of the students gave a colourful end to Bhoomika '19 and a good start to the union activities.

Union Athletics

A House wise competition with all the students teamed into four houses, competed to prove their athletic skills and excellent sportspersonship in the Union athletics conducted on 11th and 12th of October.

'**Nilavum Chiraathum**', an interactive session with Anwar Ali followed by the official inauguration of magazine committee was conducted on 15th October. Stand up poetry was also conducted and the program marks an unforgettable experience for all GECians.

Inter Department Games

In the inter departmental games - Dunk, Ace, Hit's and Golazo held from 23rd October to 6th November, teams from different departments made an effort to prove their mettle on the grounds of GEC

Diwali '19 celebrating Diwali night lighting diyas and flying lanterns along with the music performance of Bansuri band, was conducted on 28th October and made a beautiful experience for GECians.

Akrithi, an ice breaking session for the first years including various sports, cultural and literary events, was conducted between November 11 and 15. It hosted a platform for the first years to showcase their talents and all of them participated with enthusiasm. The event concluded with Akrithi night with live performances by DJ Peter and Samuraizz.

Chithram '20, the film fest of GEC was conducted from January 27 to 29 screening short films, documentaries and movies of different genres including a poll movie on the final night. The quality of films and the theatre - like atmosphere brought out a mesmerizing treat to the eyes of massive GEC audience

GPL 20 - GEC's premier cricket league GPL was officially inaugurated on 15 January. The league saw the participation of 8 teams which gained their icon players through auction contesting for the coveted trophy. The finals was played between Mekava CC and Kunzima CC on 4 February. Mekava won the match by 35 runs to be crowned champions.

Dyuthi cricket - The cricket league for women was held in February. As a pre -

Dyuthi event with 6 women teams competing for the trophy, it proved an encouraging event for the lady cricketers of GEC

Dyuthi '20 - The national level multi-fest, the biggest techno-cultural extravaganza of GEC, aimed at revealing the technical and cultural skills, was conducted from February 20 to 23.Dyuthi has always been in limelight for the social awareness campaigns associated with it. A social awareness campaign on the LGBTQI+ communities and Dyuthi Run - an endeavour to spread the message was conducted at Thrissur Swaraj round. As part of the campaign a talk session carried out by three LGBTQI+ organisation activists and a street play at Thekkinkad maidan, were conducted on the first day. GEC witnessed 3 days and 4 nights packed with multitude of techno-cultural and informal events. Dyuthi attracted thousands of students from several colleges with it's fascinating shows by artists like Sooraj Santhosh, Anne Amie, Maari Ferrari and music band Lagori.

CLUBS & ACTIVITIES OF **GEC**

NSS REPORT

The National Service Scheme was launched in Gandhiji's centenary year in 1969. The NSS Units 181 and 259 of the Government Engineering College Thrissur, being the most active and vibrant units under the Directorate of Technical Education, Government of Kerala, celebrated the glorious 50 years of National Service Scheme through various activities which lasted the whole academic year of 2019-20.

The unit's have undertaken the regular activities like Harithavidya, the organic vegetable farming, tuition classes at the children's home Ramavarmapuram and NSS Balabhavan, Ramavarmapuram.

Apart from these regular activities, the unit's have also shown their whole hearted participation during the floods by carrying out the relief activities and the electrical restoration work at Nilambur. As a part of the Swachh Bharath Abhiyan, various cleaning activities were carried out which include the campus cleaning, footpath cleaning etc. As a part of the Haritha Kerala Mission, "Used Pen Collection" boxes were installed in all departments, natural ponds were cleaned, many orientation classes were conducted and moreover all the programs were organised strictly following the green protocol. As a part of the "Pachathuruth" scheme of the Haritha Kerala Mission many saplings of the indigenous trees and plants were planted at the vacant space in the campus premises.

Blood and stem cell donation camps were conducted where the volunteers collected 115 units of blood and more than 500 cheek cell samples. Initiatives are being taken for the efficient implementation of the "Home for Homeless" project. Various competitions and Orientation sessions were conducted on the special days like NSS day ,Environment Day, Ozone day, Children's Day, Women's Day, Transgender's Day of remembrance etc

The seven day special camp conducted under the "Punarjani" Project of the Kerala Government, held at Taluk Head Quarters Hospital, Chalakudy created an asset of 35 lakhs. Adding a feather to the crown of NSS GEC Thrissur the 259 unit won the award for 'Best Unit'. In addition to the above Abhinandh A has bagged the award for 'Best Volunteer Secretary' and Dr. Ramesh Kumar P won the award for 'Best Program Officer', for the year 2018-19 at the Directorate Awards of the NSS Technical Cell. Also these winners have been nominated for the National awards in the corresponding categories .The NSS GEC unit also received the Dr. Rani Menon Award for the best unit's in Thrissur District .

OASIS

"Behind every little smile there is a human touch". The oasis club of GEC shown that there are million ways to spread happiness. Through literary cum cultural fest 'Sparsham' for the college mates it transferred the awareness over palliative care and responsibilities to the society . Likewise 'Kiranam ' the arts and cultural fest for the special abled were conducted with much glitters to carve the hidden talents, where more than 200 innocent minds shown out the treasure in them. In association with alpha pain and palliative care the club had spread the message of serving the society. The club also find times to reside with inmates of old age home and children's home, Where the festivals like Onam, Diwali, X mas were celebrated annually. Also the club rebuilt the needed joy and happiness to many lives through alpha wedding and home care which proved that some gatherings can change someone's life

BANSURI MUSIC CLUB

The music club of GEC,Thrissur "BANSURI" has always stood up to promote the essence and values of Music. The club conducted meetings regularly from the start of the academic year to plan it's upcoming activities and had organized much of the programs in the year.

Starting from the jamming sessions to arranging gigs at events like Sparsham, Diwali celebration, Transgender day celebrations, Valentine's Day in assocaition with Graffiti club, to various other programs each of which was a stage for upcoming talents and hosted their first ever performance in college.

The newly bloomed first years band made their debut through the band event "ENIGMA" and many members of the club actively participated for various musical competitions in Dyuthi XX.

SAE GECT

Last year was pivotal for SAE GECT chapter. Our Tractor design Team (Team-BHP) managed to get the 3rd prized in design and overall 3rd prize in the southern zone. Our Bicycle design team (Team Zeus) bagged 1st prize for best innovation and 2nd for best presentation at the nationals. Team Airino, which took part in Aeroplane Design Competition, came in 31st in the nationals, being the 5th best team in the state. Mesa, our BAJA Team succeeded in qualifying the virtual round and is prepping up for the fabrication phase. Meanwhile, we performed remarkably well in Tier 2 and Tier 3, winning first position in Biomimicry and 3rd position in Process Planning at the nationals.

GYANARTHA QUIZ CLUB

Among one of the oldest and most prominent college quiz clubs in India, Gyanartha has been a matter of pride for every GECian. Earning accolades from many quizzes and hosting lots too, last year was very fruitful for the club. The Freshers' Quiz started out the year with a bang with an unprecedented number of students turning up for the event. During the KTU Techfest held in our college, Gyanartha was fortunate enough to host a variety of quizzes along with the main quizzing attraction of the fest, The Quizcon Sci-Tech quizzes. Weekly meetings were held every Friday to conduct our informal quizzes along with Quiz Federation of India's QF1 league Seasons 1 and 2. The club's premier event, The Gyanartha Quiz fest, aptly held on the days preceding Thrissur Pooram was a huge success with participants turning out from various parts of the country. Along with the open general event, Quizzards of Oz, many informal quizzes were also conducted as part of Dyuthi. The individual department events also had quizzes backed up by Gyanartha. The year ended on a wonderful note with a farewell quiz held to bid adieu to the amazing final year members of Gyanartha. When all is said and done, Gyanartha has had an amazing year,like it has been for ever.

GRAFFITI REPORT

Like every other year, the literary club Graffiti began it's activities with the Recruitment Drive (RD). The RD is an event dedicated to the freshers. It was a two-day event, filled with fun activities which showed the first years the true essence of graffiti. The year 2019 was particularly special for the club as it was their 10-year anniversary and they instituted an alumni meet-Graffessence, where the founders along with every generation of the club gathered together to share their experiences as well as their expectations from the club. Graffessence began with the launch of the new logo for the club. This was done by team OMM (Offensiven't Memes Malayalam). To honour their presence, a meme making contest was also held, which was judged by them. As a part of pre-Dyuthi events, the club hosted GEC Valentine's Day in association with Bansuri music club, where all the singles out there were given an opportunity to enjoy the day. Workshops on Adobe Premiere as well as Photoshop also were conducted during which students were introduced to the basics of these softwares. This academic year also saw the start of Graffiti Discussions, which is an open platform for people to come, sit and discuss various issues happening around us.

SPICMACAY GEC

Tarang'20 was the annual cultural event conducted by the SPICMACAY GEC Chapter in association with the much-awaited Dyuthi'20 on the thirteenth of February 2020. SPICMACAY is the club associated with Indian cultural artforms, dance and music.

It was a well organized event which saw participation from every stream and grade. The College Union's relentless support, the encouragement poured in by the Staff Coordinators: Dr Sudheesh R.S(Asst. Prof. Mechanical Dept.) and Dr M.S Sinith(Asst. Prof. ECE Dept.), the dedication and sincere efforts put in by the organisers: Ms.Namitha D Nair(Convener,S6, PE), Mr. Sangeeth Krishnan (Secretary,S6,ME), Mr.Sooraj S Menon(Coordinator,S6,PE) and the entire team, starting from the photographers and stage setup in charge to the very talented performers who put together a very delightful and mesmerising display of Indian classical music and dance performances,was truly worthy of appreciation. Not to mention the engaging and elegant compering done by Ms.Harsha Santhosh (S6,CSE) which complimented the program very well.

The evening was off to a delectable start by seeking blessings of God Almighty with the Rangapooja followed by semiclassical fusion danceforms.This was followed by a marvelous carnatic concert consisting of all major eastern music instruments namely: Veena,Flute,Tabla, Mridangam and Violin. The vocalists and the musical pieces/songs chosen were absolutely wonderful. The remarkable"Desh Thillana" served as the showstopper to the 90 minutes long concert which was also aesthetically very well received by the audience. The esteemed presence and participation of Dr. M.S Sinith, (Asst. Prof. ECE Dept.) made the concert even more special.Next up we had some beautiful semiclassical dance duets and fusions which was a rich and clever blend of tradition and modernity. The event was concluded with a carnatic fusion followed by an elegant Mangalam.

It was a wonderful experience and the event threw enough light on the importance and beauty of Indian classical music and dance especially at a time when cultural and traditional artforms fail to receive the popularity and respect it deserves even though many Initiatives have and are being put forth by various organizations world-wide.

It is a matter of pride that a prestigious technical institution like ours,which is interestingly located in the cultural capital of Kerala: Thrissur, could pay tribute to our rich culture.

Hat's off to Team Tarang at Dyuthi'20!!

IDEATOR

Ideator ,the innovation club of GEC never failed to make their contribution during the Kerala floods during last 2 years by giving technical support to the flood relief team.
Last year a bulk call system and help line call system was set up for the district collectorate by the club to support the 2019 flood rehabilitation works.
Club conducted various workshops for the fellow studentsof gec including Auto cad, Python and Solid works workshops.
One of the main events of Dyuthi 2020, Space App Challenge Hackathon (Thrissur Zone) was hosted by Ideator club wherein 2 teams from GEC were selected for state level competition.

കലാലയ കാലമേ ,
കശാപ്പു ശാലയിൽ കഥകളും കവിതകളും
കർത്തവ്യങ്ങളും കുഴിച്ചുമൂടപ്പെടാതിരിക്കാൻ വേണ്ടതെല്ലാം നീ ചെയ്ക,
കുരിരുട്ടിൽ കാഴ്ച തെറ്റി നിൽക്കയെങ്കിലും,
കിഴക്കിലേക്ക് വെട്ടം തിരയാൻ
നിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പറഞ്ഞയക്ക..!
പോകുന്ന വഴി മുഴുവൻ, വഴി മറക്കാതിരിക്കാൻ
ഓരോ അടയാളങ്ങൾ വച്ചു പോകാൻ പറയ്ക...!
ഒരു കെട്ട കാലത്ത്
ചുവരുകളിലെ കവിതകൾ തേടി അവർ മടങ്ങിയെത്തുമ്പോൾ
നീ അവർക്ക് ഇന്നലെയുടെ ചൂട് പകരുക !

● ● ●